

மாற்பாண
கைபவமாலை

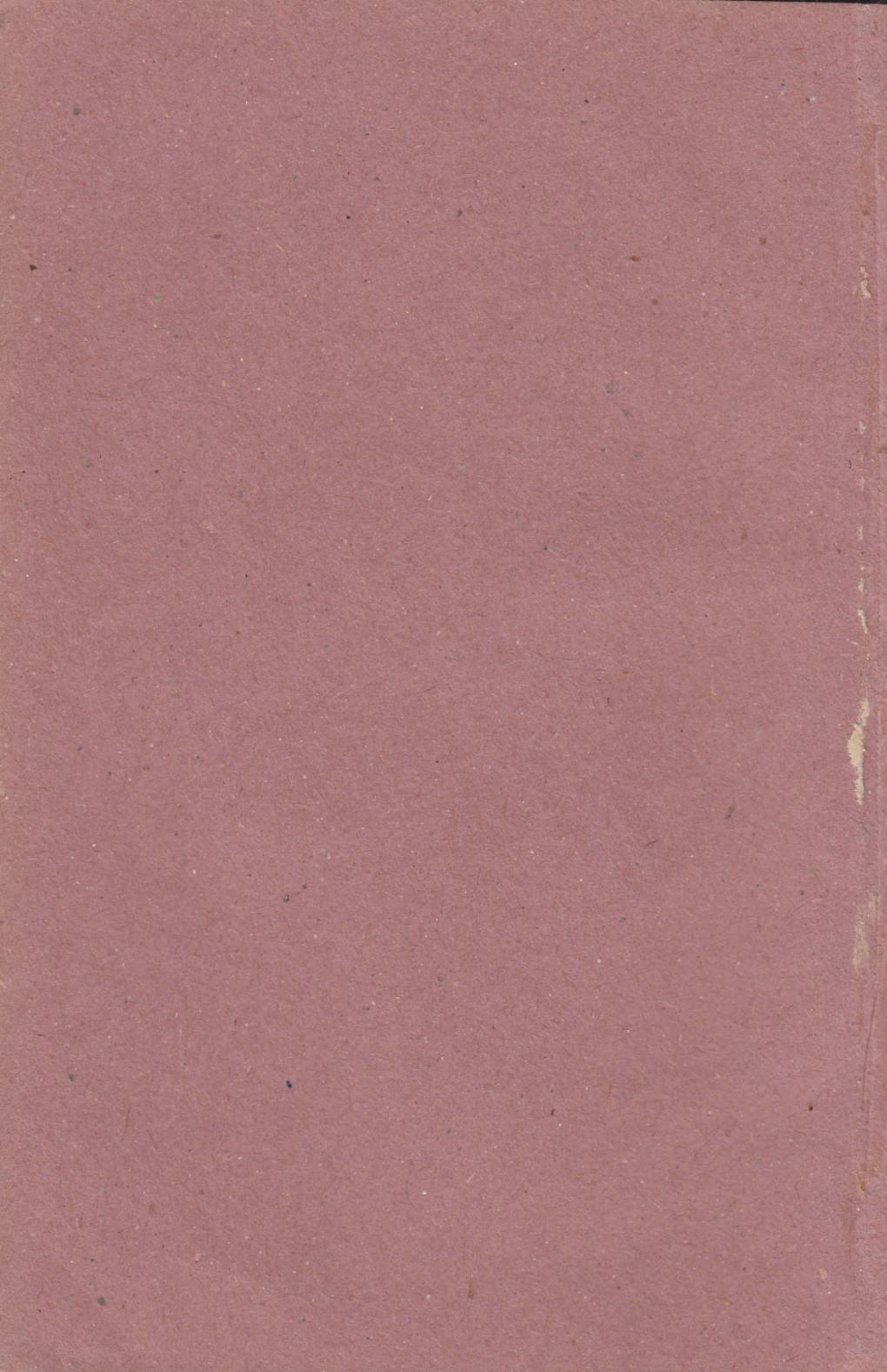

முதன்மொ
குல. சட்டாநாதன்

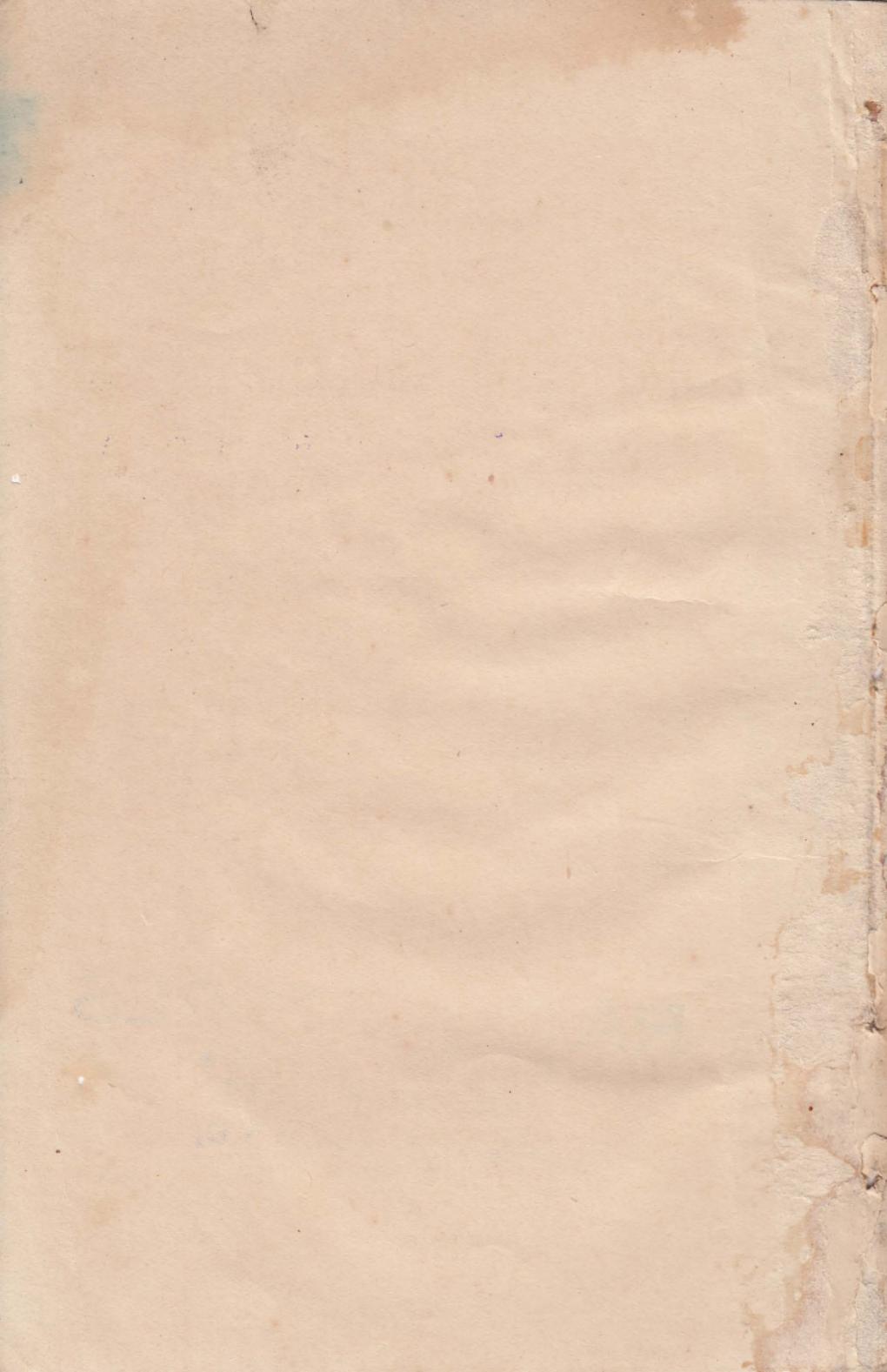

Thirong. G.C. Srirojwiroonpet.

1961

RATNA STORES
BOOKSELLERS
130, MALAY STREET
SLAVE ISLAND

—
மாதகல்
மயில்வாகனப் புலவர்
எழுதிய

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை

கலைஞர் கனம். பி. கந்தசாமின்டீ
677/ஒ, கடறகலை வீர
யாழ்ப்பாணம்

இது

முதலியார் குல. சபாநாதன் அவர்கள்
பல பிரதிகுபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து
எழுதிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன்

‘சமுகேசரி’ அதிபர்
தீரு. நா. போன்னியா அவர்களால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சமர்ப்பணம்

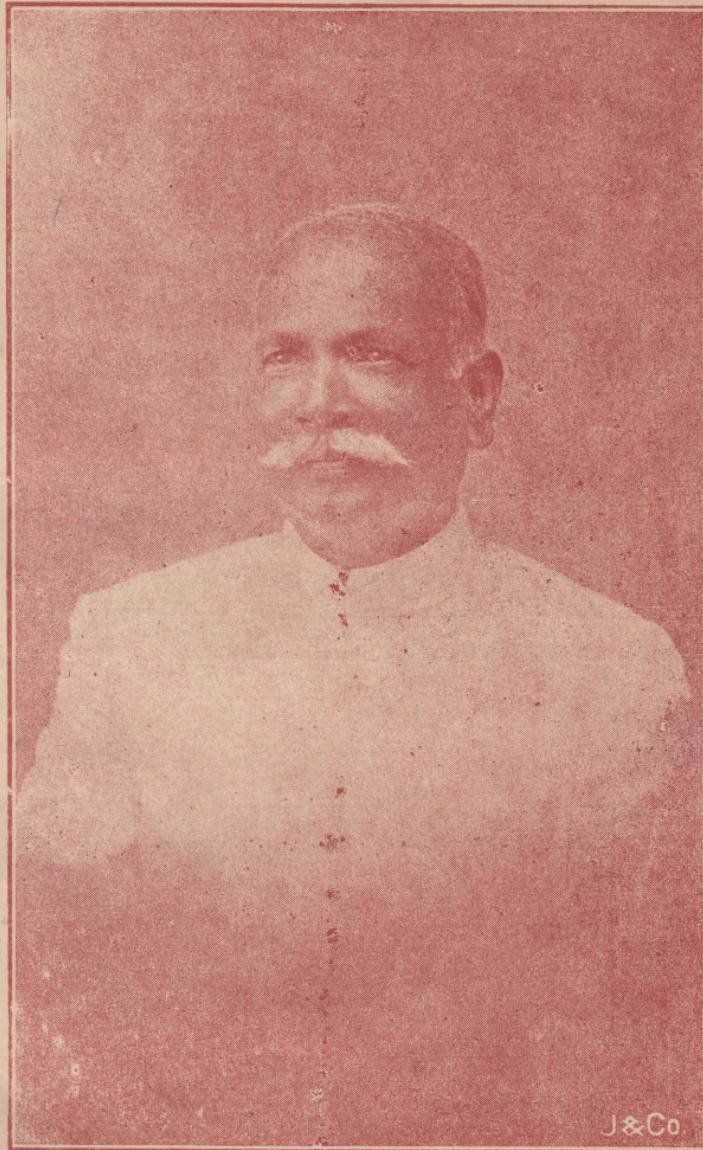

பூராதனப் பெருமை வாய்ந்த
யாழ்ப்பாண நாட்டின் சரித்திர
சம்பந்தமாக ஆங்கிலத்திலும்
தமிழிலும் ஆராய்ச்சி நூல்கள்
எழுதி வெளியிட்ட அறிஞர்,
முதலியார் செ. இராச
நாயகம், C.C.S., அவர்களது
ஞாபகார்த்த மாக இந்நூல்
வெளியாகின்றது.

[உள்ளே பதிவுசெய்யப்பட்டது]

திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னகம்.

முதலியார் செ. இராசநாயகம், அவர்கள், C. C. S.

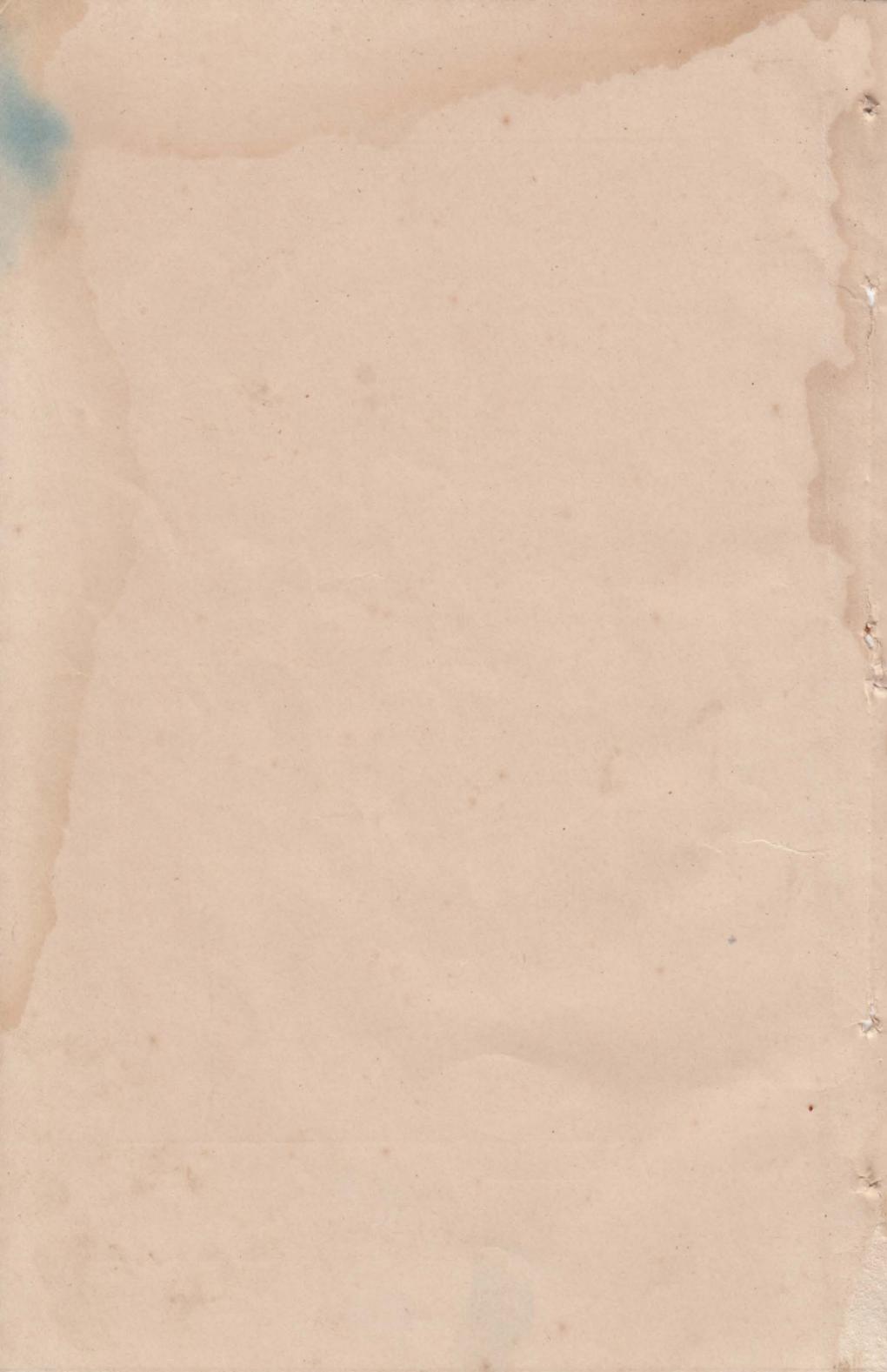

J & Co

Courtesy : 'Eelakesari'

தொற்றம் : 22 - 10 - 1870.

மதைவு : 17 - 1 - 1940

ஓபாருளடக்கம்

பக்.

1.	முன்னுரை	...	...	⑮
2.	பதிப்புரை	...	...	၁၃
3.	நூலாசிரியர் வரலாறு	...	...	தக
4.	யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ஆராய்ச்சி	...	...	၇၃
5.	நூல்	...	...	1—96
6.	அநுபந்தம்	...	...	1

மன்னுரை

இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் பல நூற்றுண்டுகளாக நிலைபெற்றுத் தமது ஆசிக்கத்தைப் பரவசெய்த வரலாறு தமிழகச் சரிதத்தில் ஒரு முக்கிய பகுதியாகும். யாழ்ப்பாணத் தில் தமிழரசர் பாரம்பரியமாக ஆண்டுவந்ததோடு, போர்த் துக்கேயர் என்ற பறங்கியர் இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன், சிங்கள மன்னரும், தங்களுக்குத் திறை செலுத்துமாறு மேன்மையற்று விளங்கினர். யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் சரித்திரத்தை ஆராய்ந்து அறிதற்குத் துணைசெய்யும் ஆதார நூல்கள் கைலாய மாலை, வையா பாடல், யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை என்பன.

இவற்றுள் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை வீரிவானாது; தெளிவான வசனங்கடையி ஒள்ளது. தமிழில் சரித்திர முறையில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் மிகச் சிலவே. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை இவ்வகையில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய இடம் பெறுதற்குரியது. இதன் ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு சிறந்த வீத்துவ குடும்பத்தில் தோன்றிய மயில் வாகனப் புலவராவர். இவர் ஏறக்குறைய இருநூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவர். அக்காலத்தில் கர்ண பரம் பரையாக அறிந்த வரலாறுகளை இவர் கைலாய மாலை, வையா பாடல் என்ற நூல்களிற் கூறப்பட்ட செய்திகளோடு இயைத்து, யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை என்ற நூலை எழுதி யுள்ளார் எனத் தெரிகிறது. இதிலுள்ள வரலாறுகள் யாவும் சரித்திர உண்மைகளாகக் கொள்வதற்கில்லை. ஆயினும் இந்நூல் சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்க்கு மிகவும் பயன்படத்தக்கது.

இந்நூல் இதுகாறும் திருத்தமான முறையில் அச்சிடப் படவில்லை. அச்சிடப்பட்ட பிரதிகளும் இப்பொழுது கிடைப்பது அருமையாய்விட்டது. இந்நிலையில் யாழ்ப்பாண வரலாற்றுரூபாய்ச்சித் துறையில் அதிக ஆர்வத்துடன் உழைத்துவருகின்ற அறிஞர், திரு. குல. சபாநாதன் அவர்கள் இந்நாலைச் செவ்வனே பரிசீலனை செய்து, பல ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் பதிப்பிக்க முன்வந்தது மிகவும் பாராட்டற்குரியதாகும். இவ்வாராய்ச்சிக் குறிப்புகள் இந்நாலுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பைத் தருவன. திரு. சபாநாதன் அவர்கள் செய்துள்ள இவ்வரும் பணி, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தை ஆய்வுத்திறியுமாறு பலருக்கும் ஊக்கம் அளிக்கும் என்பது தின்னும்.

இராமநாதன் கல்லூரி
கன்னுகம், 9-6-49

ச. நடேசபிள்ளை

பதிப்புரை

பொழுப்பாண வைபவ மாலை எனும் சரித்திர நூல் முதன்முதலில் வட்டுநகர் திரு V. V. சதாசிவப்பின் அவர்களால் 1884-ம் ஆண்டு சென்னையில் அச்சிடப்பட்டது. முதற் பதிப்பிலேயே பதிப்பாசிரியர் தாமாக ஒரு பகுதியிலே எழுதிச் சேர்த்துவிட்டார். அப்பகுதி இங்நூலின் இறுதியில் அனுபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதன்பின்னர் மேற்படியுர் திரு சி. பாலசுப்பிரமணிய சர்மா அவர்கள் இந்நூலிற் சிலவற்றைக் கூட்டியும் குறைக்கும் 'யாழ்ப்பாண வைபவம்' எனும் பெயருடன் 1916-ல் அச்சிட்டார்கள். இதன் இரண்டாம் பதிப்பு சங்காணை திரு. சு. பொன்னுக்சாமிப்பின்னையவர்களால் 1927-ல் வெளியிடப்பட்டது. வைபவமாலையின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு வியாயவாதி சி. பிற்றிரே (C. Britto) அவர்களால் கி. பி. 1899-ல் அச்சிடப்பட்டது. பிற்காலத்தில் இந்நூற்பதிப்புகளும் கையெழுத்துப் பிரதிகளும் கிடைப்பது அரிதாகிட்டது. இங்கிலைமையினைக் கண்டு கவன்ற முதலியார் செ இராசநாயகம் அவர்கள் லண்டன் மாநகரத்து நூதனப்பொருட்சாலையில் கீழைத்தேச நூல்களையப் பகுதியில் இருந்த வைபவமாலைப் பிரதியினை வரவழைக்க முயன்றார்கள். அக்காலத்தில் அவர்கள் இலங்கைச் சரித்திரச் சுவடிப் பாதுகாப்புச் சபையின் (Historical Manuscripts Commission) ஓர் அங்கத்தவராய் இருந்தமையால் அச்சபைமூலம் லண்டனிலுள்ள கையெழுத்துப் பிரதியினைப்படப்பிரதியை (Photostat Copy) எடுப்பித்தார்கள். பின்னர் அதனைப் பிரதிசெய்து அச்சிடக் கருதினார்கள். அதற்குரிய எழுத்துவேலை முழுவதையும் சனி ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று யானே செய்து வந்தேன். அத்துடன் இந்நூலுக்கு அடிக்குறிப்புகளையும் அவர்களுடைய மேற்பார்வையின்கீழ் யான் எழுதினேன். இந்நால் பாகம் பாகமாக 1939-ம் ஆண்டில் 'இலங்கை

வித்தியா சமாச்சாரப் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அப் பொழுது முதலியார் அவர்கள் எமது அடிக்குறிப்புக்களைப் பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதினார்கள்:- “இந் நூல் மாணவர்க்கும் பிறர்க்கும் பல்கால் உதவி செப்புமென வோர்ந்து எனது நூலையும் பிற களித்திராகிறீயர், ஆராய்ச்சியாளர் கொள்கைகளையும் வைத்தாராய்ந்து கொழும்பு வித்தியாகந்தோரில் ஒர் எழுத்தாளரும், தமிழறிஞரும், நுண்ண நிவாளரும், ஈழநாட்டுப் புலவர் வரலாறு தொகுக்கும் பணியைச் செய்துவருபவருமாகிய திரு. குல சபா நாதன் அவர்கள் குறிப்புரையுமொன்று எழுதி உதவி யிருக்கின்றார்கள். அக்குறிப்புரை இந்நூலைத் தெள்ளி வடித்துச் செய்திகளை யொருவாறு உள்ளபடி அறிவித்தற்குப் பேருதவியாயிருப்பதை இந்நூல் வாசிப்போர் இனிது அறிவர்”.

முதலியார் அவர்கள் இந்நாலுக்கு ஏற்ற ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்பினையும் சேர்த்து வெளியிடக் கருதி அப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக அம் மொழிபெயர்ப்புப் பூரணமாவதற்கு முன் அவர்கள் 17-1-40-ல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறைவன் திருவடி நீழலை யடைந்தார்கள். பின்னர் முதலியார் அவர்களுடைய சிரேஷ்ட புதல்வர் திரு. இ. நாயகம் அவர்கள் இம் மொழிபெயர்ப்பு வேலையைப் பூர்த்திசெய்யுமாறு என்னைப் பரைத்தார்கள். அங்ஙனுமே அதனைச் செய்துமுடித்தேன். ஆனால் அதனைத் தனி நூலாகப் பின்னர் வெளியிடக் கருதி இந்நாலுடன் சேர்க்காது நீக்கிவிட்டேன்.

சில வருடங்களுக்குப் பின்னர் யான் சென்னைக்குச் சென்றிருந்தபொழுது திரு. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் புதல்வர் திரு. க. இராஜேஸ்வரன் அவர்கள் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். யாழிப்பாண வைபவமாலைப் பிரதி எங்கேயாவது கிடைக்குமோவே அவர்களை உசா வியபோது அவர்கள் தம் தந்தையார் தேடிப் பேணி வைத்திருந்த எட்டுப் பிரதியைத் தந்தது மட்டுமன்றி வைபவமாலை முதற்பதிப்புப் பிரதியொன்றையும் தந்துதவி

ஞர்கள். முன்னெருபோதும் அறிமுகமில்லாத என்னிடம் இத்தகைய கிடைத்தற்கரிய பொருளை நம்பித் தந்த திரு. க. இராஜேஸ்வரன் அவர்களின் பெருந்தன்மையை யான் என்றும் மறக்கவியலாது இப் பெருந்தகையாளர்க்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்துங் கடப்பாடுடையேன். இவ்விரண்டினையும் கொணர்ந்து யான் வைத் திருந்த பிரதியுடன் ஓப்பிட்டுப் பார்த்துப் பாட பேதங்களைக் குறித்துக்கொண்டேன். பின்னர் திரு. அ. சதாசிவப் பிள்ளை அவர்கள் தாம் எழுதிய ‘பாவஸர் சரித்திர தீபகம்’ எனும்நூலிலுமயில்வாகனப்புலவர்வரலாற்றைக்கருமிடத்து ‘வைபவமாலையை ‘உதயதாரகை’ப் பத்திரப் பிரதிகள் பலவற்றில் முன் அச்சடிப்பித்திருக்கிறோம்’ என்று எழுதி யிருப்பதைக் கண்டேன். எனவே கொழும்பு அரசினர் புராதன பத்திர சேமிப்புச்சாலையில் (Government Archives) பழைய ‘உதயதாரகை’ப் பிரதிகளைத் தேடிப் பார்த்தேன். அதிர்ஷ்டவசமாக ‘வைபவமாலை’ வெளிவந்த பிரதிகள் அங்கு காணப்பட்டன. அவற்றிலுள்ள பாட பேதங்களை யும் குறித்துக்கொண்டேன். இதுசம்பந்தமாக நண்பர்மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் அதிக உதவிபுரிந்தார்கள்.

இங்நூலைப் பாட பேதங்களுடனும் குறிப்புரையுடனும் வெளியிடுவதற்கு முன்னர் நல்லூர், வண் சுவாமி ஞானப் பிரகாசருடைய அபிப்பிராயத்தையும் அறிவது நன்றெனக் கருதி. அதனை அவர்களுக்கு அனுப்பிவைத்தேன். சுவாமி யவர்கள் அதனைப் பார்வையிட்டுச் சில திருத்தக்குறிப்புகளை எழுதியதுமன்றி, 1940.ம் ஆண்டில் எனக்கெழுதிய கடிதமொன்றில் “தாங்கள் எழுதிய அடிக்குறிப்புக்கள் தங்கள் சரித்திர ஆராய்ச்சி வண்மையை நன்கு புலப் படுத்துகின்றன. பட்சபாதமின்றி அபிப்பிராய பேதங்களை நடுநின்றுராய்ந்து காட்டியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இங்நூல் வெளிவரும் நன்னை நான் ஆவலுடன் எதிர் பார்த்தவண்ணமிருக்கின்றேன்” எனக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் சுவாமியவர்கள் 22.11.47ல் இவ்வூலகவாழ்வை நீத் தார்தள், சுவாமியவர்கள் உயிருடன் இருந்த காலத்தில்

இந்நாலை வெளியிட முடியாதிருந்தமை எனக்குத் தீராத கவலையை உண்டாக்கிறது. பின்னர் சுவாமியவர்கள் எழுதிய ‘Kings of Jaffna’ எனும் ஆங்கில நாலைப் பார்வையிட்டுச் சில குறிப்புகள் எடுப்பதற்காக அந்நாற் பிரதியொன்றைத் தேடியலைந்தபொழுது திரு. ஆர். சி. பிரஹ்ரர் அவர்களிடம் ஒரு பிரதியிருப்பதாகக் கேள்விப் பட்டு அவர்கள் வீட்டுக்குச் சென்றேன். இவ்வறிஞர் அந்நாலைத் தந்துதனியதுமன்றி யாழ்ப்பாணச் சரித்திர சம் பந்தமாகத் தமது அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்தார்கள். அவற்றையும் அடிக்குறிப்பிற் சேர்த்துள்ளேன்.

மட்டான பண வருவாயுள்ள எம்போலியர்கள் நூல்களை வெளியிடுதல் எங்ஙனம் இயலும் எனக்கருதிக் கவன் றிருந்தபொழுது, ‘ஸமுகேசரி’ அதிபர் திரு. நா. பொன்னையா அவர்கட்கு இவ்விடையத்தை எழுதி உசாவினேன். ‘கையெழுத்துப்பிரதியை அனுப்பினால் அச்சிட்டு வெளியிடலாம்’ என அவர்கள் மறுமொழி எழுதினார்கள். இது எனக்குப் பெரிய ஆறுதலைத் தந்தது. ஸமாட்டிலே பல தமிழ் நூல்கள் வெளிவரக் காரணகர்த்தாவா யிருந்த இவர்களே இந்நாலையும் வெளியிட முன்வந்த பெருங் தொண்டிற்கு யான்மட்டுமன்றித் தமிழுலகமே கடமைப் பட்டுள்ளது என்பது கூறுதேயமையும்.

இங்நாலுக்கு ஓர் அணிந்துரை எழுதித் தருமாறு பரமேஸ்வரக் கல்லூரித் தலைவரும் யாழ்ப்பாணச் சரித்திர ஆராய்ச்சி அறிஞருமாகிய திரு. ச. கடேசபிள்ளை அவர்களை வேண்டினேன். பல வேலைக்கிடையில் எனது வேண்டுகோளை மறுக்காது அணிந்துரை எழுதித் தந்த இப்பெருந்தகையாருக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

மயில்வாகனப் புலவர் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புகள் சிலவற்றைத் தந்ததனிய ‘இந்து சாதன’ப் பத்திராதிபர் பண்டிதர் திரு. ம. வே திருநூன் சம்பந்தப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், இந்நாலைன்கண் சில திருத்

தங்கள் செய்வதற்கு வேண்டிய உதவி புரிந்த பண்டிதர் திரு. அ சிற்றம்பலம் பீ. ஏ. அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாருக. இந்நாலின் அச்சுப் பிரதியைப் ‘புறாவ்’ பார்ப்பதில் எனக்கு உதவியாயிருந்த அன்பர் திரு. அ. க. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும், இந்நாலை விரைவில் வெளியிட உதவியாயிருந்த திருமகள் அழுத்தக அலுவலகத்தார்க்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாருக.

கொழும்பு
வெள்ளவத்தை
31-5-49

குல. சபாநாதன்

இந்நூலாசிரியராகிய மயில்வாகனப் புலவர் வரலாறு

இப்புலவர் யாழ்ப்பாணம் பண்டத்தரிப்புக் கோயிற் பற்றைச் சேர்ந்த மாதகற் கிராமத்திலே பிறந்தவர். இவருடைய தந்தையர் பெயர் சுப்பிரமணியம் எனவும், தாயார் பெயர் சிதம்பரம் எனவுங் கூறுப். கண்டியரசன்மீது கிள்ளீவிடுதாது பாடிய மாதகல் சிற்றம்பலப் புலவரின் சகோதரி புதல்வரே மயில்வாகனப் புலவர். இவர் இவையாளில் தன் மாமனுரிடம் கல்விகற்றுச் சிறந்த பாண்டித்திய மடையலானார். வையா என்னும் புலவர் மரபில் உதித்தவர் அது,

நெய்யார்ந்த வாட்கைப் பராச சேகரன் பேர்ந்துவி
மேய்யாக நல்ல கலைந்தமிழ் தூல்கள் விரித்துவரத்த
வையாளின் கோத்திரத் தான்மயில் வாகனன் மாதவங்கள்
பொய்யாத வாய்மைப் புலியூர் ந்தாதி புகன்றனனே.

என்னும் புலியூரந்தாதிச் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளாலறியப்படும். இச்செய்யுள் வரதபண்டிதர் பாடியதெனப் பொதுவாக நம்பப்படுகின்றது. வையா எனும் புலவர் சயவீரசிங்கையாரியன் எனப்படும் ஜந்தாம்செகராசசேகரன் காலத்தில் (கி.பி 1380—1414) சமஸ்தானப் புலவராகக் கீர்த்தியுடன் விளங்கினார். இவர் வையாபாடல், பராச சேகரன் உலா, பராச சேகரன், இராசசமுறை எனும் நூல்களின் ஆசிரியர்.

மயில்வாகனப் புலவருடைய வரலாறு திரு. அ. சதா சிவப்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய ‘பாவலர் சரித்திர தீபகம்’ எனும் நூலிலும், திரு. அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்கள் எழுதிய ‘தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம்’ எனும் நூலிலும் வயாளினான் திரு. க. வேலுப்பிள்ளையவர்கள் வெளியிட்ட ‘யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி’ யீலும், வத்துவான் பிரமழீ சி. கணேசையர் அவர்கள் எழுதிய ‘சமுநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம்’ எனும் நூலிலும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணம், வண்ணை வைத்திஸ்வரசுவாமி கோயிலை
கி. பி. 1787-ல் கட்ட ஆரம்பித்து 1791-ல் திருப்பணியை
முடித்துக் கும்பாபிஷேகமும் செய்வித்த தர்மப்பிரபுவாகிய
வண்ணை வைத்தியலிங்கச் செட்டியாரும் மயில்வாகலப்
புலவரும் ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள். இவ்விருவரும்,
இந்தியாவினின்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் வந்திருந்த சூழங்
கைத் தம்பிரானிடம் ஒருங்கு கற்றவர். சூழங்கைத் தம்பி
ரான் ஒரு பாடத்தை ஒரு முறையன்றி இரண்டாமுறை
சொல்லிக்கொடாரென்றும், வைத்தியலிங்கச் செட்டியார்
ஒருமுறையிற் கிரகிக்கத்தக்கவரல்ல ரென்றும், மயில்வா
கனப் புலவர் ஒருமுறையிற் கிரகிக்கத்தக்க சிறந்த ஞாபக
சக்தியுடையவரென்றும், அதனால் தம்பிரான் சொல்லிக்
கொடுக்கும் பாடத்தை மயில்வாகனப் புலவர் ஒரேமுறை
யிற் கிரகித்து வைத்தியலிங்கச் செட்டியாருக்கு மீசீ
சொல்லிக்கொடுப்பாரென்றும் சரிதாசிரியர் சிலர் சூறவர்.
இதனால் மயில்வாகனப் புலவர் சிறந்த ஞாபகசக்தி யுடை
யவர் என்பது புலனுகின்றது.

மயில்வாகனப் புலவர் காலம்

கல்வளையந்தாதி, மறைசையந்தாதி, பருளை விநாய
கர் பள்ளு, கரவை வேலன் கோவை முதலிய நால்களை
இயற்றிய நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவரும், சிவராத்திரி
புராணம், ஏகாதசிப் புராணம், கிள்ளைவிடு தூது, அமுதா
கரம், பிள்ளையார் கதை ஆதிய நால்களை இயற்றிய
வரத பண்டிதரும், மயில்வாகனப் புலவரும் ஒரே
காலத்தினர் எனச் சரித்திராசிரியர் கருதுகின்றனர். மயில்
வாகனப் புலவர் இயற்றிய யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை
யெனும் நூலின் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளில், மேக்கறூன்
எனும் உலாந்தேச மன்னன் பெயர் குறிப்பிடப்படுத
லால், அது கி. பி. 1736-ல் கொம்மங்கோராகவிருந்த
இயன் மாக்காரா அவர்களையே குறிக்குமெனக் கருதி இப்
புலவர் காலமும் 18-ம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியாகு
மென யாழ்ப்பாணச் சரித்திர ஆசிரியர்கள் ஏற்றுக்கொண்.

டனர், காலஞ்சென்ற பிறக்ரர் திரு. வ. குமாரசுவாமி அவர்கள் ஆங்கில 'இந்துசாதன'ப் பத்திரிகையில் 1934-ம் ஆண்டில் எழுதிய 'சின்னாத்தம்பிப் புலவர் காலம்' எனும் கட்டுரையில் இக் கொள்கையினை விரிவாக விளக்கிக் காட்டியுள்ளார்.

மயில்வாகனப் புலவர் அவர்களின் பிற்கால சீவியத்தையும் அவரது காலத்தையும் கரவை வேலன்கோவை பதிப் பித்த பிரமழி தி. சதாசிவஜூயர் அவர்கள் அரிதில் முயன்று ஆராய்ந்து அப்பதிப்பில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதனை ஈண்டெடுத்துக் காட்டுதல் பொருத்தமுடைத்தாகுமென நம்புகிறோம் :

"கி. பி. 1805-ம் ஆண்டில் வைத்தியவிங்கச் செட்டியார் தம் ஆஸ்திகலைப்பற்றிய மரணசாதனப் பத்திரம் பிறப் பித்தார் என்பது அப் பத்திர வாயிலாகவே இன்றும் நாமறியக் கிடக்கின்றது. அங்கும் பத்திரம் பிறப்பித்த பின் செட்டியார் பெரும் பொருள் எடுத்துக்கொண்டு வேண்டிய பரிசனங்களுடன் தந் தோழராகிய மயில்வாகனப் புலவரையும் அழைத்துக்கொண்டு காசிக்குப் பிரயாணமானார். வழியிலும் காசிப்பதியிலும் பல தருமத் தாபனங்கள் செய்து அங்குச் சிறிது காலத்திற் செட்டியார் காலகதியடைய மயில்வாகனப் புலவர் மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் வந்து மேலும் சில காலம் வாழ்ந்திருந்தனர். அப்போது அவராலெழுதப்பட்ட கந்தபுராண ஓலைச்சுவடி ஒன்று இப்பொழுதும் மாதகலில் அவர் வழித்தோன்றலாகிய ஒருவரிடம் இருக்கின்றது. அவ்வேட்டின் இறுதியில் முந்தின கையெழுத்திலேயே,

ஈசன் ஸமந்தன் புராண மேழுதினேன்
தேச ஸாவி திருவனர் மாதையூர்
மாசி லாமணி மாமகன் ஸமந்தன்
காசி காண்மயில் வாகன யோகனே.

என்னுஞ் செய்யுள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இச் செய்யுளால் மயில்வாகனப் புலவர் காசிக்குச் சென்று மீண்ட சம்பவம் நன்கு தாபிக்கப்படுகின்றது. 1814-ம் ஆண்டில்

மாதகற் பகுதியில் பெரு வெள்ளம் ஒன்று நிகழ்ந்ததென்றும் அவ்வெள்ளத்தையும் அதனால் நிகழ்ந்த சேதத்தையுங் குறித்து ஓர் அம்மானை மயில்வாகனப் புலவராற் பாடப்பட்டதென்றும் அவர் வழித்தோன்றலாயுள்ளோர் கூறக் கேட்டவின், மயில்வாகனப் புலவர் கி. பி. 1814-ம் ஆண்டில் வாழ்ந்திருந்தாராகவேண்டும். ஆகவே அவர் செய்த ‘யாழ்ப்பாண வைபவமாலை’ என்னும் சரித்திர நூல் கி. பி. 1736-ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்டதென்னுங் கொள்கை எவ்வாறு பொருந்தும் என்பது அறிஞர்கள் ஆராய்த்தக்கது. 1736-ல் மயில்வாகனப் புலவரும் சின் னத்தம்பிப் புலவரும் பத்து வயதுக்குட்பட்ட மிகச் சிறுவர் களாகவே இருந்திருப்பார்கள்.” இவ்வறிஞருடைய கொள்கைப்படி மயில்வாகனப்புலவர் காலம் 18-ம் நூற்றுண்டின் கடைசிப் பகுதியெனக் கருத இடமுண்டு.

மயில்வாகனப் புலவர் வண்ணை வைத்தியலிங்கச் செட்டியார் காலத்தில் வாழ்ந்தவராதலின், இப்புலவர் 18-ம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியிலும் 19-ம் நூற்றுண்டின் ஆரம் பத்திலும் இருந்திருக்கவேண்டுமென முதலியார் இராச நாயகம் அவர்கள் கருதி அவ்விஷயம் பற்றி ஆங்கில ‘இந்து சாதன’ப் பத்திரிகையில் (29-10-34) ஓர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை வெளியிட்டார்கள். பிரமஞ் தி. சதாசிவ ஐயர் அவர்கள் கொள்கையும் இதற்கு ஆதரவளிக்கின்றது. அதனை மேலே காட்டியுள்ளோம். ‘தமிழ்ப் புலவர் சரித் தீரம்’ எனும் நூலினை 1916-ம் ஆண்டில் வெளியிட்ட சன்னகம் அ குமாரசவாமிப் புலவர் அவர்களும் மயில்வாகனப் புலவர் சரிதத்தில் ‘காலம் ஏறக்குறைய நூறு வருடங்களுக்கு முன் என்பர்’ எனக் கூறியிருத்தலும் இக்கொள்கைக்கு ஆதரவளிக்கின்றது. இன்னும் ‘யாழ்ப்பாண வைபவ கொழுதி’ எனும் நூலில், இப் புலவர் காலத்தைப்பற்றி விவரிக்குமிடத்து “மயில்வாகனப் புலவர் வைபவ மாலையை இயற்றிய காலம் 1736 வரையிலை மெஸ். விருத்துரை (Britto) கூறிப்போந்தார். ஆயின், வைத்தியலிங்கச் செட்டியாரோடு அவரைக் கூழங்கைத்

தம்பிரானிடம் பாடங் கேட்டவராகச் சொல்லும் ஜதி கத்தின்படி அந்நாலியற்றிய காலம் இன்னும் ஜம்பது வருஷம் வரையிலென்றாலும் பிறப்பட்டதேயாகவேண்டும்” எனக் கூறப்பட்டிருத்தலும் ஈண்டு ஒப்பிட்டு நோக்கற் பாற்று. ஆயன், அரசாங்கப் பத்திரப் பாதுகாப்பு நிலையத்திலூள்ள (Archives) டஞ்சக் காலத்துப் பத்திரங்களில் 1706-ம் ஆண்டில் பீற்றர் மாக்காரா என்பவர் பிசுக்கால் அதிகாரியாக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தார் (Pieter Macare — Independent Fiscal of the Jaffna Pattam in 1706) எனும் குறிப்புக் காணப்படுதலால், இவருடைய கேள்விடபடியே மயில்வாகனப் புலவர் 1706-ல் வைபவமாலையை இயற்றினார் என திரு. வ. குமாரசுவாமியவர்கள் இந்து சாதனப் பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரையொன்றிற் குறிப்பிட்டுள்ளார் (A Peep into Dutch Archives in Ceylon -by V. Coomaraswamy B. A.—Hindu Organ' of 3-2-1936). காலியில் கொம்மந்தோராயிருந்த இயன் மாக்காரா யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தில் நாட்டமுடையவராய் இருந்தார் என்பது பொருத்தமற்ற கூற்று என்பதைப் பின்னையவர் கள் ஒத்துக்கொண்டு மயில்வாகனப் புலவர் வைபவமாலையை இயற்றிய காலம் 1706-ம் ஆண்டென்றே கொள்கின்றார். ஆனால் பிசுக்கால் அதிகாரியாயிருந்த ஒருவனை உலாங்தேச மன்னன் என மயில்வாகனப் புலவர் குறிப்பிட்டிருப்பாரோ என்பது ஜயத்துக்கிடமானது. எனினும் அவ்வதிகாரியையே உலாங்தேச மன்னன் எப்புலைங்குமென்று வரையாகப் பாடியிருத்தல் கூடுமெனக் கொள்ளலாம். அங்கு மாயின் மயில்வாகனப் புலவர் காலம் 18-ம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியெனக் கொள்வர் ஒரு சரார். 18-ம் நூற்றுண்டின் பிறப்பகுதியும் 19 ம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியும் எனக் கொள்வர் பிறிதொரு சாரார். சிறப்புப் பாயிரத்திற் கூறப்பட்டுள்ள மக்களுண் என்பவன் யார் எனத் திட்டமாக அறிந்துகொள்ளும் வரை, மயில்வாகனப் புலவர் காலத்தையும் திட்டமாகக் கூறிவிட்டுமூடியாது.

எனவே மயில்வாகனப் புலவர் காலம் 18-ம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியெனக் கொள்வர் ஒரு சரார். 18-ம் நூற்றுண்டின் பிறப்பகுதியும் 19 ம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியும் எனக் கொள்வர் பிறிதொரு சாரார். சிறப்புப் பாயிரத்திற் கூறப்பட்டுள்ள மக்களுண் என்பவன் யார் எனத் திட்டமாக அறிந்துகொள்ளும் வரை, மயில்வாகனப் புலவர் காலத்தையும் திட்டமாகக் கூறிவிட்டுமூடியாது.

மயில்வாகனப் புலவர் இயற்றிய நூல்கள்

(1) புலியூந்தாதி : புலியூரென்பது சிதம்பரத்துக்கு வேறொரு பெயர். இவ்வந்தாதி மயில்வாகனப் புலவரின் செய்யுள் யாக்குங் திறனை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. இதற்கு மூலம் க. வேந்தினீயவர்கள் சிறந்ததோர் உரை எழுதி வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். இந்நூலீற் காணப்படும் சிறப்புப் பாயிரம் வரதபண்டிதர் பாடியதென்பார் சிலர்.

(2) நூனைங்காருப் நாடகம் : இது ஆண்ம தத்து வங்களை உருவக அலங்காரம் செய்து பாடிய நாடக நூல். இஃது அச்சிடப்படவில்லை.

(3) காசியாத்திரை விளக்கம் : இது புலவரவர்கள் காசிக்குச்சென்று திரும்பிய பின்னர் எழுதியது. இதன் ஏட்டுப் பிரதியொன்று செல்லரித்து வாசிக்கமுடியாத விலை மையில் முதலியார் இராசனாயகம் அவர்கள் வசம் இருந்தது. பின்வருஞ் செய்யுள் அதன் சிறப்புப்பாயிரம் போதும் :

பிறக்கமுத்தி தருந்தலத்தாற் கிணிய(னென)
வருநம்பி பெரியோன் பின்னை
சிறக்கமு(த்தி த)ந்தருநந் தலங்கவெல்லாம்
வலங்(கொள்ள)ச் சிறுமை நூக்க
ம(நக்க)முத்தி யாய்ந்துனைர்வோன் கையானின்
(வழிம)யில்வா கனவே என்னடு
இறக்கமுத்தி தருந்தலயாத் திரைநூலை
மன்ம(திக்க) வியம்பி னோ.

இவர் வரதபண்டிதர் செய்த சிவராத்திரி புராணத் துக்கும் சிறப்புப்பாயிரக் கவி ஒன்று அளித்துள்ளார். அது வருமாறு :

பரத ராசனுய ராசல ராசன்மகள் பங்க னன்புதரு பண்புசேர்
விரத ராசகிவி நிகிமி விள்கரித பிகவி னங்கிட விளம்பினை
காத ராசனைய மொழிய ரங்கனருள் கருணை மாரிநிகர் பருணிதன்
வரத ராசன்மறை வாளை ராசன்மிகு மதுர வாக்கவி ராசனே,

இவர் சின்னத்தம்பிப் புலவர் பாடிய கல்வளையந்தா
திக்குச் சிறப்புப்பாயிரக் கவி ஒன்று அளித்துள்ளார். அது
வருமாறு :

செம்பொற் குவட்டினிற் பாரதந் தீட்டிய கோட்டு ன்கிரக்
கம்பக் கரிமுகன் கல்வளை வாழுங் கணபதிக்கு
நம்பற் கிணியமுச் சங்கத்து நூலென நல்லைச் சின்னத்
தம்பிப் புலவனால் ஸ்தாதி மாலையைச் சாற்றின னே.

(4) ‘யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை’ என்பது யாழ்ப்
பாணச் சரித்திரத்தக் கூறும் வசன நூலாகும். இது
வைபவ மாலையைப் பெயர்பெறுதலின் பத்திய சூபமான
நூலாயிருத்தல் கூடுமென ஐயுறுவாருமூனர். “யாழ்ப்பா
ணப்பதி வரலா றுரைத்தமிழாற் கேட்க” எனுஞ் சொற்
ஞேடர் இந்நூலின் சிறப்புப்பாயிரத்துட் காணப்படலால்
இது கத்திய சூபமான நூலென்பது பெறப்படும்.

நூல் இயற்றப்பட்ட வரலாறு :

உராசர் தொழுகழுன்மேக் கறுனென் ஞேறு
முலாந்தேக மன்னானுரைத் தமிழாற் கேட்க
யாழ்ப்பா ணத்தின்
செய்திமயில் வாகனவேன் செப்பி ஞனே.

எவ்வரும் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளால் இந்நால் இயற்
றப்பட்ட வரலாறு நன்கு புலனுகின்றது. சிறப்புப் பாயிர
த்திற் கூறப்படும் மேக்கறூன் எனும் பெயர் யாரைக்
குறிக்கும் என்பது முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுக்
காண்க.

யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை ஆராய்ச்சி

இந் நூலிற் காணப்படும் இரு சிறப்புப்பாயிரங்களுள் ‘உராசர் தொழுகழன்’ எனத் தொடங்கும் செய்யுள் வரத பண்டிதர் பாடியது என்பதும், ‘ஒண்ணலங்கொள்’ எனத் தொடங்கும் செய்யுள் சின்னத்தம்பிப்புலவர் பாடிய தென்பதும் ஸு வ. குடாரசவாயியவர்களது மதமாகும். மயில்வாகனப் புலவர் தாம் எழுதிய ‘வைபவ மாலை’ எனும் நூலுக்குக் (1) கைலாயமாலை, (2) வையாபாடல், (3) பராசுசேகரனுலா, (4) இராசமுறை என்னும் நூல் கலையே ஆதாரமாகக் கொண்டாரென்பது சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளால் நன்கு புலப்படும். இந்நூல் நான்கும் தமிழரசர் காலத்தையே விளக்குவன.

மயில்வாகனப் புலவர் இந்நூலில் யாழ்ப்பாடி வரலாறு வரை வையாபாடலைத் தழுவியும், கூழங்கைச் சக்கரவர்த்தி யின்கீழ் யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றம் வரை கைலாயமாலை யைத்தழுவியும், யாழ்ப்பாணத் தரசர்களின் வரிசை பராசுசேகரன் வரலாறு ஆகிய இவைகளை இராச முறையினையும் பராசுசேகரன் உலாவையும் தழுவியும் எழுதியுள்ளாரென வன. சவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் குறிப்பிடுகின் றூர்கள். போர்த்துக்கேயர் கால வரலாற்றுக்கும் ஒல்லாங் தர் கால வரலாற்றுக்கும் மயில்வாகனப் புலவர் தாம் கேள்விப்பட்டவற்றையும் கன்ன பரம்பரையினையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு தலை தடுமாற்றமான கூற்றுக்கள் பலவற்றைப் புகுத்திவிட்டார். இவர் சிறந்த புலவரன்றிச் சரித் திராசிரியர் எனக்கருத இடமில்லை. எனினும் இராசமுறையும் பராசுசேகரனுலாவும் வெளிவராதிருக்கும் வரை, யாழ்ப்பாண வைபவமாலைதான் யாழ்ப்பாணத்தரசர்களின் வரலாற்றை விளக்கிக்காட்டும் தீபமாக மிளர்கின்றது.

இந்நூலிற் காணப்படும் சுதித்திர முரண்பாடுகளை யெல்லாம் வண. சவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் ‘The Ceylon Antiquary and Literary Register’ (Volume VI Part III) எனும் சஞ்சிகையில் எழுதிய ‘Sources of

the Yalpana Vaipava Malai' எனும் கட்டுரையிற் காணலாம். மேலும் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'Kings of Jaffna' எனும் நூலிலும், 'யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்' எனும் நூலிலும் விரிவாகக் காணலாம். அங்கு நமே முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'Ancient Jaffna' எனும் ஆங்கில நூலிலும், 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்' எனும் தமிழ் நூலிலும் விரிவாகக் காணலாம் இவற்றிற் காணப்படும் முக்கிய சூறப்புக்களையெல்லாம் இந் நூலிலும் அடிக்குறிப்பாகக் காட்டியுள்ளேன். அவற்றையெல்லாம் சண்டெடுத்துத் தொகுத் தெழுதுவதாயின் இவ் வாராய்ச்சி அளவின்றி விரியுமாத வின் சூறப்பிடாது விடுகின்றேம். இந் நூலை ஏடுகளிற் பிரதிசெய்தவர்களும் பதிப்பித்தவர்களும் தம் கருத்துக்களையும் இடைச்செருகலாகப் புகுத்திவிட்டனர். அவற்றை இயன்றவரை கீக்கியே இந்நூலை வெளியிட முயன்றாள் கேள்வு.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்
முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகாரதி

பி-ம. — பிரதிபேதம்

தி. து. க. பிரதி — திரிகோணமலை, த கலைசுந்தரம்பிள்ளை
பிரதி.

யா. ச. — யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம் - முதலியார் செ. இராச
நாயகம்.

யா. வை. வி. — யாழ்ப்பாண வைபவ வீமர்சனம் - வணை.
சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்.

இ. ஆ. — இடப்பெயர் ஆராய்ச்சி - திரு. S. W. குமார
சுவாமி அவர்கள்.

உ. தா. பிரதி. — உதயதாரகைப் பிரதி.

யா. வை. கெளமுதி. — யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி -
வயாவிளான், திரு. க. வெலுப்
பிள்ளை அவர்கள்.

யாழ்ப்பாண வையவமாலை

சிறப்புப்பாயிரம்

க. உரராசர் தொழுகழன் மேக் கறுளென் ரேது
முலாந்தேச மன்னனுரைத் தமிழாற் கேட்க
வரராச கைலாய மாலை¹ தொன் நூல்
வரம்புகண்ட கவிஞர்பிரான் வையா பாடல்²

க. இச் செய்யுளோன் றுதான் பெரும்பான்மையாக
வழக்கிலுண்டு.

1. இந்நால் ஸ்ரீமான் த. கைலாசபிள்ளை அவர்களால் 1906-ம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டுளது. ஸ்ரீமதி க. இராஜராஜேசவரி அம்மையார் எழுதிய அரூம்பதவிளக்கம் பின்டப்பொழிப்பு என்பவற்றையும், முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள் எழுதிய ஆராய்ச்சி முன் நூரையினையும், ஸ்ரீமான் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் 1907-ம் ஆண்டில் வெளியிட்ட ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பினையும் ஒருங்கு சேர்த்து, இந்நால் ஸ்ரீமான் சே. வெ. ஜம்புவிங்கம்பிள்ளை அவர்களால் 1939-ம் ஆண்டு மீட்டும் சிறப்பாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுளது. (நூலாசிரியர்: முத்துராச கவிராசர்.)

2. இந்நால், யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் டி. ஏ. அருட்பிரகாசம் அவர்களால் 1921-ம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டுளது. இது ஸ்ரீமான் இ. து சிவானந்தன் அவர்களாலும் 1922-ம் ஆண்டு பினங்கில் பதிப்பிக்கப் பட்டது. இந்நால் உரைநடையில் “வையா எனும் நாட்டு வளம்” என்ற பெயருடன் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்களால் 1921-ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.

பரராச சேகரன் றன் னுலாவுங்ட காலப்
படிவமுவா துற்றசமப வங்க டட்டுங்
திரராச¹ முறைகளுங்தேர்ந் தியாழ்ப்பாணத்தின்
செய்திமயில் வாகனவேள் செப்பி ஞனே.

உ. ஒண்ணைலங்கொள் மெக்கறுனென் ரேதுபெயர்
பெற்றவிற னுலாந்தே சண்ணல்
பண்ணைலங்கொள் யாழ்ப்பாணப் பதிவரலா
றுறைத்தமிழாற் பரிந்து கேட்கத்
திண்ணிலங்கு வேற்படையான் செகராச
சேகரன்ரேல் வைவசேர் தொன் னால்
மண்ணிலங்கு சீர்த்திவையா மரபில்மயில்
வாகனவேள் வகுத்திட்டானே.

1. இந்நால் வெளிவந்திலது.

உ. பிரித்தானிய நாதனசாலையில் உள்ள பிரதியிலிருந்து பிரதி செய்து முதன்முதலாக வெளியிட்டவர் முதலியார் இராசநாயகம் அவர்களாவர்—Hindu Organ 29-10-34.

இச்செய்யுள்களின் வரலாறு விளங்கவில்லை. இவற்றைப் பாடி நோர் யாவர் எனத் துணிந்து கூற முடியவில்லை. க-ம செய்யுளைப் பாடியவர் வரதபண்டிதர் எனவும், உ-ம் செய்யுளைப் பாடியவர் சின்னத்தம்பிப் புலவர் எனவும், காலஞ்சென்ற பூர்ணான் வ. குமாரசுவாமி அவர்கள் கருதி னார்கள். புலவர் மூவரும் ஒரேகாலத்தவர் என்ப துண்மையெனினும், பாடினோர் வரலாறு துணிந்து கூற முடியவில்லை.

யாழ்ப்பாண கைபவமாலை

இராட்சதர்

கிரேதத்திரேதத்துவாபர¹ உகங்களன்னும் முதல் முன் றுகங்களிலும் இலங்கையை இராட்சதர்கள்² அரசாண்டார்களன்று இதிகாச புராணங்கள் கூறுகின்றன. இராவணசங்காரம் முடிந்தபின், இவ் விலங்கை யரசாட்சியைத் தசரதராமனுற் பெற்ற விபீஷணன் கலியுக முற்கூற்றி மூம் அரசியற்றி நாராயண மூர்த்தியின் உத்தரவு பெற்று வைகுந்த பதவியில் தேகமுத்தி யடைந்தானன்றும், அவன் நீங்கியபின் வேற்றரசரின் கீழ்க் குடிகளாயிருப்பது நெறியல்லவென்று இராக்கதக் குடிகளாயுள்ளோ ரண்வரும் இலங்கையை விட்டு வலசை வாங்கினார்களன்றுஞ்சொல்லுவது கண்ணபரம்பரை.

விஜயன்

இற்றைக்கு 2400³ வருஷங்களுக்குமுன் இவ் விலங்கை நாடு யானை, கரடி, புலி மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் பெரு வனங்தரமாயிருந்தது. அவ் வனங்தரத்திற் சில வேடரேயன்றி யாதொரு

1. கிரேதயுகம்	— 17,28,000	வருடங் கொண்டது
திரேதயுகம்	— 92,96,000	,, ,
துவாபரயுகம்	— 8,64,000	,, ,

2. இராட்சதர்—இயக்கர்.

3. இச்சரித்திரம் எழுதிய காலம் கி. பி. 1790-க்கு முன் பின்னால் இருக்கவேண்டும்,

மானிட சீவனு மிருந்ததில்லை. அக்காலத்திலே வங்கதேசத்துச் சத்திரியமரபிற் பிறந்து, இலாடதேசத்தை யரசாண்ட ஸிங்கவாகுவின் குமாரன் விஜயனின்பவன் மகா துஷ்டாயிருந்ததினால், அவனைப் பிதாவாகிய ஸிங்கவாரு தூத்திவிட, அவன் புறப்பட்டு அங்குமிங்கும் போக ஒருவரும் இடங்கொடாததினால் அவன் காசிக்குப்போய் அங்கே யிருந்தான்.

ஆசாரியர்

அவ்விடத்தில் விஜயதூமாரனுக்கு “நீ இலங்கை நாட்டின் மத்தியிலுள்ள கதிரைமலையிற் போயிரு, அந்த நாடு உனக்குடையது” எனச் சொப்பனத்தில் உத்தரவு கிடைத்தத்தினால் அவன் நீலகண் டாசாரியர் என்னுங் குருவை யழைக்க, அவர் தமது பத்தினியாகிய அகிலாண்டவல்லியம்மாளையும், புத்திர புத்திரிகளையும் மருமக்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு வந்து தனது பரிவாரங்களுடன் கதிரைமலையிற் சேர்ந்தான்.¹

குடியேற்றம்

அக்காலத்தில் இலங்கையிற் குடிசனங்கள்² யாருமில்லாததினால், விஜயராசன் குடிகளை யழைத்

1. புத்த தேவர் ஸிர்வாணதசையை யடைந்தநாளில் விஜயன் இலங்கையில் இறங்கினான். (மகா: 54). விஜயன் இலங்கையில் இறங்கியவிடம் மாந்தை அல்லது கீர்மலீ யாகும் (யா. ச. 9). பிற்காலத்தில் சிங்கைநகர் என வழங் கிய வல்லிபுரத்திலுமாயிருக்கலாம்.

2. இலங்கைத் தீவில் இயக்கர், நாகர் என்னும் பூர்வீக குடிகள் பரவியிருந்தனர் (மகா: 3, 7). இவர்கள் திராவட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள்; சைவ சமயத்தினர்.

துக் குடியேற்றக் கருதிப் பல முயற்சிகளைச் செய்துபார்த்தான். இலங்கை இராட்சத் நாடா யிருந்ததினால், அவ்விடத்துக்கு வரமாட்டோ மென்று கன்னியாகுமரி தொடங்கி இமயமலை பரியந்தமிருந்த அனைவரும் மறுத்துப் பேசினார்கள். அக்காலத்திலே மகதநாட்டுச் சனங்கள் அனேகர் புத்த சமயத்துக்குட்பட்டதினால், மகதராசன் அவர்களை அங்காட்டைவிட்டுத் துரத்திவிட, அவர்களிற் சிலர் இமயமலைக்கு வடத்திசையிற் போயிருந்தார்கள். பலர் பிரமபுத்திர நதியைக் கடந்து கிழக்கே போய் பிரமதேசத்தைச் சேர்ந்த சீயம் முதலிய நாடுகளில் அலைந்து திரிந்தார்கள். அந்தச் செய்தியை விஜயராசன் அறிந்து அவ்விடஞ் சென்று அவர்களிற் பல குடிகளை யழைத்துவந்து இலங்கையினெந்ததிசையிலும் குடியேற்றி,¹ கரப் பிரதிஷ்டை செய்து, அரசாட்சியை ஆரம்பித்தான். அந்தப் புத்தர்கள் சிங்கள² மென்று பெயருள்ள இலங்கையிற் குடியேறினதாற் சிங்களரெனப்³ பெயர் பெற்றார்கள்.

1. இச்செய்தி மகாவமிசம் முதலிய சிங்கள நூல்களில் இல்லை.

2. இலங்கையில் வசித்த நாகரும் இயக்கரும் ‘எலு’ வென்று இக்காலத்திற் பிழைப்பட வழங்கப்படும் ‘சமு’ வென்றும் சிறைவற்ற பாலையே பேசி வந்தார்கள். அதனால் இலங்கைக்கு ‘சமும்’ என்றும் ‘சமுமண்டல’ மென்றும் பெயர் உண்டாயது. ‘சமும்’ ‘சீழும்’ என மருவிச் சிலஹம் ‘சிங்களம்’ என மாறியது. (யா. ச. ப. 11). ‘எலு’ பாலைத் தயிழின் பாகதமென்பர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்.

3. பூர்வீக சிங்களருட் பெரும்பாலார் திராவிடரும், மிகச் சிறுபாலார் மகதநாட்டினருமாம். சிங்களருடைய நடை யடை பாவணைகள் சமயம் முதலியன தமிழர்க்

நாற்பெருங்கோயில்

குடிகளை வசப்படுத்திக்கொள்ளும் நோக்கத் தினால் விஜயராசன் சமய வழிபாட்டைக் குறித்துச் சனங்களுக்கு இஷ்டங் கொடுத்திருக்கும் தன் சமயாசார வொழுக்கத்தைத் தவறுமற் காத்துக் கொண்டான்.¹ அரசாட்சியை ஆரம்பிக்க முன் னாமே விஜயராசன் தன் அரசாட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக நாலு திக்கிலும் நாலு சிவாலயங்களை யெழுப்பிக்கொண்டான். கீழ்த்திசைக்குத் தம்பலகாமத் துக் கோணேசர் கோவிலை² நிறுத்தி, மேற்றிசைக்கு மாதோட்டத்திற் பழுதுபட்டுக் கிடந்த திருக்கேச்சுர் சிவாலயத்தைப் புதுப்பித்து, தென்றிசைக்கு மாத்துறையிற் சந்திரகேசுக்ரேசுரன் கோவிலை யெழுப்பி, வடத்திசைக்குக் கீரிமலைச்சாரவில் திருத்தம்பலையெனும் பதியிலே திருத்தம்பலேச்சுரன், திருத்தம்பலேசுவரி கோவில்களையும், அவைகளின் சமீபத் திலே கதிர்யாண்டவர் கோவிலையும்² கட்டுவித்து, அவ்வாலயங்கட்டுப் பூசனை நடாத்தும்படி நீலகண்டாசாரியனின் மூன்றுக் குமாரன் வாமதேவாசாரியர் என்னும் காசியிற் பிராமணையும் அவன் பன்னி

ஞடையவற்றைப் பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கின்றன. இவர்கள் ஞடைய மொழி தழிமும் மகதநாட்டு மொழியும் கலந்த தொன்றும்.—(பிறிற்றே). சிங்களர் திராவிடமக்கட் கணத்தைச் சேர்ந்த வொரு பிரிவினர் (மனுष பரம்பரை—Pedigree of Man—ஆசிரியர் ஹெக்கல்—Prof. Hackel).

1. விஜயன் பாண்டிய வரசனின் மகளை மணந்தாலே மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. இவனும் சைவ சமயத்தவன் எனக் கொள்ளல் சரித்திரத்தோடு முரணு காது இயைந்து விற்றல் கான்க.

2. பி-ம் புதுப்பித்து.

யாகிய விசாலாட்சியம்மாளையும் அழைப்பித்து அக்ரகாரம் முதலிய வசதிகளுங் கொடுத் திருத்தி வைத்தான். அக்கோவில் அவ்விடத்துத் தோன்றிய காரணத்தால் அந்தக் கிராமம் கோவிற்கடவையெனப் பெயர் பெற்றது.

நகுலமுனி

முற்காலத்திலே நகுலமுனியென்னும் ஓர் இருடி அங்குள்ள மலைச்சாரலிலே சிலகாலங் தங்கியிருந்து தீர்த்தமாடி வந்தபொழுது தன் முகத் துக்கிருந்த அங்கவீனம் நீங்கிப் போனதுகண்டு அத்தல விசேடத்தையுங் தீர்த்த மகிமையையுங் குறித்து வியப்பற்று அவ்விடமே தனக்குத் தவஞ் செய்தற்கேற்றவிடமென்று அம்மலை முழைஞ்சிலே வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அம்முனி வனுக்குக் கீரிமுகம் மாறிய காரணத்தால் அம்மலைக்குக் கீரிமலை¹ யென்பார்கள். ²விலூயராசன் அவ்விடத்திற் சிவாலயங் கட்டுவித்தபின் நகுலமுனிவர் அவ்வாலயங்களிற் றங்கியிருந்து வழிபாடு பண்ணிவந்தார். அதனால் தீருத்தம்பலேகர் கோவிலை நகுலேகர் கோவிலென்றும் தீருத்தம்பலேகவரி

1. கிரி என்னும் வடசோல்லும் அதன் பொருடரும் மலை என்னுங் தென்சொல்லுஞ்சேர்ந்து கீரிமலை என்னும் நாமம் ஆக, அந்நாமம் காலக்கிரமத்திற் கீரிமலை என்று கீகாரப்பட்டு வழங்கலாயிற்றென்று விளம்புவாருமூனர்—இ. ஆ. பக். 131. ஒப்பிடுக: சுதுவலா—Suthuvala—vala—sand; கிரி—clinsene coracena.

நாகுலம் எனும் இதன் பழைய நாமம் நகுலமென மருவப் பின் தமிழில் கீரிமலையென்றுயிற்று, யா. ச பக். 3.

2. தி. த. க. பிரதி—“நகுலம் என்பது கீரி” என்பதுஞ் சேர்க்கப்பட்டுளது.

யம்மன் கோவிலை நூலாம்பிகையம்மன் கோவிலென் றும் பெயரிட்டு வழங்கி வந்தார்கள். வீச்யராசன் திருப்பணி சிறைவேற்றி முடித்தபின் பிரயாணப் பட்டுத் தன்னிராச்சியம் முழுவதையும் சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு கதிரைமலையைச் சேர்ந்தான்.

விஜயன் மரணம்

அவன் அதன்பின்பு தம்மனு என்னுமிடத்தை இராசதானியாக்கித் தன் மனைவியையும்¹ இரண்டு குழந்தைகளையும் தன்னிவிட்டுப் பாண்டி நாட்டுப் பெண்ணெருத்தியை விவாகம் பண்ணிச்² சில வருஷக்காலம் அரசாண்டு புத்திர சந்தான மில்லா மல் இறங்குபோனான். அவன் மந்திரி இராச்சியத்தைத் தளம்பவிடாமல் ஒருவருஷங்காப்பாற்றி, பின்பு விஜயராசனின் சகோதரன் குமாரனுகிய பாண்டுவை என்பவனை அழைத்துவந்து அரசனுக்கினன். இவன் குலத்தில் அரசர் அதன்பின் அநேகங் தலைமுறையாக இவ்விலங்கைநாட்டை அரசாண்டு வந்தார்கள்.

குளக்கோட்டன் வருகை

சாலிவாகன சகாப்தம் 358-ம் வருஷத்திலே (கி. பி. 456) மனுநீதிகண்ட சேழுண் மகன் குளக் கோட்டு மகாராசன் யாத்திரை பண்ணித் திருக்

1. மனைவி இயக்ககுலக் குவேனி' யென மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது.

2. இவன் பாண்டியன் மகளையல்ல இலங்கையிலுள்ள நாக கண்ணிகையை மனைமுடித்தான் என்பர் இராசநாயக முதலியார் (யா. ச. பக். 11).

கோணேசர் மலையிற் சேர்ந்து கோணேசர் சிவா
யைத்தைத் தரிசித்துத் தம்பலகாமத்திற் பழுது
பட்டுக் கிடந்த கோணேசர் சிவாலயத்தைப்
பழுது பார்ப்பித்து அக்கிரகாரம் முதலிய
வேலைகள் அனைத்தையும் திருத்துவித்துக்
கொண்டிருந்தான்.

பாண்டுவின் ஆட்சி

அக்காலத்திலே கண்டிநாட்டிலிருந்து¹ இலங்
கையையரசாண்ட பாண்டுமொராசன்² மணற்றிட
ரென்றமைக்கப்பட்ட இங்நாட்டில் வந்திருந்தான்.
இவ்விடத்திற் குடியிருந்த சிங்களரிற் சிலர் கீர
மலைக்குச் சமீபமாயிருந்த கரைதுறைகளிற் குடியிருந்த முக்குகரென்னும் வலைஞரைக் கொண்டு
மீன் பிடிப்பித்து உணக்குவித்துக் கண்டிநா³
முதலியநாடுகளுக்குக் கொண்டுபோய் வியாபாரம்
பண்ணுவது வழக்கமாயிருந்தது.

முக்குகர்

உசமன், சேந்தன் முதலிய முக்குகத் தலைவர்
கள் வேலையாட்களை வைத்து மீன் பிடிப்பித்துக்
கொண்டு வந்தார்கள். சிங்களவர் சிழுல் வசதிக்
கும் தண்ணீர் வசதிக்குமாக அங்குள்ள சிவால
யங்களிற்றங்கி அக்கோவிற் பிரகாரங்களில் மீனைக்
காயப்போட்டுந் திருக் கிணறுகளில் தண்ணீர்

1. பி-ம் அநுராதபுரத்திலிருந்து

2. இவன் காலம் சிங்கள நூல்களின்படி கி. பி. 491
ஆகும்.

அன்னவுந் தொடங்கினதினால் அங்கிருந்த பிரா மணர் கோவில்களைப் பூட்டிக்கொண்டு அப் புறத்தே ஒதுங்கிவிட்டார்கள். கோவில்களிற் சில காலம் பூசையில்லாமலிருந்தது. அதையறிந்து பாண்டுமகாராசன் கீர்மலைச்சாரவில் வாட்திறங்கி விசாரணை செய்து, நியாயமான தண்டனை செய்து, முக்குக்குக் குடிகளை அவ்விடத்தைவிட்டுத் துரத்தி விட்டான் உசுமன் முதலிய முக்குக வலைஞர்கள் அவ்விடத்தை விட்டு மட்டக்களப்புக்குப் போய்ப் பானகை, வலையிறவு என்னுமிடங்களில் இருந்தார்கள். சில குடிகள் மாத்திரம் இங்ஙாட்டிலுள்ள மறு துறைகளிற் போய்க் குடியிருந்தார்கள். அது முதல் உசுமன் துறை, சேந்தான்களம், வலித்துண்டல் முதலிய இடங்களில் முக்குக்குக் குடிகள் இருந்ததில்லை.

குளக்கோட்டன்

பாண்டுமகாராசன் இந்த முகாந்திரத்தினால் இவ்விடமிருக்க அவன் மனைவி, குளக்கோட்டமகாராசன் கோணேசர் கோவிற் றிருப்பணி நிறைவேற்றுஞ் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டுக் கண்டியிலிருந்து சில சேனைகளை ‘நீங்கள் போய் அந்தக் குளக்கோட்டனை இங்ஙாட்டினின்று துரத்திவிட்டு வாருங்கள்’ என்றனுப்பிவிட்டாள். அந்தச் சேனைகள் தம்பலகா மத்திற் போய் அவ்விடத்திற் குளக்கோட்டாராசன் நிறைவேற்றும் பெரிய வேலைகளையும் அவனுடன் நின்ற சேனைத் திரளையும் கண்டு பயந்து நடுநடுங்

கினர்கள். அரசன் அவர்களை நோக்கி, “என் வந்தீர்கள்” என்க, அவர்கள், “மகாராசனே! இந்தத் திருப்பணிக்கு வேண்டிய பொருள் யாதே நும் தேவையென்றால் விசாரித்துக் கொடுத்து விட்டு வாருங்கள் என்று எங்கள் அரசி அனுப்ப, வந்தோம்” என்றார்கள். அப்பொழுது மகாராசன் அவர்களை நோக்கி, “வேண்டிய சகல வஸ் துக்களும் என்னிடத்திற் சம்பூரணமாயிருக்கின்றன; யாதொன்றும் வேண்டியதில்லை; உங்கள் சேமாதிசயங்களை விசாரித்தேன் என்று உங்கள் இராணிக் கறிவியுங்கள்” என்று சொல்லி அச் சேனை முழுவதற்கும் உச்சிதமான விருந்துகொடுத்தனுப்பினான். அவர்கள் திரும்பிப்போய் அவ் விடத்திலே நடந்த செய்தி யனைத்தையும் அறி வித்துத் தாங்களுண்ட விருந்திற் பரிமாறிய பதார்த்தங்களின் மதுரத்தையும் வியந்து பேசி னர்கள். இராசாத்தி அந்தச் செய்தியைக் கேட்டு யாதொரு பேச்சுமின்றி இருந்தாள்.

ஞாக்கோட்டு மகாராசன் திருப்பணியை நிறை வேற்றி யவ்வாலையப் பணிவிடைகளை நிறைவேற்றுதற்கும், கோணேசலிங்கத்துக்குப் பூசனை புரிவிப்பதற்கும் செலவு வரவுகளுக்காக ஏழு நாடுகளில் வயல் நிலங்களையுங் தோப்புக்களையும் ஏற்படுத்தி அவைகளிற் பயிரிட்டு வருமானஞ் செலுத்தும்படி வன்னியர்களை¹ யழைப்பித்துக் குடியிருத்தித் தன் நாட்டுக்கு மீண்டான்.

1. இக்கற்றினை நம்பக்கூடாதென்பர் முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள்—யா. ச. பக். 24.

அந்நாள் முதல் அவ்வருமானங்களால் ஆலயப் பணிவிடைகளும், அந்தணர் அக்கிரகாரங்களும், மடங்களும் சம்பிரமமாகச் சிறந்து வந்தன. சில காலத்தின் பின் குளக்கோட்டு மகாராசன் தேகவியோகமானான். அதன்பின் மேற்கூறிய ஏழாடுகளிலும் பயிர்க் குடிகளாயிருந்த வன்னியர்கள் மிகவும் பெருகியிருந்தார்கள். பாண்டி நாட்டிலிருந்து ஐம்பத்தொன்பது வன்னியர்களும் வந்து அவர்களுடனே கூடினார்கள். குடிசனங்கள் வரவரப் பெருகி அதிகப்பட்டுக் கொண்டமையால், அரசாட்சியின்றி வெகுவித கலகங்கள் பலகாலும் நோட்டிடன. அவ்வேழு நாடுகளின் வருமானங்களும் கோணேசர் கோவிலுக்குச் செல்வனாலேயன்றிக் கண்டிநாட்டரசருக்கு அந்நாடுகளால் யாதொரு நயமுமில்லாமையாற் கண்டிநாட்டு அரசர்கள் அந்நாடுகளைப் பராமுகம் பண்ணிவிட்டார்கள். அக்காலத்திலே சந்திரவன்னியனும் வேறு அநேக குறுஙில் மன்னாரும் ஒருவரின்பின் தென்று வராகத் தோன்றி யழிந்தபின் அவ்வன்னியர்கள் அனைவரும் ஒத்தினங்கித் தங்கள் சாதியிற் றலைப்பட்ட ஏழு பேரைத் தெரிந்து அவ்வேழு நாடுகளுக்குஞ் தலைவராக்கி அவர்களுக்குக் கீழ் அமைந்திருந்தார்கள். வன்னியர்கள் ஆண்டு வந்ததினால் அவ்வேழு நாடுகளும் வன்னிநாடுகளெனப் பெயர் பெற்றன. அதுமுதல் அவ்வேழு தலைவரின் சந்ததியார் சுயேச்சைப்படி ஆண்டு வந்தார்கள்.

சாலிவாகன சகாப்தம் 515-ம் (கி. பி. 593)¹ வருஷத்திலே இலங்கையரசனுயிருந்த அக்கிரபோதி

1. முதலாம் அக்கிரபோதியின் காலம் சிங்கள நூல்களின்படி கி. பி. 564-597 ஆகும்:

மகாராசன், இவ் வன்னியர்கள் தாங்களும் அரசர்களென்னும் எண்ணங் கொள்ளப் பார்த்ததையறிந்து அவ்வன்னியர்களின் அதிகாரத்தைக் குறைத்துத் தன்னுணையைச் சரியாகச் செலுத்தி வந்தான். அதுமுதல் அவ்வன்னியர்கள் நாட்டத் திகாரிகளாய் மாத்திரம் ஆண்டுவந்தார்கள்.

உக்கிரசிங்கன்

சாலிவாகன சகாப்தம் 717-ல் (கி. பி 795)¹ விஜயராசனின் சகோதரன் மரபிற் பிறந்த உக்கிரசிங்கன் என்னும் அரசன் வடதிசையிலிருந்து வெகு திரளான சேனைகளைக் கொண்டுவந்து போராடிச் சில தலைமுறையாய் இழந்துபோன இவ்விலங்கை அரசாட்சியில் ஆரைவாசி வரைக் கும் பிடித்துக் கதிரைமலையிலிருந்து அரசாண்டு வந்தான். தென்னுடைகளை வேற்றறான் ஆண்டு வந்தான்.

இவ் வக்கிரசிங்க மகாராசனுக்குச் சிங்கத்தையொத்த முகமும் மானிட தேகமுமருந்தவு. இவன் நகுலேசர் கோவிலிலத் தரிசிக்கக் கீரிமலைச் சாரலில் வந்திரங்கி, முற்காலத்திலே சோழராசன் தான் தீர்த்தமாட வந்திரங்கியிருக்குங் காலத்திலே மாளிகை கட்டுவித்திருந்த வளவர்த்தை பள்ளமென்னும் இடத்திலே பாளயமிட்டிருந்தான்

1. உக்கிரசிங்கனரசுக்கு வைபவமாலை கொடுத்தோது. கின்ற 717-ம் சகவருஷத் தொடக்கம் பொருந்தாது—(யா. வை. வி. பக். 48). இவன் கலங்கதேசத்திருந்து வந்தவன் அல்லது விஜயனுடன் வந்த சிங்கபுரத்திற் குடியேறிய தலைவரே?—யா. ச. 28.

தொண்டைமான் வரவு

அவன் அவ்விடத்தில்¹ வந்திருப்பதையும் கரணவாய், வெள்ளப்பரவை முதலீய இடங்களில் நல்லுப்புப் படுஞ் செய்தியையும் தொண்டை நாட்டை யரசாண்ட தொண்டைமான் என்னும் அரசன் கேள்விப்பட்டுப் பரிவாரங்களுடன் கீரி மலைச் சாரலில் வந்திறங்கிச் சந்தித்து இங்ஙாட்டில் விளையும் உப்பிலே தனக்கு வேண்டியவளவு வருடங்தோறும் விலைக்குக் கொடுக்கவும், உப்புப் படு மீடத்துக்குச் சமீபத்திலே மரக்கலங்களைக் கொண்டுபோய் உப்பேற்றவும், மாரிகாலங்களில் மரக்கலங்களை ஒதுக்கிவிட்டு சிற்கவும் வசதியாக வடகடலில் ஓர் ஆறு வெட்டுவித்துக்கொள்ளவும் உத்தரவு கேட்டான். உக்கிரீங்க மகாராசன் உத்தரவு கொடுக்கத் தொண்டைமான் அங்கிருந்த சிற்றுற்றை மரக்கலங்கள் ஒடத்தக்க ஆழமும் விசாலமும் உள்ளதாகவும் ஒதுக்கிடமுள்ளதாகவும் வெட்டுவித்துத் தன்னுருக்கு மீண்டான். அதுமதல் இதுவரைக்கும் அவ்வாறு தொண்டை மாறுற என்றழைக்கப்படுகின்றது.

வன்னியர் அடக்கம்

உக்கிரீங்க மகாராசன் அதன்பின் கதிரைமலைக் குத் திரும்பினான். அவன் வன்னிமார்க்கமாகச் செல்லுகையில் வன்னியர்கள் ஏழுபேரும் எதிர் கொண்டு வந்து தாங்கள் வன்னிநாடுகளைத் திறை கொடுத்து ஆள உத்தரவு கேட்டார்கள். அரசன்

1. பி-ம். அவ்விடமிருக்க.

தன்னிராச்சியமெங்கும் தன்னுண்ணே செல்லவுங் தனக்கு வரவேண்டிய திறையைக் கோணேசர் கோவிலுக்குக் கொடுக்கவும் உடன்பாடு பண்ணு வித்துக்கொண்டு கதிரைமலையிற் சேர்ந்தான்.

மாருதப்பிரவல்லி

இவைகள் சம்பவித்த எட்டாம் வருடத்திலே சோழ தேசாதிபதியாகிய தீசையுக்கிர்சோழன் மகள் மாருதப்பிரவல்லி¹ யென்பவள் தனக்கிருந்த குன்ம வியாதியினால் மெலிந்தவளாய் வியாதியை வைத் தியர்கள் ஒருவருஞ் சுகமாக்க முடியாததினால், இனித் தீர்த்த யாத்திரையாகுதல் செய்து பார்த் தால் சுகம் வரவுங்கூடும் என்றெண்ணிக் காவிரிப் பூம் பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டு அங்குமிங்கும் போய்த் தீர்த்தமாடி வருகையில் சாந்தவிங்கனென் னும் ஒரு சந்நியாசி கண்டு, “உன் வியாதி பண்டிதர் ஒருவராலுங் குணமாக்கத் தக்கதல்ல. நீ இப்பொழுது எடுத்த முயற்சியே உனக்குச் சுகம் தரத்தக்கது. இலங்கையின் வடமுனையிலே கீரிமலை என்றெரு மலையுண்டு. அது சமுத்திர தீரத்தி லுள்ளது. அங்கே உவர்ச்சல மத்தியிற் சுத்த தீர்த்தமும் மலையாருவித் தீர்த்தமுங் கலந்த உத்தம தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு. உலகத்திலுள்ள எந்தத் தீர்த்தங்களிலும் முக்கிய தீர்த்தமாயிருக்கின்றது. அதிலே நீ போய் நீராடிச் சிலகாலங் தங்கியிருங் தாற் சுகமடைவாய்” என்று சொல்ல, அச் சொற்

1. மாருதப்பிரவாகவல்லி உள்ளபடி மாருதலடைந்த ஆடகசவுந்தரியேயாம். (யா. வை. வி. பக். 12.)

படி மாருதப்பிரவல்லி புறப்பட்டுத் தாதிமாருங் தோழிமாருஞ் சேனைவீரருஞ் குழ்ந்துவரக் கீரி மலைச் சாரலில் வந்திறங்கிக் குமாரத்தி பள்ள மென்னும் இடத்திற் பாளையம் போட்டுக்கொண் டிருந்து நகுலமுனிவரைக் கண்டு சாட்டாங்கமாக¹ வணங்கி, அவரால் ஆசீர்வாதம் பெற்றுக் கொண்டு அத் தல விசேடத்தையும்² தீர்த்த மகி

1. பி-ம். பஞ்சாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து

2. 'உதயதாரகை'யில் வெளிவந்த பிரதியிலும் தி. த. க. அவர்களது பிரதியிலும் கீரிமலைத் தல விசேட மும் தீர்த்த மகிமையும் வீரவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன அவற்றையும் ஈண்டுக் குறிப்பிடுகின்றும்:-

அப்பொழுது நகுலமுனி அவனை நோக்கி “மாருதப்பிரவல்லியே, உனக்குத் தேவகடாட்சங் கிடைத்தத்தினால் நீ இத்தலத்தில் வந்திறங்கப்பெற்றூய். இத்தல மகிமையைச் சொல்லுகிறேன் கேள் : கிரேதாயுகத்திலே பரமேஸ்வர மூர்த்தி பார்வதிதேவியுடனே இம்மலைச் சாரலி லெழுங் தருளியிருந்தபொழுது பார்வதிதேவி நீராடுவதற்காகக் கண்டகி தீர்த்தத்தை அப் பரமேஸ்வரமூர்த்தி இவ்விடத் தில் அழைத்து வைத்தார். அத்தீர்த்தத்திலே தேவர்களும் இருடிகளும் பிறரும் வந்து தீர்த்தமாடிப் புண்ணியவான் களாய்ப் போவதினால், அம்முதலாமுகத்திலே இங்காடு புண்ணியபுரமெவப் பெயர்பெற்றது. இக்காலத்திலே முசுந்தச் சக்கரவர்த்தி இவ்விடம் வந்தபொழுது நானும் அவருடனே கூடிவந்து இம் மலைச்சார்பிலுள்ள கண்டகி தீர்த்தத்திலாடிச் சிவாலை தரிசனமுஞ்செய்து வருகையில் எனக்கிருந்த கீரிமுக மாறிச் சுபாபழுகங் கிடைத்தது. அதுமுதல் இம்மலையை நகுலகிரியென்றும் இங்குள்ள ஈசுவரனை நகுலேசுவரனென்றும் ஈசுவரியை நகுலரம்பிகை யென்றும் பெயரிட்டழைத்து வருகிறார்கள். அக்காலத்தில் முருகமூர்த்தி சூரசங்காரம்பண்ண கதிரைமலைக்கு முறையே செல்லுகையில் இங்குலகிரிச் சாரலில் வந்திறங்கி நகுலேசர் கோவிலி யைவிலே தனக்குமொரு ஆலயமெழுப்பிச் சிலநாளத்திலே தங்கியிருந்தார். கலியுகத்திலே அவ்வால யத்துக்குக் கதிரையாண்டவர் கோவிலென்றும் பெயர்

மையையும் அத் தீர்த்தத்தில் ஆடித் தனக்குக் கீரி முகம் மாறின செய்தியையும் அம்முனி சொல்லக் கேட்டு மகா சந்தோஷத்துடன் தீர்த்தமாடிச் சிவாலய தரிசனைசெய்து வந்தாள். சிலகாலத்தில் அவனுக்கிருந்த குன்மவலியுங் தீர்ந்து குதிரைமுக மும் மாறிற்று. மாறவே மாருதப்பிரவல்லியின் யெளவன் சொருபத்தைக் கண்டவர்கள் ஆச்சரி யங் கொள்ளாதிருந்ததில்லை.

விஜயராசாலூல் கிடைத்தது. கந்தசவாமி வந்திறங்கின துறை காங்கேசன் துறையென் றமைக்கப்பட்டு இப்பொழுது கசாத் துறையென் நும் பெயர் பெற்றிருக்கிறது.

“இரண்டாம் உகத்திலே இராவணன் தானெருவனே யன்றி வேறொருவரும் இராவண வீணையைத் தொடவும் படாதென்று உறுதியான கட்டளை பண்ணியிருந்தபொழுது சித்திராங்கதன் என்னுமொரு கந்தருவன், தானும் அவ் வீணைய வாசிக்க நெடுங்காலம் பேராசை கொண்டிருந்தவன், தசரதராமலூல் அவ்விராவனானுடைய இருபது கைகளும் அறுந்து விழுந்த சமையத்திலே அவ் வீணையைக் கவர்ந்துகொண்டு கீரிமலையில் வந்திறங்கி அவ்வியாழைப் பிரபலப்படுத்தினான். அதனு விவ்விடம் காங்தருவங்கரென் றும் வீணைகராக்கியமென்றும் அழைக்கப்பட்டது.

“மூன்றாமுகத்திலே நிடதநாட்டிலிருந்து அரசுபுரிந்த நளவென்னுஞ் சூரியகுலராசன் சூதாடி யரசிழுந்து வன வாசங்கு செய்து திரிந்தபொழுது கவியினாற் தனக்கு வந்த இடரை நீக்கவேண்டுமென்ற ஆவலுடனே இலங்கையிலுள்ள கோணேசர் சங்கிதாவத்துக்கு வந்தான். அங்கிருந்த பெரியார் அவனை நோக்கி ‘நீ கீரிமலைக்குப் போய் அங்குள்ள கண்டகி தீர்த்தத்திலாடி நகுலேசர் தரிசனையும் செய்தால் உன் கலீதொலையுமென்று சொல்ல அச்சொற்படி அவன் செய்தான். அப்பொழுது நகுலேசர் பிரசன்ன மாகி அவனை நோக்கி ‘நீ வெண்டிக்கொண்டபடி செய்தேன் போ’ வென்றருளிச் செய்து தன் கையிலக்கினியையும் தான்னின்திருந்த சர்ப்பத்தையும் நோக்கி ‘நீங்கள் போய் நளச்சக்கரவர்த்தியை வழியிலே சந்தித்து அவனைப்பிடித்த கலியிடரை நீக்கி வாருங்க’ என் றுத்தரவு பண்ணினார்.

அக்காலத்திலே கதிரைமலையிலிருந்து உக்கிரீ அங்க மகாராசன் நகுலேசர் கோவிலைத் தரிசிக்க முன்றுந்தரம் கீரிமலைச் சாரலில் வந்திறங்கி வள வர்கோன் பள்ளத்திற் பாளையம் போட்டிருந்தான் அவன் மாருநுப்பிரவல்வியை நகுலேசர் சங்கிதானத் தயவிடேல கண்டு அவன் பேரழகினால் மயங்கி மிகுந்த ஆச்சரியங்கொண்டு தான் அவளை விவாகஞ் செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டான்.

அப்படியே நனச்சக்கரவர்த்தி போகும் வழிக்கெதிரே அவ்வக்கினி யோர் சுவாஸ்யா யெரிய வச்சர்ப்ப மச்சவாஸீக் குள்ளே விழுந்து வருந்துகிற பாவனைபோற் றுடிக்க, அதைக்கண்டு அச்சக்கரவாததி பரிதாபப்பட்டு அச்சர்ப் பத்தின் பிராணனை இரட்சிக்க வேண்டுமென்று முயன்று அதனை அச்சவாஸீயினின்றும் விலக்கிவிட்டான். விலக்கி விட்டவடைனே அச்சர்ப்பஞ் சிவங்து பாய்ந்து அவளைக் கடித்தது அப்பொழுது அவன் தேகம் முழுவதும் குட்டம் பிடித்து அவனமுகைக் கெடுத்தது. அப்பொழுது நனச்சக்கரவர்த்தி மனங் கலங்கி ‘நான் செய்த நன்மைக்கு எனக்குக் கிடைத்த கைமாறிதுவா? சர்ப்பந் தன் சுய குணத்தைக் காட்டிற்றே நான் இதற்கென்ன செய்யலா’ மென்று என்றைத்தெல்லாம் என்னி வருந்துகையில் அச்சர்ப்பம் ஓர் பிராமணங்கி நின்று அவளை நோக்கி ‘ஓய் சக்கரவர்த்தியே! பயப்படாதே. நான் நகுலேசரரீங்திருக்குஞ் சர்ப்பாபரணம். அந் நகுலேசர் நீ செய்த வழிபாடு கண்டிரங்கி உன்னை வருத்துகின்ற கலியிடரை நீக்கி வாருங்கவென்று எனக்குஞ் தாமேயிருக்கும் அக்கினிக்குங் கற்பித்ததில் நாமிருவரும் வந்தோம். உன்னை இன்ன வென்று ஒருவரும் அறியாதபடி நீ சிலகாலம் வேற்றுரு வமைந்திருக்க வேண்டுமாதலால் அவ்வேற்றுரு வனக்குக் கிடைப்பதற்காகவே உன்னுடலிற் றீண்டினேன். இவ் வேற்றுரு வேண்டுமென்று நீ விரும்புங் காலத்தில் உனக்குக் கிடைக்கும்; நீங்கவேண்டுமென ஸ்னைக்குங் காலத்தில் நீங்கிவிடுமென்று சொல்லி, அவனுக்கு விடை கொடுத்துச் சர்ப்பழும் அக்கினியும் நகுலேசர் சமுகத்தை யடைந்தன.

மாவிட்டபுரம்

மாருதப்பிரவல்லி தனக்குக் குதிரை முகம் நீங்கின காரணத்தினாற் கோவிற்கடவை யென்னுங்குறிச்சிக்கு மாவிட்டபுரம்¹ எனப் பெயர் குட்டி அவ்விடத்திலே கந்தசுவாமி கோவிலைக் கட்டுவிக்க ஆரம்பித்து, அதற்கு வேண்டிய சகல வஸ்துக்களும் விக்கிரகங்களும் பிராமணரும் வரும்படி பண்ணவேண்டுமென்று பிதாவாகிய திசையுக்கிரே சோழனுக்குத் திருமுகம் அனுப்பினால். அப்பொழுது திசையுக்கிரே சோழன் சகல ஆயத்தங்களும் பண்ணிக்கொண்டு இலங்கையிலேயுள்ள

“இது நடந்தேறிச் சிலகாலம் சென்றபின் தருமபுத்திர மகாராசனின் தம்பியாகிய அருச்சனன் தீர்த்த யாத்திரையைப் பண்ணித் தென்றிசையை நோக்கி வரும்பொழுது இத்தலத்திலும் வந்திறங்கி இங்குள்ள கண்டகி தீர்த்தத்திலாடி நகுலேசர் சிவாலயத்திற்சேர்ந்து சுவாமி தரிசனமுன்செய்தான். அப்பொழுது நகுலேசர் நகுலாம்பிகையுடனே பிரசன்னமாகி அவனுக்கு வேண்டிய வரங்களுங் கொடுத்தருள்கூர்ந் தனுப்பிவைத்தார்.

“நாலாவதாலோ இக் கலியுகத்திலும் அநேக தவத்திகளும் பெரியோரும் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தமென்னும் முச்சிறப்புக்களையும் நோக்கி, இவ்விடத்துக்கு யாத்திரை பண்ணுகிறூர்கள். இவ்வுலகத்தி லிங்தநாட்டைக் கீரிமலை நாடென்றும் மனற்றிடலென்றஞ் சொல்வார்கள். இது மகா புண்ணிய தலம். நீ இத் தீர்த்தத்திலாடிச் சிவாலய தரிசனங்செய்தால் உரைக்குள்ள பிரையும் கீங்கி உன் குதிரை முகமும் மாறு” மென்று சொல்லி இப்படியே இந்தத் தல விசேடத்தையும்.....

1. இதற்கு வேறுபொருள் கூறுவாருமூனர். பரவை வழக்கிலுள்ள ‘மாவிட்டபுரமே’ புராதவ நாமமென்பர். அதனை ‘மஹாவிட்டபுர’ என்றால் சிங்களப்பெயரின் திரிபென்று சொல்வர். (மஹா - பெரிய; விட்ட - விஸ்தாரம், ஆலமரம்) இ. ஆ. பக். 132.

கீரிமலைநாட்டுக் கனுப்புவதற்குத் தில்லை மூவாயிராள் ஒருவரைத் தன்னிடத்துக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி சிவாலயத் தலைவனுக்குக் கட்டளை யனுப்பினான் அப்பொழுது சிவாலயத் தலைவன், 'பிராமணர் தோணியேறுவதும், இலங்கையிற் குடியிருப்பதும் மகா தோஷமாயிருக்க அரசன் இப்படிக் கட்டளை யனுப்பி யிருக்கிறானே; நான் இதற்கென்ன செய்யலாம்' என்று பயக்குத் தில்லைச் சிவாலயத்திலே மூன்று நாட்டு பட்டினி கிடங்கான். அப்பொழுது கனவிலே 'கீரிமலைச் சாரலானது அங்குள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்தினாலுஞ் சிவாலய மகத்துவத்தினாலும் மகா திவ்விய தலமாகவே யிருக்கின்றது. காசியிற் பிராமணரும் அங்கே யிருக்கிறார்கள். பிராமணர் தங்கள் நியம சிட்டை வழுவாமற் செய்வதற்கு மரக்கலங்களில் இராத் தங்காமல் ஏற்றவாம். நகுலமுனிவன் அத்தல விசேஷத்தை நோக்கி அவ்விடத்திலிருந்து தவம் பண்ணும்போதே அத்தல விசேஷத்தைக் குறித்து யோசிக்க வேண்டியதென்ன? யாதொரு பீயாசனையுமின்றி அனுப்பலாம்' என்று உத்தரவு கிடைத்தத் து.

பெரியமனத்துளார் வருகை

அப்பொழுது சிவாலயத் தலைவன் பெரியமனத்துளார் எனுங் தீட்சதரைச் சோழராசனிடம் அனுப்பிவைக்கக் கூடாது சோழராசன் சகல தளபாடங்களையுங் கந்தசவாமி, வள்ளியம்மன், தெய்வநாயகியம்மன் விக்கிரகங்களையும் பெரிய மனத்துளார் கையில் ஒப்புவித்து அனுப்பிவைத்தான்,

தீட்சதர் அவைகளையுங் கொண்டு கசாத்துறை¹ என்னுங் துறையில் வந்திறங்கினார். கந்தசவாமி விக்கிரகம் வந்திறங்கின காரணத்தால் அந்தத் துறைக்குக் காங்கேஷன்துறை² என்று பெயராயிற்று.

மாருதப்பிரவஸ்வியின் மன நிகழ்ச்சி

ஒருநாளிரவில் மாநூதப்பிரவஸ்வி தேவாலயத் திருப்பணியைப் பற்றிய ஆலோசனையுடன் சப்பிர மஞ்சத்திற் சாய்ந்து விழிப்பா யிருக்குஞ் சமயத் திலே அர்த்தசாம வேளையில் உக்கிரீங்க மகா ராசன் பாளையங்களையும் அரணிப்பான சேனைக் காவல்களையும் கடந்து அவளிருந்த பாளையத்து னுட் புகுந்து அவளையெடுத்துத் தன் பாளையத் திற்குக் கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டான். பொழுது விடிந்தபின் மாநூதப்பிரவஸ்வியின் தாதி மாருங் தோழிமாருங் காவற் சேனைகளும் அவளைக் கானைத்தினால் மனங்கலங்கித் தேடிப்போய் உக்கிரீங்க மகாராசன் பாளையத்தில் இருந்த செய்தி அறிந்து அவணிடத்திற் சென்று, “நாங்கள் என்ன செய்யலாம்?” என்று கேட்க, அவன், “மாருதப்பிரவஸ்வி என் பட்டத்துத் தேவியா னான். நீங்கள் போய் இந்தச் சுபசோபனச் செய்தியைப் பிதாமாதாவுக் கறிவியுங்கள்” என்று சொல்லி, வழிச் செலவுக்குப் பொருளுங் கொடுத்

1. புத்தர்கள் ‘காயா’ வக்கு யாத்திரைபோக மரக் கலமேறுங் துறையானபடியால் காயாத் துறையெனப் பட்டுக் காசாத்துறை யெனத் திரிந்தது.

2. காங்கேயன் எனும் அதிபன ஒருவன் இருந்தமையால் உண்டாய பெயரென்பாருமார்.

தனுப்பிவிட்டான் அதன்பின் உக்கிரஸிங்க ராசன் கதிரைமலைக்குப் போக யோசித்தபோது மாநூதுப் பிரவல்லி கந்தசவாமி கோயிற் நிருப்பணி நிறை வேற்றி முதலாம் உற்சவச் சிறப்புக் கண்டால் அல்லாமல் அவ்விடத்தை விட்டுப் போகப் பிரிய மில்லை யென்றதினால், அப் பிரயாணத்தை நிறுத்தி தித் திருப்பணியை நிறைவேற்றி, ஆனி உத்திரத்தி னன்று துவசாரோகணாங் தொடங்கி உற்சவத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு, கதிரைமலையிற் சென்று விவாகச் சடங்கையும் நிறைவேற்றி, சகல சௌகரியங்களையும் அனுபவித்திருந்தான்.

பெரியமனத்துளாரின் விவாகம்

தில்லையிற் பெண் எல்லை கடவாததால், பெரிய மனத்துளார் விவாகமில்லாதவராய் வந்திருந்தார். அவர் சாம்பசிவ ஐயின் மகன் வாலாம்பிகை (பி-ம் வாலாம் பெண்) யை விவாகஞ் செய்து, அப் பெண் னுக்குத் தில்லைநாயகவல்லி யென்று பெயரை மாற்றிக் கந்தசவாமி கோவிற் ரெண்டுறத்தி வூள்ள அக்கிரகாரத்தில் வாசஞ் செய்து தன பணிவிடையை நிறைவேற்றி வந்தார். பிராமணக்குடும்பங்கள் இரண்டும் ஒரு குடும்பமாகி இரு திறத்துக் கோவில்களுக்கும் ஒருவரே விசாரணைத் தலைவரானார்.

இது நிற்க, கதிரைமலையிலிருந்த உக்கிரஸிங்க ராசன் சிலகாலத்தின் பின் செங்கடக நகரியை¹

1. சிங்கைங்கர் என்னும் பெயரை மயில்வாகனப் புலவரோ அவருக்குப்பின் ஏடெழுதியவர் எவரோ ‘செங்கடகங்கர்’ என்று மாற்றிவிட்டனர். யா. ச. 29.

இராசதானியாக்கி அங்கிருந்து அரசாண்டு வருங் காலத்தில் மன்மதன் போன்ற ரூபமுன் சர்வராசலட்சணங்களும் உடையனெய்ச், சிங்கத்தின் வாலையொத்த வாலுடனே ஒரு குமாரனும் அவனுடனேரு பெண்ணும் பிறந்தார்கள். அவ்விரு வருக்கும் நரசிங்கராசனென்றுஞ் சன்பகாவதி யென்றும் பெயரிட்டார்கள். அவர்களுக்கு விளாகம் கிறைவேற்றி நரசிங்கராசன் என்னும் பெயர் படைத்த வாலசிங்கராசனுக்கு முடிகுட்டி அரசாளனவத்து மரணமடைந்தான். வாலசிங்க மகாராசன் செயதூங்கவரராசசிங்க மென்னும் பட்டத்துடன் முடி குட்டப்பெற்று அரசாட்சியை ஒப்புக்கொண்டான்.

வீரராகவன்

அக்காலத்திலே சோழநாட்டிலிருந்து இரண்டு கண்ணுங் குருடனைகிய கவீவீராகவன்¹ என்னும் யாழ்ப்பாணன் செங்கடக நகரியிலிருந்து அரசாட்சி செலுத்தும் வாலசிங்கமகாராசன் பேரிற் பிரபந்தம் பாடிக்கொண்டுபோய் யாழ்வாசித்துப்

1. யாழ்ப்பாடியின் வரலாறு சமூலமாய் நிலேதிக்கப்படல் வேண்டும். — யா. வை. வி. பக். 19.

திரு. இராசநாயக முதலியார் அவர்கள் இவ் வரலாற்றினை முற்றுக்கத் தள்ளாது பிறதோருவாற்றுஞ் ஏற்றுக் கூறியிருக்கின்றனர். — யா. ச. பக். 30. இவ்வறிஞரது கொள்கைப்படி யாழ்ப்பாடி (பெயர் தெரியவில்லை) பெற்ற ஊர் கரையூரும் பாசையூரும் — Ibid. கலிங்கவரசர் 10-11-ம் நூற்றுண்டில் சிங்கை நகரிலிருந்து அரசாண்டிருப்பதால் .....யாழ்ப்பாணன் அரசாண்டான் என்பதும், பாண்டி மழவன் சோழ வரச குமாரனைக் கொணர்ந்தா வெண்பதும் புனைந்துரை. — யா. ச. பக். 37.

பாடினன். அரசன் அதைக்கேட்டு மகா சந்தோஷமாய் அவனுக்குப் பரிசிலாக இவங்கையின் வடதிசையிலுள்ள மணற்றிடல் என்னும் இங்நாட்டைக் கொடுத்தான்.

யாழ்ப்பாணம்

யாழ்ப்பாணம் இதற்கு யாழ்ப்பாணம்¹ என்று பெயரிட்டு, இவ்விடத்தில் வந்திருந்து, வடதிசையிற் சில தமிழ்க் குடிகளை அழைப்பித்துக் குடியேற்றி இவ்விடமிருந்த சிங்களவர்களையும் அவர்களையும் ஆண்டு, முதிர்வயதுள்ளவனும் இருந்து இறந்துபோனன். அக்காலத்திலே சிங்களவரும் பிறரும் இங்நாட்டை அரசாளர்க் கருதித் தமிழ்க் குடிகளை யொடுக்கியதால் தமிழ்க்குடிகள் மீண்டும் தங்கள் நாட்டுக்குப் போய்விட்டார்கள்.

1. இதுவே முதலியார் இராசநாயகம் அவர்களது மதமுமாம் — யா. ச. பக். 30, 253 - 254. சிங்களர் நல்லாருக்கு வைத்த யாப்பாரே, ‘யாப்பாபட்டுநே’ யென்னும் பெயரே பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் என மருவியதென்திரு. S. W. குமாரசுவாமியவர்களும் (இ. ஆ. பக். 130), சுவாமி ஞாப்பிரகாசர் அவர்களும் கருதுகின்றார்கள். (யா. வை. வி. பக். 18.)

யாழ்ப்பாணம் எனும் பெயர் 15-ம் நூற்றுண்டுச் சிங்கள நாலிற்றுன் முதன்முதற் காணப்படும்.

14-ம் நூற்றுண்டிருதியில் இருந்தவராகக் கருதப்படும் அருணகிரிநாதர் “யாழ்ப்பாணையன் பட்டின மருவிய பெருமாளே” எனக் குறிப்பிட்ட இடம் யாழ்ப்பாணத்தையே குறித்ததென்றும், அதனால் யாழ்ப்பாணம் எனும் பெயர் தமிழ்ப் பெயரெனவங் கொள்வர் ஒரு சாரார். அருணகிரிநாதர் குறித்த இடம் ஏருக்கத்தம்புரியுரென் பாருமூளர். எங்ஙனமாயினும் அருணகிரிநாதர் குறிப்பிட்ட தலம் சமூநாட்டின்கண்ணதே மென்பது வலியுறன், யாழ்ப்பாணம் எனும் சொல் சிங்களப் பெயரடியாகப் பிறந்ததெனுங் கொள்கை வலியிழந்துபடும்.

மழவன்

இந்த சிலைபரத்தில் யாழ்ப்பாணம் கொஞ்சக் காலம் தளம்பிக்கொண்டிருக்கையில், சிங்கள கலகத்துக்கு எடுப்பாமல் இருந்து காலம்விட்டு வந்த பொன்பற்றியுர் வேளாளன் பாண்டி மழவன் என்னும் பிரபு யதுரைக்குப் போய் அவ்விடத்திலே சோழாட்டிலிருந்து வந்து இராச உத்தியோகத் துக்கேற்ற கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்த தீரை யுக்கிரசோழன் மகனுகைய சிங்ககேதுவுக்கு மருமகனை சிங்கையாரியன் என்னுஞ் குரியவமிசத்து இராசகுமாரனைக் கண்டு யாழ்ப்பாணத்தின் சிலைபரத்தை அறிவித்து இவ் யாழ்ப்பாணத்தை அரசாட்சி செய்ய வரவேண்டுமென்று கேட்க, சிங்கையாரிய ராசன் மறுத்துப் பேசாமற் பாண்டி மழவன் கேள்விக்கு உடன்பட்டு, கல்வியறிவிலும் புத்தி விவேகத்திலும் எவர்களும் வியந்துகொள்ளத் தக்க உத்தண்ட வீரசிகாமணியாகிய புவனேக வாரு¹ என்னும் மந்திரியையும், காசிநகரத்திருந்து

1. நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலைக் கட்டிய இப்புவனேகவாகு யாழ்ப்பாண வரசனின் மந்திரியல்லவென்றும், 15-ம் நூற்றுண்டு மத்தியில் சிங்களவரசனால் அனுப்பப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்தை வெற்றிகொண்டு, நல்லூரை இராசதானியாக்கி அங்கே 16 வருடம் அரசாண்டிருந்த செண்பகப் பெருமாளென்றும் இராசநாயக முதலியார்க்குறவர். (யா. ச. 75 - 77).

இவ்விஷயம் பற்றி ‘Hindu Organs’ (1933) பத்திரிகையில் பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. சவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் ஸ்முகேசரியில் (25-9-38) வெளியிட்ட ‘தமிழ் நூல்களில் யாழ்ப்பாணம்’ எனும் கட்டுரையிலேயும் ஈண்டு ஒப்பிட்டாராய்ந்து உண்மை காண்க.

வந்த வேதிய குலோத்துங்கனுகிய கெங்காதர ஐயர் என்னுங் குருவையுங் கொண்டு, தனது பரிவாரங்களுடன் பிரயாணப்பட்டு, பாண்டிராசன் வழி விட்டனாலும்பிவைக்க, யாழ்ப்பாணத்தில் வந்திறங்க நல்லூர்ப் பகுதியிலே யரசிருக்கையை ஸ்தாபிக்கக் கருதி, சோதிடர்கள் தேர்ந்து சொல்லிய நன்மூகர்த்தத்தில் அல்திவாரம் போட்டு, நாலுமதி லும் எழுப்பி வாசலும் ஒழுங்காய் விடுவித்து மாடமாளிகைகளையும் கூடகோபுரங்களையும் பூங்காவையும், பூங்காவன நடுவிலே ஸ்நான மண்டபமும் முப்புடைக் கூபமும் உண்டாக்கி அக்கூபத்தில் யமுனாக்கித் தீர்த்தமும் அழைப்பித்துக் கலக்குவிட்டு, நீதிமண்டபம், யாணப்பாந்தி, குதிரைப்பாந்தி, சேனவீரரிருப்பிடம் முதலிய வனைத்தும் கட்டுவித்து, தன்னுடன் வந்த காசியிற் பிரமகுலதிலகனை கெங்காதர ஐயரும் அன்னபூரணி அம்மாள் என்னும் பத்திரியியும் வாசஞ்செய்வதற்கு அக்கிரகாரமும் உண்டாக்கிக் கீழ்த்திசைக்குப் பாதுகாப்பாக வெயிலுவந்த பிள்ளையார் கோயிலையும், மேற்றிசைக்கு வீரமாகாளியம்மன் கோவிலையும்² வட்டிசைக்குச் சட்டநாடேசவரர் கோவில், தையல்நாயகியம்மன் கோவில், சாலை விநாயகர்

1. “தென்றிசைக்குக் கைலைவிநாயகர் கோவிலையும்”— உ. தா. பிரதி.

குடியேற்றம் : யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து போன பொன் பற்றியூர் வேளாளன் பாண்டிமழவன் கொண்டுவந்த வேளாண் குடிகளுள் பின்னுமொரு பொன்பற்றியூர் வேளாளன் பாண்டி மழவன் இருப்பதைக் கவனித்த முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள், “பாண்டி மழவன் சென்று குடிதலைக் கொண்டுவந்தான் எனக் கூறுங் கூற்று ஆகாய

கோவிலையுங் கட்டவித்துத் திலகவதியா ரென் னும் பத்தினியுடனே கிரகப் பிரவேசஞ் செய்து வாழ்ந்திருந்தான்.

குடியேற்றம்

இங்நாயிருக்கையில், ஒருநாள் புவனேகவாரு வுடன் ஆலோசித்து, விங்கையாரிய மகாராசன் தமிழ்க் குடிகளை அவ்விடம் அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று தமிழ் நாட்டரசர்களுக்குத் திரு முகங்கள் எழுதியனுப்பினான். அவ்வரசர்கள் சில குடிகளை யனுப்பிவைக்க, அவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களுக்குள் ஒன்று குடிமைக் ஞடனேயும் வந்த பொன்பற்றியூர் வேளாளன்.

கங்கையில் மலர்ந்த தஸமரையோ டொக்குமென” (யா. ச. பக். 239) க் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

சரித்திரவாராய்ச்சி அறிஞர் திரு. வ குமாரசவாமி அவர்களும் யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றத்தை ஆராய்ந்திருக்கின்றார்கள்.

“இருபாலீ மண்ணெடுகொண்ட முதலி முடிகுட்டும் உரிமை உடையவருள் முதல்வராகவும், தெல்வீப்பழை கனகராயன் செட்டி துலாபாரதானக் கிரியைக்கு அதிபராகவும், மயிலிட்டி நரசிங்கதேவன் அரசிறை வருமானங்களைப் பொக்கிஷத்திற் சேர்க்கும் வரிசிலைக் கள் அதிபராகவும் விசேஷ அழைப்புப் பெற்று, கி பி 13-ம் நாற்றுண்டு மத்தியில் யாழ்ப்பாண ஆரிய மன்னர் அரசியலாரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து குடியேறியவர்களே என்பதும், ஏனைய பிரபுக்களும் கைலாய வைபவமாலைகளிற் சொல்லியிபடி தொண்டை மண்டலப் பிரதே சங்களிலிருந்து வந்தவர்களென்பதும் இராசதாயக முதலி யார் சொல்லுகிறபடி மாலிக்கழுரின் படையெழுச்சியால் அல்லோல கல்லோலப்பட்டு 14-ம் நாற்றுண்டில் பல மண்டலங்களிலிருந்து வந்தவர்களால்ல என்பதும் மேலே நிகழ்த்திய ஆராய்ச்சியாற் பெறப்பட்ட முடிபுகளாம்” எனத்

பாண்டிமழவனையும் தம்பியையும் மைத்துனஞகிய சண்பக மழவனையும் அவன் தம்பியையும் சீங்கை யாரிய மகாராசன் திருநெல்வேலியிலே குடி யிருத்தினான். காவிரியூர்ப் புரவாதீதேவனின் முத்த குமாரஞகிய நூரிங்கதேவனை மயிலிடடியிலிருத்தி ணன். வாவிநகர் வேளாளன் செண்பகமாப்பானையை யும் அவன் ஞாதியாகிய சந்திரசேகர மாப்பானையை யும் கனகராய ரென்னுஞ் செட்டியையும் தெல் விப்பமையில் இருத்தினான். கோவலுளிலிருந்து வந்த பேராயிரமுடையா என்னும் வேளாளனை இனுவிலில் இருத்தினான். அவ்வூர் திருப்திப் படாததினால் அவன் அவ்விடத்தைவிட்டு மேலைக் கிராமத்திற் போயிருந்தான். இராசமுத்திரையும்

தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு எனும் நூலில் அனுபந்த மாகச் சேர்க்கப்பட்ட பாகத்தில் திரு. குமாரசுவாமியவர்கள் ஆராய்ந்து முடிபுகட்டியிருக்கின்றார்கள்.

பிள்ளையவர்களுடைய கொள்கைகளை மறுத்து முதலி யார் இராசநாயகம் அவர்கள் தங் கொள்கையை நிறுவி யிருக்கின்றார்கள். (யா. ச. பக். 239—246.)

பிள்ளையவர்களுடைய முடிபுகள் சில வலிந்து கோடல் போற் காணப்படுகின்றன. இவ் வறிஞர் கூறுவது :-

“தெல்விப்பமை, மயிலிடடி, இருபாலை ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் குடியேறியவர்கள் தொண்டைநாட்டி விருந்து வந்தவர்கள் எனவும், கனகராயன் செட்டி, எயிற்கோட்டத்து எயில்நாட்டுச் சிறுகச்சிப்பேட்டையைச் சேர்ந்த காரைக்காட்டினர் எனவும், நரசிங்கதேவன் புவியூர்க் கோட்டத்துப் புவியூர்நாட்டு மயிலை அல்லது மயிலாப் பூரினர் எனவும் மண்ணைடுகொண்ட முதலி ஊற்றுக் கோட்டத்துப் பாலநாட்டுப் பாலியூரினர் எனவும் முடிபுகள்டாம்.”

“ மதுரைக்குப் பாண்டிமழவன் பரிந்து சென்றமையும், ஆங்கிருஷ்து செல்லுமதுணரச் செழியசேஷன் புதல்வனுள்

பலவரிசைகளும் பெற்ற கச்சுர் வேளாளன் நீலகண்டனையும் அவன் தம்பிமார் நாலுபேரையும் பச்சிலைப்பன்னியிலிருத்தினுன் சிகரமாநகர வேளாளன் குனகமழவனையும் அவன் தம்பிமார் நால்வரையும் புலோலியில் இருத்தினுன். கூபகநாட்டு வேளாளன் கூபகார்யேந்திரனையும் புண்ணிய பூபாலனையும் தொல்புரத்தில் இருத்தினுன். புலார் வேளாளன் தேவராயேந்திரனைக் கோயிலாக கண்டியில் இருத்தினுன். ஏரெழுப தென்னும் பிரபந்தம் பாடப்பெற்ற உயர்குல வேளாள மரபி னனுன் தொண்டை மண்டலத்து மண்ணுடு கொண்ட முதலீ பெண்பவனை இருபாலை யென்னு முரில் இருத்தினுன். செய்யூர் இருமராட்டு துய்யதனிநாயகன் என்னும் வேளாளனை நெடுந்தீவில் இருத்தினுன். காஞ்சிபுரத்தால் வந்த பல்லவ னன்னும் பிரபுவையும் இரண்டு துணைப் பிரபுக்களையும் வெளிநாட்டன னும் பல்லவராய கட்டி விருத்தினுன்.

இப்படியே அந்தந்தப் பிரபுக்களை அவரவர் அடிமைக்குடிகளுடனே யவ் வவ் விடங் களில்

சிங்கயாரியன் பெருகுபுகழ் யாழ்ப்பாணம் பேரரசு செய்ய வந்தமையும் மனோராச்சியத்தின்பாற படுகின்றன” என்பர் சுவாமி ஞானப்பிரகாரர்.—(யா.வை வி பக்.63)

கயிலாய மாலையிற் குறிக்கப்பட்ட குடிகளை மயில்வாகனப் புலவர் தக்க ஆதாரமின்றித் திரித்துக் குறிவிட்ட ரார் என்பது முதலியார் அவர்கள் கொள்கை.

இவ்வாராய்ச்சியாற் பெறும் பயன் சிறிதாதவின் இத்துறையில் மீட்டும் ஆராயப்புகுதல் வீண் காலப் போக்கானும் என விடுக்கு,

இருத்தியபின், வல்லியமாதாக்கன் என்னும் பராக் கிரம சூரனை மேற்பற்றுக்கும் சென்பகமாதாக்க னென்னும் சூரிய வீரனைக் கீழ்ப்பற்றுக்கும், இமையானமாதாக்கன் என்னும் உத்தண்ட வீரனை வடபற்றுக்கும், வெற்றிமாதாக்கன் என்னும் விசய பராக்கிரமனைத் தென்பற்றுக்கும் அதிகாரிகளாக ஸிறுத்தி, உத்தண்ட வீரசிகாமனியாகிய வீரசிங்க னென்பவனைச் சேஞ்சுபதியாக்கி ஒர் சுபதினத்திலே நல்ல முகூர்த்தமிட்டு மகுடாபிஷேகம் பெற்று நகரிவலம் வந்து சிங்காசனம் ஏறிப் பூலோக தெய்வேந்திரனும் அரசாண்டான். இவ்வரச னுக்கு ஒர் கை கூழங்கையாயிருந்ததினால் இவ ணைக் கூழங்கையாரியன்¹ என்றும் விசய கூழங்கைச் சக்கரவர்த்தி யென்றுஞ் சொல்வார்கள்.

1. ஜெயதுங்கனுக்குப் பின் ஆண்டவன் கூழங்கைய னல்லன். அவனுக்கு மூன்று நூற்றுண்டுகளுக்குப் பின் பிர பலமடைந்த விஜயகாவிங்கச் சக்கரவர்த்தியாகிய கலிங்க மாகனையே ஏட்டெட்டுத்தில் கா-வைக் கூ-வெனவும், லி-யை, வி-வெனவும், எழுத்துருவில் மாறுபடக் கண்டு விஜய கூளங்கைச் சக்கரவர்த்தியென, வைபவமாலையார் அம்பி எகரத்தைச் சிறப்பெழுத்தாக்கி முடித்துவிட்டார்.— யா. ச. பக். 247.

இம்மதம் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்களுக்கும் சம்மதம் முதலியார் அவர்களது முடிபு மிகப் பொருத்த மானதே. இத்தகைய ஆராய்ச்சியினை நோக்குந்தோறும் முதலியார் அவர்களது சரித்திரவாராய்ச்சித் திறமையினைக் கண்டு இறும்புதெப்தாதிருக்க முடியாது.

கி. பி. 1215-ல் கலிங்க விஜயவாகு அல்லது கலிங்க மாகன் என்னும் அரசன் இலங்கைமேற் படையெடுத்து பொலன்னுறுவையைப் பாழாக்கி, அங்கிருந்தரசாண்ட பாண்டியகுலத்தரசனைக் கொன்று.....கி. பி. 1236 வரை மும் பொலன்னுறுவையில் அரசாண்டிருந்தான் என்று

நல்லூர்க் கோயில்

சிங்கையாரிய மகராசன் இப்படியே அரசாட்சி யைக் கையேற்று நடத்தி வருகையிற் புறமதில் வேலையையுங் கந்தசுவாமி கோவிற் றிருப்பணி

மகாவம்சம் கூறும். இவனே சிங்கைங்கர் ஆரிய அரசர் களுக்குள் முதலாவதாகச் சக்கரவர்த்திப்பட்டமும் கீர்த் திப் பிரதாபமும் பெற்றவனுவபடியால், வீஜயகாலிங்கச் சக்கரவர்த்தி எனவும், பாண்டிமழவனால் மதுரையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட சோழவரச குமாரனெனவும், அவனால் நல்லூரிலே முடிகுட்டப் பெற்றவன் எனவும் வைபவ மாலை கூறும்.—யா. ச. பக். 49.

மாகன் வேறு ஜயவாகு வேறு என்பது சுவாமி ஞாவப் பிரகாசர் அவர்களது கொள்கையாகும். காலிங்கமாகன் வீஜயவாகு எனும் இருவர் தமிழரசர் கலிங்க தேசத்தினின்றும் பெரும் படையோடு வந்தவர்கள் ஒருங்கு வட இலங்கையை ஆள்வோராய்க் காணப்பட்டார். ஜயவாகு யாழ்ப்பாண நாட்டை அரசாள், மாகன் 1215-ம் ஆண்டு தொடக்கம் புலத்தி நகரில் வீற்றிருந்து தென் இலங்கை முழுதையும் தனிக்குடைக்கீழ் அடக்கிச் செங்கோலோச் சினன்—யா. வை. வி. பக். 64.

1242 வரையில் காலிங்க மாகன் வடத்திசையைநோக்கிச் செல்ல நேரிட்டது. காலிங்க மாக னுக்கு செய்சிங்கவாரியன் என்னும் பெயரிருந்ததுபோலும், இதனையே வைபவமாலை யாளர் விசய கூளங்கைச் சக்கரவர்த்தி என்றார் என்க. காலிங்க ஆரியச் சக்கரவர்த்தி புலத்திநகரை ஒருவி யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த காலையில், முன் அவ் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை மகாமன்வைநேடு ஒத்து அரசாண்டிருந்த ஜயவாகு இறந்திட்டான்போலும். ஜயவாகு மாண்டபின் யாழ்ப்பாண அரசிருக்கையை இனிதாய் (மாகன்) நாட்டி னன் என்பதுதான் உண்மை. யா.வை. வி. பக். 65.

வைபவமாலையிற் கூறிய உக்கிரசிங்கனே இச் ஜயவாகு வாயின், முதற்கால் சிங்கைங்கரை இராசதானியாக்கினு னனவும், மாகனை னும், காலிங்கச் சக்கரவர்த்தி அதனை கி. பி. 1246-ம் ஆண்டளவில் அரண்செயது திருத்தினு னனவுங் கொள்க.—யா. வை. வி. பக். 69.

யையுஞ் சாலிவாகன சகாப்தம் என்னாற்றெழு
பதாம்¹ வருஷத்திலே புவனேகவாரு வென் னும்
மந்திரி நிறைவேற்றி முடித்தான்.

விருந்து

சிங்கையாரிய மகாராசனும் புவனேகவாரு²
மந்திரியும் கீரிமலைக்குப் போய்த் தீர்த்தமாடிச்
சிவாலய தரிசனமுஞ் செய்துகொண்டு அவ்
வாலய விசாரணையை அரசாட்சி விசாரணைக்குள்
ளாக்கிக்கொண்டு கந்தசுவாமி கோவிலில் வந்து
பெரியமனத்துளாரின் குமாரர் சிதம்பர தீட்சதாரின்
மகன் சின்னமனத்துளார் விருந்திட உண்டு இளைப்
பாறினார்கள். அவ்விருந்து மகாவுசிதமாயிருந்ததி
ஞல் புவனேகவாரு அவ்விருந்திற் பரிமாறிய ஒவ்

1. கி. பி. 1248-உக்குச் சரியாகும். இது காலிங்கச்
சக்கரவர்த்தி சிங்கை நகரைக் கட்டிய ஆண்டாகலாம்.—
யா வை. வி. பக். 66.

இவ்விபரத்தைப் பின்பற்றியே :

“இலகிய சகாப்த மெண்ணாற் றெழுபதா மாண்ட தெல்லை
யலர்பொலி மாலை மார்ப னம்புவ னோக வாரு
நலமிகுஞ் திடுயாழ்ப் பாண நகரிகட்டுவீத்து நல்கூக்
குலவிய கந்த வேட்குக் கோயிலும் புரிலித் தானே,
என்னுஞ் செய்யுள் எழுந்ததுபோலும்.

2. புவனேகவாரு மந்திரியென்றைம் சரித்திரமயக்கம்.
செண்பகப்பெருமாள் (சப்புமல்குமாரய) நல்லூரிலே கி. பி.
1450-ல், ஒரு புது நகரெடுப்பித்துச் சிறீசங்கபோதி புவனேக
வாரு என்னும் சிங்கள நாமத்தோடு 17 வருடங்களாக அரசு
செய்து வந்தவன்; இவ்வரசனே நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயிலைக்
கட்டுவித்தவன். ‘அக்கோயிற் கட்டியத்தில் இன்றும்
இவன் சிறீசங்கபோதி புவனேகவாரு’ வெனப் புகழப்படு
கிறுன்.—யா. ச. பக். 75.

வொரு பதார்த்தத்திற்கும் ஒவ்வொரு பாட்டுச் சொன்னுன். அவற்றுட் சில வருமாறு :

வெண்பா

க. இன்னமுத விண்டுவி(ண)யேர்க்
கீந்தசெய வண்ணதுவாம்
மன்னவனுங் தொக்க வருதினியு(ம)
—நன்னரு(ண)ண

அன்னமளித் திந்நாளி
லாதரவு தந்துநின்ற
சின்ன மனத்தான் செயல்.

உ. சின்ன மனத்தான்
செயும்விருந்திற் சாற்றுருசி
அன்னதனை விண்ணே ரறிந்திருந்தால்
— முன்னஸைவாய்
வெற்பதனைக் காவியுய்த்து
வேலைகடைஞ் தேயுஸைதல்
அற்பமெனத் தள்ளுவரே யாம்.

இப்படியே பாட்டுக்களுஞ் சொல்லிக் கொண்டு தேவாலயத்தைப் பற்றிய ஒழுங்குகளும் பண்ணிக்கொண்டு திரும்பினான்.

க. பி-ம் விண்டு விண்ணேர்க்கீந்த செயவிதுவாம்.
வருதினியும்; திந்நாளிவ் வாதரவு
(வருதினி—படை)

உ. அஸை—கடல்; உஸைதல்—தளர்தல்.

நல் ஊரில் புதுக்கோயில் அமைத்தல்

காரியங்கள் இப்படி நடந்தேறி வருகையில் ஒருஞரிரவிற் சப்பிர மஞ்சத்திலே அரசன் சாய்ந்து நித்திரை செய்திருக்கையில் பரமேசுர மூர்த்தி பாநுவதி தேவியுடன் கனவிலே தங்கணியாகி யுத்தரவு கொடுத்த பிரகாரமாகவே மகா சந் தோஷத்துடனே கைலை விநாயகர் கோவி லயவிலே கயிலாந நாதர் கோவிலையுங் கைவிநாயகியம்மன் கோவிலையும் எவற்றினும் விசேஷத்தவைகளாகக் கட்டுவித்து¹ மூன்று சபைகள், பரிவார தேவர் கள் இருப்பிடம், உக்கிராணசாலை, யாகசாலை, அக்கிரகாரம், தேரோடும் வீதி, மடம், அன்னசத் திரம் இவைகளையெல்லாம் இயற்றுவித்து, பிரமாணத்துக் கிணக்கச் சுற்றுமதிலும் கோபுரமு மெழுப்பிக் கேதாரத்திலே மன்மதன் பூசித்து வந்த ஆதாரிங்கத்தையும் அழைப்பித்து பிரதிஷ்டை செய்வித்துப் பான்டியராசன் கீழ் முதற் பானியத் தலைவனுயிருந்து இராமநாதபுரத்தை யாண்ட சேது பதிக்குப் பாசரமனுப்பியழைப்பித்து கேங்காதரய்யர் என்னுங் காசியிற் பிராமணையே பூசனை நடத்தும்படி வைத்து அல்லும் பகலுங் கைலாய நாதர் திருவடிகளைத் தியாரித்துக்கொண்டு நல் ஊர்க்கயிலையில் வெடுங்காலமிருந்து அரசாண்ட

1. இவ் விபரம் கைலாயமாலையிலிருந் தெடுக்கப்பட்டது. அதிற் சொல்லியபடியே முதலரசன்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நல் ஊர் இராசதானியானபின் கட்டப்பட்ட கோயிலாளபடியால் சிக்கைப் பரராஜசேகரன் (கி. பி. 1478 அளவில்) காலத்தில் கட்டப்பட்டதென இராசநாயக முதலியார் கூறுவர். (யா. ச. பக். 77.)

பின் தன் குமாரனாகிய குலசேகரசிங்கையாரியனுக்கு முடிசூட்டி வைத்துச் சிவபதஞ் சார்ந்தான்.

குலசேகர சிங்கையாரியன்

குலசேகர சிங்கையாரியன்¹ அரசாட்சி முறைகளைத் திருத்திக் குடிகள் பிரியப்படத்தக்கதாகச் சமாதான அரசாட்சி செய்து தன் மகன் குலோத்துங்க சிங்கையாரியனுக்குச் சிங்காசனத்தை ஒப்புவித்துச் சிவலோகஞ் சேர்ந்தான்:

குலோத்துங்க சிங்கையாரியன்

குலோத்துங்க சிங்கையாரியன்² வயல் நிலங்களைத் திருத்துவித்து வருமானங்களை³ அடிகப்

1. கி. பி. 1240-ம் ஆண்டளவில் அரசனானான்

2. இவ்வரசன் கி. பி. 1256-ம் ஆண்டளவில் அரசனானான்.

3. மன்னார்க் கடவில் முத்துக் குளிக்கும் உரிமை சிங்கைகார் அரசருக்கே உரியதாயிருந்தது. இவ்வரசனுக்கும் யாப்பாகுவில் இராசதானி அமைப்பித்து ஆண்ட முதலாம் புவனேகவாகுவுக்கும் அவ்வரிமையைப்பற்றி விவாதம் உண்டாகிப் போர் முண்டது குலோத்துங்கன் பெருங்கடற்படையுடன் வந்து புவனேகவாகுவை வென்று யாப்பாகுவை அழித்துப் புத்தசமயிகளாற் போற்றப்பட்டு வந்த புத்த தந்தத்தைக் கவர்ந்து சென்றுன் புவனேக வாகு சிங்கைகார் அரசனுக்குக் கீழ் ஒரு சிற்றரசனாய்த் திறையீந்து அரசாண்டான்.—யா. ச. பக. 55.

கி. பி. 1296-ல் யாப்பாகுவில் போர் வலியிழந்த புவனேகவாகுவின் குமாரன் குலசேகரபாண்டியனை யடைந்து தென்னிலங்கைச் சிற்றரசையும் புத்த தந்தத்தையும் தனக்குக் கொடுக்கும்படி சிங்கைகார் அரசனாகிய வீக்கிரமனுக்கு இயம்புமாறு இரந்தான். அவ்வண்ண மவனும் இயம்பவே, அதற்கிசைந்து விக்கிரமனற் கொடுக்கப்பட்ட சிற்றரசையும் தந்த தாதுவையும் பெற்றுக்கொண்டு, திறையிழுக்க வடன்பட்டு முன்றும் பராக்கிரமவாகுவாக யாப்

படுத்திக் குடிகளையுஞ் சந்தோஷப்படுத்திச் சமா
தான அரசாடசி செலுத்தித் தன் குமாரனுகிய
விக்கிரமசிங்கையாரியனுக்கு அரசாடசியை வைத்துப்
பரபதஞ் சேர்ந்தான்.

விக்கிரம சிங்கையாரியன் : சமயக்கலகம்

இவன்¹ காலத்திலே இங்குள்ள புத்த சமயி
களான சிங்களவருக்கும், தமிழருக்கும் சமய காரியங்
களையிட்டுப் பெருங் கலக முண்டுப்பட்டபொழுது
சிங்கள் சில தமிழரைக் காயப்படுத்தி இருவரைக்
கொலைசெய்து இப்படியே முரட்டுத்தனங்காட்டி
நின்றூர்கள். அதையறிந்து விக்கிரமசிங்கையாரியன்
அவர்களைப் பிடித்து விசாரணை செய்து அக்
கலகத்துக்குத் தலைவராய் நின்ற புஞ்சீவண்ட என்
பவணையும் வேறு பதினேழு சிங்களவரையும்
கொலை செய்து வேறு பலரைச் சிறைச்சாலையிலு
மிடுவித்தான். அதன்பின் கலகம் அமர்ந்தது.
சில சிங்களக் குடிகள் ஒளித்து இந்நாட்டை
விடப் புறப்பட்டார்கள். இவ் விக்கிரமசிங்கை
யாரியன் தமிழர்மேல் அதிக பட்சம் வைத்து நடந்
ததினால் சிங்களவர் இவன்மேற் பற்றுள்ளவர்களா
யிருந்ததில்லை.

பாகுவில் அரசனானன். பின்பு இத்திறை யளிப்பதற்கும்
யாழ்ப்பாணவரசன் தாக்கிற்கும் பயந்து, சிங்கள அரசர்
தங்கள் இராசதானியைக் குருநாக்கலுக்கும், தம்பதெனி
யாவுக்கும், மலையரனுடையதும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து
அதிக தூரமுள்ளதுமான கம்பளைக்கும் மாற்றி மாற்றி
வந்தார்கள். எங்குச் சென்றாலும் சிங்கைநகர் அரசர்களுக்
கடங்கியே யிருந்தார்கள் என்பதற் கையமில்லை.

1. இவ்வரசன் கி. பி. 1279-ம் ஆண்டளவில் அரசு
நானான்.

வரோதைய சிங்கையாரியன்

இவனுக்குப்பின் இவன் மகன் வரோதைய சிங்கையாரியன்¹ அரசாட்சியை ஒப்புக்கொண்டு மார்க்க வழிபாடுகளைக் குறித்த சில கட்டளைகளை ஏற்படுத்தி இருதிறக் குடிகளையுஞ் சமாதானப் படுத்தி முறைமையான அரசாட்சி செய்து தன் குமாரன் மார்த்தாண்ட சிங்கையாரியனுக்கு அரசிருக்கையைக் கொடுத்துப் பரகது யடைந்தான்.

மார்த்தாண்ட சிங்கையாரியன்

மார்த்தாண்ட சிங்கையாரியன்² கல்வி யும் வேளாண்மையும் விருத்தியாகத்தக்க முயற்சி களைச் செலுத்தி வன்னியர்களால்³ வந்த கலகங்

1. இவ்வரசன் கி. பி. 1302-ம் ஆண்டளவில் அரசனானான்.

2. இவ்வரசன் கி. பி. 1325-ம் ஆண்டளவில் அரசனானான்.

இவன் காலத்தில் முகம்மதிய பிரயாணியாகிய இபின் பட்டுட்டா (Ibn Battuta) வந்திறங்கி அக்கால அரசியற் செழிப்பைப் புகழ்ந்திருக்கின்றன.

3. வன்னியர்கள்—யா. ச. பக், 58

சோழ பாண்டிய சேனைகளுடன் வந்த வன்னியப் பிரதானிகள் பலர் பனங்காமம், குமாரபுரம், ஓமங்கை, தம்பலகாமம் முதலான மிடங்களில் ஸ்லயிட்டனர், யாழ்ப்பாண சிங்கள அரசரின் வலிகுன்றிய காலங்களில், தாம் தாம் குடியிருந்த இடங்களைத் தாம் தாம் ஆள வேண்டுமென நோக்கங்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் தாமிருந்த இடங்களில் சைவ ஆலயங்களைக் கட்டிச் சைவ சமயத்தைப் பரிபாலித்து வந்தார்கள். இவர்கள் வீரம் செறிந்த மக்களாதவின் மிகவும் பிற்காலத்திலும் தங்கள் வலிமையை அடிக்கடி காட்டி வேற்றரசர்க்கட்கு அடங்காமலும் வாழ்ந்தவர்கள்.

களையும் அமர்த்திக் குடிகளைத் தாய்போலக் காப் பாற்றித் தயாளகுண மூன்றானானு யரசாண்டதினால் அவன் மரணித்தபோது இரு திறத்துக் குடிகளுள்ளும் அவனுக்காகப் பிரலாபியாதவர்களில்லை. அவன் மரித்தபின் அவன் மகன் குணபூஷன சிங்கயாரியன் முடிகட்டி யரசாண்டான்.

குணபூஷன சிங்கயாரியன்

இவன்¹ தன் பிதாவிலும் அதிக தயாளகுண மூன்றானானாய்க் குடிகளைப் பாரபட்சமில்லாமல் கடத்தி அரசாட்சியாகத் திறப்படுத்திக் கல்வியும் செல்வமும் வர்த்திக்க முயற்சிசெலுத்திப் பூரண வாயுஞ்சையனாய்த் தன் குமாரன் வீரோதைய சிங்கயாரியனுக்கு இராச்சியப் பொறுப்பை ஒப்பு வித்து ஆறியிருந்து சிலகாலத்தின்பின் தேக வியோகமானான்.

வீரோதையசிங்கயாரியன்: வன்னியுட்புகல்

வீரோதைய சிங்கயாரியன்² காலத்தில் சிங்கள வராற் சில கலகங்க ஞான்டுபட அவன் கலகங்களைத் தன் வீரத்தினு லடக்கி, அக் கலகங்களை வன்னியர்கள் தூண்டிவிட்ட செய்தியறிந்து, வன்னியர்கள் மேற் படையெடுத்து ஏழு வன்னி

1. இவ்வரசன் கி. பி. 1347-ம் ஆண்டளவில் அரச ஞானன்.

2. இவ்வரசன் கி. பி. 1371-ம் ஆண்டளவில் அரச ஞானன் என்பர் முதலியார் இராசநாயகம்.

இவ்வரசன் கி. பி. 1344-ம் ஆண்டளவில் அரசன் ஞான் என்பர் சுவாமி ஞானப்பிரகாஶர்.

யையுங் கொள்ளோயாடி அவ் வன்னியர்கள் ஒரு போதும் அவ்வித எண்ணங் கொள்ளாதபடி செய்து திரும்பினான்.¹ அவன் மீண்டு வந்தவுடன் கீங்கள் கலகக்காரர் அவன் காலடியில் விழுந்து தங்கள் குற்றங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண் டிக் கொண்டதினால் அவர்களுக்குப் பொறுதி கொடுத்து உன் முகங் காட்டினான்.

மதுரைக்குச் சேறல்²

அக்காலத்திலே மதுரையிற் சந்திசேகர பாண்டியனுடனே³ சத்துருக்கள் போயெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்து இராச்சியத்தைப் பிடித்துக்கொள்ள,

1. வன்னியர் செருக்கறுக்கத் துணைபுரிந்த ஓமங்கைச் சிறு பிரதானிக்குச் சிற்றரசுப் பட்டமும் வரிசைகள் பல வும் நல்கி அவனை ஏனை வன்னிய பிரதானிகளுக்கதிகாரியாம் பதவியு மீந்தான்.—யா. ச. பக். 65.

2. யாழ்ப்பாண வரசனின் உதவியுடன் சுந்தரபாண்டியன் பாண்டிய வரசைப் பெற்றது கி. பி. 1310-ல் ஆன தால் இச்செய்லை வரோதைய சிங்கையாரியன் மேலேற்றிக் கூறுவர் முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள்—யா. ச. பக். 59—60.

3. இவன் மதுரைச் சுந்தரபாண்டியன் என்பர் முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள். “இவன் மாறவர்மன் குலசேகரனின் தர்மபத்தினி மகன். இவன் வீரபாண்டியன் வகித்த செங்கோலைப் பிடுங்கி மூன்று வருடம் வகித்தான்.... இவ்வரலாற்றிற் சொல்லப்பட்ட மூன்று வருட அரசு கைக்கொள்ளச் சுந்தரபாண்டியனுக்குப் பக்கத் துணையாய் நின்றதே வீரோதய சிங்கையாரியனின் வீரச் செயலென்ப. அங்ஙனமாயின் இவ்வாரியச் சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சிக்காலம் 1310 முதல் 1344 ஈருக 34 வருடங்களுக்கு மேற்படும். ஆயின் முந்திய குணபூவை சிங்கையாரியனின் கீழ் இளவரசனாயிருந்த காலையில் அச்செய்தி நிறைவேறியதாயின் ஆட்சிக்காலம் குறைவுள்ளதாகலாம்” —யா. வை. வி. பக். 88—90.

பாண்டியன் ஒளித்து யாழ்ப்பாணத்துக்கோடிவந்து வீரோதைய சிங்கையாரியனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். அப்போது வீரோதைய சிங்கையாரிய இராசன் பாண்டியன் கீழ் பாளையத் தலைவராயிருந்த சேதுபதி முதலான வீரர்களையுங் கூட்டித் தன் சேனித் திரள்களையுங் கொண்டு மதுரையிற் புகுந்து போராடிச் சத்துருக்களைத் துரத்திப் பாண்டியனுக்கா சாட்சீய சிலைப்படுத்தித் திரும்பினான்.

வன்னியர் வெறுப்பு

இவன் மறுபடியும் வன்னியர் மேற் கொள்ளையாட வர வெண்ணியிருக்கிறு னன்று ஒரு பொய்க்கதையுண்டானபோது வன்னியர்கள் பயந்து கண்டியிராசனிடம் போய்த் தங்களுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டினின்றூர்கள். அந்தக் கண்டியிராசன் “யாழ்ப்பாணம் எங்கள் முன்னோர் பரிசாகக் கொடுத்த இராச்சியமாகவிருப்பதால் நான் அதற்கு வீரோத மாகப் படையெடுத்து என் குலப் பிதாக்களின் பேரூக்கு அபகிர்த்தி வருவிக்கமாட்டேன்” என்று மறுத்துச் சொன்னதினால் அவ்வேழு வன்னியர் களும் கன் திரவியங்களைக் கொண்டுவந்து வீரோதைய சிங்கையாரியனைக் கண்டு நன்முகம் பெற்றுத் திரும்பிப்போய்ப் பயமற்றிருந்தார்கள். வீரோதைய சிங்கையாரியன் இளவயதிலே மரணமடைந்தான் இவன் போசனஞ் செய்து இரவில் நித்திரையாயிருக்கையில் மரணமடைந்ததினால் இவன் மரணத்தைக் குறித்துப் பலவிதமாய்ப் பேசிக்கொண்டார்கள்.

செயவீரசிங்கையாரியன்

அவன் குமாரன் செயவீர சிங்கையாரியன்¹ சிறுவயதில் முடி குட்டி அரசனுய் வந்தும் மிகு விவேகவானுய்ச் சத்தரு பயமின்றி அரசாட்சியை நடத்திக் குடிகளை இரட்சித்து வெகு கீர்த்திமா னானான்.

1. இவன் கி. பி. 1380-ல் அரசனானான் என்பர் முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள். எனவே சகாத்தம் 1380 ம் வருடம் என்பது கி. பி. 1380 எவக் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வரசனைப்பற்றி வைபவமாலை அதிகம் குறிக்காதிருந்தாலும் பக்க வேதுக்களால் இவனுடைய சரித்திரம் விரிவாக வெளிவந்துவிட்டது.

கம்பளையிலே மூன்றும் விக்கிரமவாகு என்னுஞ் சிங்கள் அரசனுக்கு மந்திரியும் படைத்தலைவனுமாயிருந்து பின்பு பிரபு ராசாவெனும் பதவி பெற்றவனும், வஞ்சி நகரத்து மலையகுலத்தைச் சேர்ந்தவனும், சிங்கள இதிகாசங்களிலே அளகேஸ்வரன் என்றும் அளகைக்கோன் என்றுங் கூறப்படு வனுமாகிய இவ்வரசன் ஜயவர்த்தனபூரம் என்னுமிடத்தை அரண்படுத்தி வலி மிகுந்தமையால் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி இவனிடம் திறைவாங்கும்படி அனுப்பிய வலாளர்களை இவன் கொண்று திறையு மிருக்காது விட்டான். ஆரியச் சக்கரவர்த்தி இவன் மீது படையெடுத்து வென்றான். ஆனால் அளகேஸ்வரன் வெள்ளுனெனச் சிங்கள் நூல் கூறுகின்றது. கோட்டகம எனுமூரிற் கண்ணெடுக்கப்பட்ட சிலாசா சனமொன்றில்,

“சேது
கங்கணம்வேற் கண்ணினையாற் காட்டினார் காமர்வளைப் பங்கயக்கை மேற்றிலதம் பாரித்தார்—பொங்கொலிநீர்ச் சிங்கைகங் ராரியனைச் சேரா வனுரேசர்
தங்கள் மடமாதர் தாம்”

எனும் வெண்பா பொறிக்கப்பட்டிருத்தலினாற் சிங்கைகங் அரசனே வெற்றி பெற்றுளென்பதும் இச்சிலை அவ்வெற்றியின் ஞாபகசின்வ மென்பதும் முதலியார் இராசநாயகம் அவர்களது மதம்—யா. ச. பக். 68...69. இப்போரில் அள

கண்டியரசனுடன் பொருதல்

அக்காலம் கண்டிநாட்டை யரசாண்ட புவனேக வாகு முத்துச்சலாபத்தைக் குறித்து இவனுடனே விவாதம் பண்ணி நெருங்கின்தினால் இவன் அவனுடனே நெருங்கி யுத்தஞ் செய்து வெற்றி

கேள்வரன் இறந்தான் எனவும் சிங்கள அரசர் திறையிங்து வந்தார்களெனவும் முதலியார் அவர்கள் குறிப்பிட யிருக்கின்றனர்.

சேயவீரசிங்கை யாரியனுடைய வரலாற்றைச் செக ராசசேகர மாலைச் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளின் உதவி கொண்டு சுவாமி ஞானப்பிரகாரசர் அவர்கள் துருவித் துருவி ஆராய்ந்திருக்கின்றார்கள். இவ்வாராய்ச்சியின் பயனை யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் எனும் நாலிற்காணக.

தென்னிலங்கை அரசரைத் திறை கொண்டமை மேற் கூறிய சிலாசாசனத்தால் உறுதிப்படுவதை சுவாமி அவர்களும் உடன்பட்ட தெயுதியிருக்கின்றார்கள்.

செகராசசேகரன் மாற்றுனேடு போர்த் தொழிலும் தன் இராச்சிய நற்பரிபாலனமுஞ் செய்து அரசு கட்டி வில் வீற்றிருந்தவன், “தந்தமிழிலுங் தேர்ந்த நிபுண ஞகு முத்தமிழ் தேர் செகராசசேகரமன்” “சதுர் மறை பயில்வோன்” எனவும் புகழப்படுதற்கு இலக்காயினன். (செக. மாலை. பக். 35, 36)

செகராசசேகரமாலை. செகராசசேகரம் (வைத்திய நூல்) என்னும் இரண்டோடு தகவினை கைலாச புராண மூம் இவன் காலத்துத் தமிழ் நூல்களாகத் தோன்றுகின்றன.—யா. வை. வி. பக். 97.

சிங்கையாரிய வரசர் விடையும் பிறையும் பொறிக் கப்பட்ட நாணயங்களை இதற்கு முன்னிருங்தே வழங்கி வந்தாலும் இவ்வரசன் காலத்தில் அடிக்கப்பட்டவை அச்சு உருவத்தில் விளக்கமாகவும் அழகாகவும் இருக்கின்றன —யா. ச. பக். 70.

‘சேது’ எனும் மொழி பொறிக்கப்பட்ட காசு யாழ்ப்பாணத் தரசர்களுடையதா யிருக்கக்கூடும் என முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை, தாம் பின்

கொண்டு இலங்கை முழுவதும் பிதுன யாழ்க் கொடி தூக்கிச் சாலிவாகன சகாத்தம்¹ 1380-ம் வருடத்திலே இலங்கை முழுதும் ஒரு குடைக் கீழ் அரசாண்டான். பன்னிரண்டாம் வருடத்திலே பராக்கிரமவாகு வெள்பவன் பாண்டியராசனைப் பினைவைத்துத் திறைதருவேனென்று செயல்விர சிங்கையாரியளிடத்தில் இராச்சியத்தை வாங்கி அரசாண்டு இவனும் இவன் பின்வந்த அரசருங் திறையிறுத்து வந்தார்கள். இவன் பெட்டுங்காலம் அரசாண்டு தன் மகன் குணவீரசிங்கையாரியன் புயத் தில் இராச்சியத்தை யேற்றிப் பூலோக வாழ்வை நீங்கினான்.

குணவீரசிங்கையாரியன்

கண்டியரஸ் கொடுத்து வந்த திறையை கீறுத் தினதினால் குணவீரசிங்கையாரியன் அவர்கள் மேல் யுத்தஞ்ச செய்து சில பகுதிகளைப் பிடித்துத் தமிழ்க் குடிகளை யிருத்தத் தன்னரசாட்சி யாக்கினான்²

ஞெடர்ந்து ஆராய்ந்து பல உண்மைகளைக் கண்டதாகச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். (Ceylon. Antiquary. Vol. V. Pt. IV.) இவ்வாராய்ச்சி யில்லாதிருப்பின் இந்தக் காசகள் சேதுபதி வேந்தர் காசகளுடன் சேர்ந்து யாழ்ப்பாணத் தரசர்களின் புகழை மழுங்கச் செய்து விட்டிருக்கும்.

1. இச்செயல் யாப்பாகுவிலிருங் தரசாண்ட முதலாம் புவனேகவாகு காலத்திலெனக் கொள்வர் முதலியார் இராசநாயகம். ஆகையால் கி. பி. 1279 க்குப் பின்னர சாண்டு விக்கிரமசிங்கை யாரியன் கரலமாகும்.

2. இவன் கி. பி. 1410 வரையில் அரசனானான்.

இவ்வரசன் அளகைக்கோரீ அல்லது அளகேள்வர நேடு பொருது தோற்றேடுத் தன் இராச்சியத்தினுள்

மதுரயை யரசாண்ட நாயக்கங்களுக்குஞ் சில
பேருதவி செய்தான். இவன் தன் பிதாவைப்
போலவே சிறந்த அரசாட்சி செய்து வயோதிக
ஞகிட தன்னரசாட்சியைத் தன் மகன் கனககுரிய
சிங்கயாரியனுக்குக் கொடுத்துச் சொற்கமடைந்
தான்.

ஓடிப்போதல்

கனககுரிய சிங்கயாரியன்¹ சிங்களக்குடிகளுக்கு
இளக்கங் காட்டி வந்ததினால் அவர்கள்² மேலாட
ஒடுங்கி அடங்கவேண்டியதாயிற்றென்பர் சுவாமி ஞானப்
இரகாசர் — யா. வை. வி. 99—102.

இங்னம் கூறல் சிங்கள சரித்திர நூலிற் கூறப்
பட்ட சிகழ்ச்சியோடு முரணுதிகுத்தல் காண்க. எனினும்
அனகேஸ்வரன் செயலீரசிங்கயாரியனும் ரேந்திக்கப்
பட்டான் என்பர் முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள்.
இது முன்னரே விளக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வறிஞர் இவ்
விஷயம்பற்றி (Ceylon Literary Register Third Series—
Vol II.) எனும் சஞ்சிகையில் நின்டதோர் ஆராட்சிக்
கட்டுரை யெழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இவ்வரசனே இராமேச்சரக் கர்ப்பக் சிரகத்தை
கி. பி. 1414-ல் கட்டுவித்தவன். திருப்பணிக்கு வேண்டிய
கருங்கறகளைத் திருக்கோணமலையில் வெட்டுவித்து அங்
கனுப்பினான் — யா. ச. பக். 72-73.

பரராசசேகரம் எனும் வைத்தியநூல் இவன் காலத்
தில் எழுதப்பட்டது.

1. இவன் கி. பி. 1440 வரையில் அரசனானன்.

2. கோட்டை அரசனாகிய ஆரூம் பராக்கிரமவாகு
வின் தத்த புத்திரானகிய செண்பகப்பெருமானைத் தனது
இராச்சியத்தினின்றும் அகற்றும் நோக்கமாக வண்ணியர்
களையும் யாழ்ப்பாணவரசளையும் போர் செய்து வென்று
வருமாறு அரசன் அனுப்பினான். செண்பகப்பெருமாள்
இவ்விரு திறத்தினரையும் வென்றான், அவனை ஆரிய

டங்கொண்டு வன்னியமார்களின் உதவி பெற்றுக் கலக்கு செய்தபோது, குளக்குரிய சிங்கையாரியன் இரவிலே தன் மனைவி மக்களையும் கொண்டு வடதேசத்துக்கு ஓடிப்போய்விட¹,

விசயவாகு

விசயவாகு² வென்னுஞ் சீங்களவன் தானே யரசனெனத் தலைப்பட்டுத் தமிழ்க்குடிகளையொடுக்கித் தமிழரை யுடைந்தை பாவனைகளி வெல்லாங் தங்களைப் போலாக வேண்டுமென்று பலவாங்தம் பண்ணி மாறுதல் பண்ணுவித்து அதற் வேட்டையாடும் பெருமாள் என அரசன் புகழ்ந்து யாழ்ப்பாணத்தையே அரசபுரியுமாறு அனுப்பினான், இவன் நல்லூரிலே கி. பி. 1450இல் ஒரு புது நகரெடுப்பித்துச் சிறிசங்கபோதி புவனேகவாகு எனும் சிங்கள நாமத்துடன் அரசாண்டான். இவ்வரசனே கல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலைக் கட்டுவித்தவன்.

இவனையே சிங்கையாரிய மகாராசனின் மந்திரியென மயங்கிக் கூறினர் வைபவமாலையுடையார். இவனைப்பற்றி 25-ம் பக்கத்தில் எழுதிய குறிப்புகளையும் நோக்குக. மந்திரியாகிய புவனேகவாகு வேறு; சிறிசங்கபோதி புவனேகவாகு வேறு; பெயரளவில் மட்டுமே ஒற்றுமையுண் டென்பார், திரு. ஆர். சி. பிரக்ரா. அவர்கள்.

1. ஆரியச் சக்கரவர்த்தி இவ்வமரிற் கொல்லப்பட்டானென இராசாவளி கூறுதல் சிறிதும் பொருந்தாது. இந்நால்: மிகவும் பிற்காலத்தது. ஆயின் சட்டிய நிகழ்ச்சிகள் நிறைவேறிய காலத்திலேயே எழுதற்றதாகிய ஓர் சிங்கள நூலால் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி ஒன்றதோடியமை நன்றாக ஷிச்சயிக்கப்படுகின்றது. (கோகில சந்தேசம) — யா. வை. வி. பக். 105.

2. இவன், செண்பகப்பெருமாள் கோட்டைச் செங்கோலைக் கவர்ந்துகொள்ள விரைந்து செல்லுகையில் தனதிடமாய் விட்டுப்போன ஓர் சேனைத் தலைவரஞ்சலாம் — யா. வை. வி. பக். 107,

கமையாதவர்களைத் தண்டித்துப் பதினேழு வரு
ஷம் அரசாண்டான்:

கனககுரிய சிங்ககயாரியன் தன் பிள்ளைகளாகிய
பரராச்சேகரணையும் செகராச்சேகரணையுந்¹ திருக்கோவ
ஹரில் இராச குடும்பத்தவர்பாலிற் கல்வி கற்க
வைத்து யாத்திரை பண்ணும்படி தன் மனைவி
யுடனே காசி பரியந்தம் திருத்தலங்கள் தோறும்
சுற்றித்திரிந்து திரும்பிக் கோகாணச் சிவாலயத்தில்
வந்திரங்கி அவ்விடத்திலிருந்து சில வருடங்காலம்
சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டித்தான். அப்படி யனுட்
டித்து வருங்காலத்தில் ஒரு நாள் கனவிலே, “நீ
மதுகரக்குப்போ, அங்கே உனக்குச் சகாயங்
கிடைக்கும்” என உத்தரவு கிடைத்ததினால், விரத
உத்தியாபனமும் செய்து தீருக்கோவலுருக்குப்
போய் அங்கே தன் பிள்ளைகள் வளர்ந்தவர்க
ளாய்ப் போர்ச் சாமார்த்தியத்திலும் கல்விப்
யீற்சியிலுஞ் சரீரவழகிலும் அதிகப்பட்டவர்களா
யிருக்கக்கண்டு அளவில்லாத சந்தோஷவானுண்ண்.
பிதாவைக் கண்டபோதே பிள்ளைகளின் முகம்
குரியனைக்கண்ட செந்தாமரைப் புட்பங்கள்
போலாயின. பிள்ளைகள் இருவரும் சத்துருவைச்

1. பரராச்சேகரன், செகராச்சேகரன் என்பன
யாழ்ப்பாணத்தரசர் ஒருவர் பின் ஒருவராய் இட்டுக்
கொண்ட சிங்காசனப் பெயர்களாகும். அவ்விதமே பாண்
டியவரசர் ஜடாவர்மன், மாறவர்மன் எனவும் சோழவரசர்
பரகேசரி வர்மன், இராஜகேசரி வர்மன் எனவும் சிங்
கரசனப் பெயர் வகித்தார்கள். இதை யறியாத மயில்
வாகவைப்புலவர் இவ்விரு பெயர்களும் மிகவும் பிரசித்தி
பெற்றிருந்த இவ்விரு சகோதரரின் பெயர்களை மயுங்கி
எழுதிச் சென்றார் போலும்.

செயிக்கவும் இராச்சியத்தை மீட்டுக்கொள்ளவும் பண்ணியிருந்த பிரயத்தனங்களைக் கண்டு பிதா மிகுந்த ஆச்சரியங்கொண்டு அவர்களை முத்த மீட்டு அங்குள்ள இராச குடும்பத்தாருக்குத் தான் காட்டவேண்டிய நன்றியறிதல் எல்லாங் காண்பித்து, பின்னைகளையுங் தேவியையுங் கூட்டிக் கொண்டு மதுரையிற் போய்ச் சேர்ந்தான். கனக குரிய சிங்கையாரியன் மதுரையிற் சேர்ந்தபொழுது பாண்டிநாட்டைப் பகுதியாய் ஆண்ட சிற்றரசர் பலரும் சேலைகளையும் ஆயுதங்களையுங் கொடுத்து விட அவன் சகல ஆயுதங்களுடனேயும் யாழ்ப் பாணம் வந்து சேர்ந்து மேற்குவாசல் வழியாக நுழைந்தான்.

விசயவாகுவின் மரணம்

விசயவாகு காத்திராதவேளையிற் சேலை வர்க் கத்துடன் இவன் (கனககுரிய சிங்கையாரியன்) நுழைந்த போதினும் அவன் சடுகியிற் சேலைகளைக் கூட்டி அஞ்சா வெஞ்சனைய் நின்று பெருஞ் சண்டை பண்ணினான். செக்ராச்சேகரன் ஓர் அரணி மேற் சண்டை செய்து நிற்கப், பராச்சேகரன் விசயவாகுவின் துணிவையும் அவன் செய்யும் வீரத்தையுங் கண்டு வாட்படையுடனே விசயவாகு வின் போர்முனை மேற் சிங்கம் பாய்க்காற்போற் பாய்ந்து சேலைகளையும் விசயவாகுவையும் தன் வாளுக்கிரையாக்கினான். அதைக் கண்டு செக்ராச்சேகரனுடன் எதிர்த்த போர்முனை முரிந்து செட்டுச் சிதறிப் போயிற்று.

பழைய அரசன் அரசாட்சியை மீளப் பெறல்

பராசகேரன் பிதாவை அரசாட்சியில் வைத் துத் தான் தேசவிசாரணை செய்ய முயன்று விசய வாகுவின் கலதத்தினுடன் பட்ட அநேக சிங்களவரைப் பிடித்துக் கொலை செய்வித்தான். அநேக சிங்களக் குடிகள் தங்கள் குடும்பங்களுடனே யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுக் கண்டி நாட்டுப் புறங்களிலே போய்க் குடியேறினார்கள். போகாமலிருந்த குடிகள் நமிழுக்கு மிகவும் பயந்து நடந்தார்கள். அதன்பின் பராசகேரன் சோழராச வமிசத்தைச் சேர்ந்த இராசலெட்சுமி யம்மாளென்னும் பெண்ணை விவாகம்பண்ணினான். பிதாவாகிய கனககுரிய சிங்கையாரியன் அவனை முடிகுட்டிச் சிங்காதனத் தில் வைத்துத் தான் இளைப்பாறியிருந்து சில காலத்தின்பின் இறந்து போனான்.

பராசகேரன் மனைவிமக்கள்

பராசகேரன்¹, பொன்பற்றியுர் வேளாளர் மர பில் முடிதொட்ட வேளாளரென்னும் பாண்டி மனவன் குலத்திற் பிறந்த அரசகேரியின் மகள் வள்ளியம்மையை இரண்டாம் மனைவியாகக்கினான். மனவக்குடியிலிருந்துவந்த மங்கத்தம்மாள் என்ப வளை வைப்புப் பெண்ணைக்கினான். பராசகேர னுக்குப் பட்டத்துத் தேவியாகிய இராசலெட்சுமி யம்மாள், சிங்கவாகு வென்றும் பண்டா மென்றும் இரு குமாரரைப் பெற்றுள்ளன. இரண்டாங் தேவியாகிய வள்ளியம்மை யென்பவள் பரந்துபசிங்கம்

1. இவன் கி. பி. 1478-ல் அரசனானான்.

முதலிய நாலு பிள்ளைகளைப் பெற்றுள். வைப்புப் பெண்ணைகிய மங்கத்தம்மாள் சங்கிலி¹ யென்னு மொருவனைப் பெற்றுள். இப்படியே இராச குடும்பம் பெருகத் தொடங்கிறது².

சகோதரன்

பராசகேரன் அரசாட்சி முறையை அதிக விவேகமாக நடத்திவரச் செகராசகேரன் கல்வி முயற்சி யுள்ளவனும்த் தான் வடநாட்டிலும் தென்னுட்டிலுமிருந்து கொண்டு வந்த சகல சாஸ்திரங்களையும் பிரபலப்படுத்தும் பொருட்டு வித்துவான்கள் பலரைச் சேர்த்துச் சபை கூட்டிச் சில நூல்களைச் செய்வித்துத் தானும் சோதிடம் செகராசகேரம் முதலிய சில நூல்களைச் செய்தான்³.

கல்வி வளர்ச்சி

பரந்துபசிங்கத்தின் மைத்துனனும் பராசகேரன் மருமகனுமாகிய அரசகேசரி யென்பவன்

1. இச் சங்கிலியின் வரலாறு மிகவும் சிக்கலாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சங்கிலிக்கும் போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியபோது பாலிய வரசனின் பரிபாலகஞகவிருந்த சங்கிலிக்கும் சரித்திரமலைவுண்டாக இந்நாலாசிரியர் எழுதியுள்ளார். செகராசகேரன் எனச் சிங்காசனப் பெயர்வகித்துப் பலவருடங்களாக வரசாண்ட இச்சங்கிலி வைப்புப் பெண்ணைன் மகனென்பது பொருந்தாவுரையாகும்.

2. போர்த்துக்கேயர் நூல்களைக் கொண்டு, ‘வக்கிரத்துக்குறி பண்டாரம்’ ‘சியங்கேரி’ என இரு பெயர்கள் மாத்திரம் அறியக்கூடக்கின்றன.

3. செயலீர சிங்கையாரியன் காலத்தில் இயற்றப்பட்ட நூல்களை இவை முன்னரே கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க. பி-ம்: செகராசகேரமென்னுஞ் சோதிடமுதலிய...

இருவமிச¹ மென்னும் நூலை வடமொழிலிருக்கு மொழிபெயர்த்துப் புராண நடையாகப் பாடித் திருவாரூரிலே கொண்டுபோய் அரங்கேற்றிப் பெருங் கீர்த்தி யடைந்தான். இப்படியே யாழ்ப் பாணம் கல்வியறிவிலே தலைப்பட்டுப் பல வித்து வான்கள் அங்குமின்கும் எழும்பினார்கள். பராசு சேகரனுஞ் செகராசு சேகரனும் தங்களுக்குரிய சிங்கை யாரியப் பட்டத்தைச் சிங்கை யெனச் சுருக்கித் தங்கள் பெயர்களின் மூன் நிறுத்திச் சிங்கைப்பராசு சேகரன், சிங்கைச் செகராசு சேகர னென்றுக்கினார்கள். செகராசு சேகரன் சாஸ்திரங்கள் பலவற்றையும் பாண்டி நாட்டி விருந்தும் ஆதினங்களிலிருந்தும் அழைப்பித் தெழுதுவிக்க அடிக்கடி சேஷுக் கரையிற் போயிருந்து வந்தான். இராச குமரர்கள் கல்வியிலும் படைப் பயிற்சியிலும் தேவளர்ச்சியிலும் நானுக்கு நாள் அதிகப்பட்டு வந்தார்கள். அவர்களுக்குட் சங்கிலியென்பவன் கபடசிந்தையுங் கடு விவேகமும் அஞ்சாக் குணமுந்துவட்ட நடையு முள்ளவனுனன். மற்றவர்கள் ஒழுக்கமும் உயர்குணம் முதலிய சுபநயங்களுமுள்ளவர்களானார்கள்.

1. இந்தால் எதிர்மனசிங்க பராசு சேகரன் காலத்தில் இயற்றப்பட்ட தென்பர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் — யா. வை. வி. 110.

இரண்டாம் தமிழ்ச் சங்கம் இவன் காலத்தில் சிறுவப்பட்டதெலவும் இருவம்சம் இக்காலத்திற்குண் இயற்றப்பட்டதெனவும் உடனபடுவர் முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள் — யா. ச. பக். 77, 78.

சுபதிட்ட முனிவர்

இப்படி யிருக்கும் காலத்தில் ஒருநாள் அகத் தீயமுனிவரின் பெளத்திருஞ் சீத்தமுனிவரின் புத்தி ராமாகிய சுபதிட்டமுனிவர்¹ பராசரோ மகாராச ணைக் காணவந்தார். அரசன் அவ்விருட்குத் தான் செய்யவேண்டிய ஆசார வுபசாரங்கள் அனைத்தையுஞ் செய்து ஆசனத்தின் மேலேற்றி அவரை நோக்கி, “சவாமி! தேவரீ! என் பிதாவுக்கு வருங்கால சம்பவங்களை அறிவித்திருங் தீர். அவைகள் அடியேனுக்குத் தெளிவாக விளங்கவில்லை. ஆதலால் அவைகளை விபரமாகச் சொல்லி அடியேனுக்கும் இவ்வரசாட்சிக்கும் இனிமேற் சம்பவிப்பவைகளைத் தெளிவிக்க வேண்டும்” என்று கேட்டான். அப்பொழுது சுபதிட்ட முனி அவனை நோக்கி, “அரசனே! இன்னமுஞ் சிலகாலம் உனதரசாட்சி சிறப்பாக நடக்கும். முன் முடி குட்டிய முகர்த்தம் தப்பிப் போனது னால் உன்னிற்பின் இம்முடியைச் சூடுதற்குப் பின்னொகளில்லை” என்றார். அதற்கு அரசன் இரு டியை நோக்கி, “எனக்குப் பட்டத்துத் தேவி பெற்ற பின்னொகள் இருவருண்டே; அவர்கள் இல்லாதே போனால் இரண்டாங் தேவி பெற்ற பின்னொகளுண்டே. இவர்க ளெல்லாருமில்லாமற்

1. சுபதிட்டமுனிவரின் வரலாற்றை இடைச்செருகல் எனக்கொள்வர் சவாமி ஞானப்பிரகாசர். இவ்வரலாற்றிற் கூறப்பட்டவற்றுட் சில உண்மைகள் உளவெலா சிலை நட்ட முயன்றிருக்கின்றார்கள் முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள். இம்முனிவர் வாக்கின் பிற்பகுதி இடைச்செந்கல் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார் — யா. ச. பக். 79-82
© Ancient Jaffna 374-80,

போவார்களா?" என்றான். அதற்கிருடி, "அரசனே! கீழ்த்தனை பிள்ளைகள் உண்டென்பது மெய்யே. அவர்களுட் பட்டத்துக்குரிய முத்து குமாரன் விஷத்தினாற் கொலையுண்பான். இலையவன் வாளினால் வெட்டுண்பான். உன் இரண்டாங் தேவியின் முத்து குமாரனை வைப்புப் பெண்ணின் மகன் வாய்ப் பேச்சினால் மயக்கி அரசாட்சியைக் கையாடிக் கொடுங்கோலரசு செலுத்துவான். அவன் செய்யுங் கொடுமை களைக் குடிகள் தாங்கமாட்டாமற் பொருமை கொள்வதினாலும் உன் இரண்டாங் தேவியின் முத்து குமாரனை அவன் வெறுத்துப் பகை கொள்ளப் பண்ணுவதினாலும் அவர்களால் இராச்சியம் அன்றியர் கைவசமாகும்" *என்றார். அதற்கரசன், "அன்றிய இராசர்கள் கையிலிருந்து எப்பொழுது மீஞும்?" என்று கேட்க,

பறங்கிக்காரர்

இருடி அவனை நோக்கி, "அரசனே! இவ்விராச்சியம் முதல் முதல் பறங்கிக்காரர்¹ கையில் அகப்படும். அவர்கள் சில ஆலயங்களையெல்லாம் இடித்துச் சுத்யவேதத்தைப் பலபந்தமாகப் பரப்பி நாற்பது வருடகாலம் வரைக்கும் கொடுங்கோல் செலுத்தி யரசாட்சி செய்துவருவார்கள்.

உலாந்தேசர்

பறங்கிக்காரரை உலாந்தேச மன்னன்² உபாயமாகப் பிடித்த இறப்பிறமாது சுத்தியவேதத்தை

1. பறங்கிக்காரர் ஆட்சி கி. பி. 1620—1658.

2. உலாந்தேசர் ஆட்சி 1658—1796.

இராசவதிகாரத்தினுற பரப்பித் தன் சமயவால யங்களிலே யன்றிச் சிவசமய வாலயங்களில் மார்க்க வழிபாடு செய்ய இடம் வையாதபடி சனங்களைக் கட்டுப்பாடுபண்ணிச் சிவசமய ஆசாரங்களை முழுதுந் தள்ளிப்போடத்தக்க கட்டாயங்களைச் செய்து தன் சமயக் கோவில்களைக் கட்டுவித்துச் சமய காரியங்களில் நெருக்கிடை பண்ணியும் அநேக வரிகளை வைத்துக் குடிகளை வருத்தியும் நூற்றிருபது வருடத்துக்கு மேற்பட அரசாட்சி செய்வான். அவனிடத்திலே இங்கிலீசு மன்னன் இராச்சியத்தைப் பெற்றுச் சமய காரியங்களிற் பலபந்தஞ் செய்யாமல் எவர்களுக்கும் இஷ்டங் கொடுத்து எவர்களுந் தங்கள் இட்டப்படி தேவாலயங்களைக் கட்டி முடிக்கத் தடை செய்யாமல் விட்டு எழுபத்தொன்பது வருஷம் அரசு செய்வான். இவன் தன் அரசாட்சி முற்கூற்றிற் போலப் பிற்கூற்றில் நீதிமுறை செலுத்தாதே போவான். இவன் தன் அரசாட்சியை இழந்து போகுங் காலம் நிறைவேற முன்னமே சீங்கையாரிய மகாராசன் கட்டுவித்த கோவிற் றிருப்பணி களும் விஜயராசன் கட்டுவித்த திருப்பணைகளும் பழையபடி நிறைவேற்றமாவதற்கு ஆரம்பமாகும்¹. அவ்வாலயங்களை அநேகர் புகழையிட்டிக் கொள்வதற்குக் கட்டத் தொடங்கி, முன்னிருந்த நிலைப்பரங் கட்டத் தவறிக் கட்டியுள்ளாந்து போவார்கள். அவ்வாலயங்களில் வடமதில் வாயில்காப்பாக நின்ற சீவாலயம் ஒன்று மாத்திரமே சிவ

1. இவ்வாலயங்களில் நகுலேச்சரமும் திருக்கேதேச்சரமும் முற்றுப்பெற்றன.

கடாட்சம் பெற்ற ஒருவனுல் முதன் முதல் சிறை வேறும் மற்றைய ஆலயங்களும் ஒன்றின்பின் நெண்றாக சிறைவேற்றமாகும். எல்லா ஆலயங்களிலும் விசேஷமாகிய கைலாயநாதர் கோவிலும்¹ கையிலை நாயகியம்மன் கோவிலும் முன்னிருந்தபடி கட்டியெழுப்புதற்கு கைலாயநாதராற் பூரணகடாடசம் பெற்றுக் கொள்பவர்களே முயல்வார்கள்.

ஆங்கிலேயர்

இங்கிலீசு மன்னன் எழுபத்தொன்பது வருடங்கள்² அரசாண்டபின் பிராஞ்சிய இராசனும் உலாந்தேசு மன்னனும் இராச்சியத்தை அவன் கையிலிருந்து கபட தந்தரமாகப் பிடித்து கொழும்பி விருந்து அரசாளுவார்கள். அப்பொழுது வால்சீங்கம் வெளிப்பட்டு அவர்களிடத்தில் வருவான். வரவே அவன் கையில் இலங்கை அரசாட்சி முழுவதை யும் ஒப்புவித்துத் தங்கள் நாட்டுக்குப் போவார்கள். அதன்பின்³ பூலோப(க) சீங்க சக்கிரவர்த்தியின் மகன் ஆரிய சீங்கச் சக்கிரவர்த்தி கன்னியாகுமரி தொடங்கி இமயமலை பரியந்தமுன்ன ஐம்பத்தாறு தேசங்களையும் ஒடு குடைக்கீழ் அரசாளுவான். உன் சந்ததி யாருக்குள் இனி ஒருபோதும் அரசாட்சி வருவதில்லை” என்று சொல்லி சுபதிட்டமுனி எழுந்து போனார். இப்படி உறுதிவாக்காகவே சொன்ன போதிலும் சுபதிட்டமுனி தனக்கு விபரித்துச்

1. கைலைவிநாயகர் கோவிலும் — உ. தா. பிரதி.

2. இவ்வாக்கு இடைச் செருகல்; அன்றியும் கணக்கும் பிழைப்பட்டுவிட்டது.

3. தி. த. க. பிரதி; “கேதாபுரியையாளும்”.

சொல்லிய வாக்குக்களை அரசன் நம்பினவனும் நம்பாதவனுமாயிருந்தான்

இராசகுமாரன்

சிலகாலத்தின் பின் இராசாவின் முதற் குமாரன் சடுதிமரணமுண்டுபட்டு இறந்துபோன். சங்கிலி ஞஞ்சுடிக் கொன்றுளென்பது ஒருவருக்குஞ் தெரியாதே போயிற்று. முத்தகுமாரன் இறந்து போக அரசன் தன் இளையகுமாரனுக்கு பண்டார மென்பவனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் குட்டிவைத்துத் தீர்த்த மாடுவதற்குப் பரிவாரங்களுடனே,

அரசன் கும்பகோணத்துக்கு யாத்திரை செய்தல்

கும்பகோணத்துக்கு யாத்திரை பண்ணினான். சோழதேசத்தரசனும் மகாமக தீர்த்த மாடுவதற்குப் பரிவாரங்களுடன் அவ்விடத்தில் வந்திருந்தான். அவ்விடத்தில் அச் சங்கிலி செய்த குழப்படியினால் அவனையும் பராசகோணையும் பரிவாரங்களையும் அவ்வரசன் பிடித்துச் சிறையில் வைத்தான். படை சேனைகளுடன் பின்னகப்போன பரந்துப

1. தஞ்சாவூர் அரசனென்பர் முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள் — யா. ச பக் 82.

பராசகோரன் கும்பகோணத்துக்குப் போவை விடத்தில் சோழ இராசனேடு போராடி வென்றதை உபகதையே. எங்களமெரில், சோழ இராச்சியம் ஸஜயநகர் எழுச்சியின் மூன்னே இருந்தவிடமுங் தெரியாமல் அழிந்தொழிந்து போயினமையால்; அன்றியும் தீர்த்த யாத்திரைக்கு வேற்றுத்தேசம் போனதெருவன் அத்தேச அரசனைப் பொருது வென்றுளென்பது சிறிதும் பொருந்தாததோர் கூற்றும். — யா. வை. வி. பக். 111.

சிங்கம் அதைக் கேள்விப்பட்டுப் போய்ச் சண்டை யாரம்பித்துக் கடும்போர் பண்ணுகையிற் பரந்துப சிங்கத்துக்கு வலுவான காயங் கிடைத்தது. அப் படியிருந்தும் அவன் அந்தக் காயங்களையும் என்னுமைல் வீராவேசங் கொண்டு போராடி அவ்வர சளைப் பிடித்துச் சிறையிலிட்டுப் பராசுகேரன் முதலானவர்களைச் சிறையிலிருந்து நீக்கி மூன்று மாதம் அங்கேயிருந்து தனக்குப் பட்ட காயங்களையும் மாற்றினான். அப்பொழுது சோழாட்டர கன் தன் இராச்சியத்தைத் தான் ஆளும்படி விட்டால் திறையிறுப்பேனன்று வேண்டிக் கொள்ளல், அவனிடத்தில் அதற்கேற்ற பினை வாங்கிக் கொண்டு இராச்சியத்தை ஒப்புவித்து விட்டு யாழ்ப்பாணத்துக்குத் திரும்பினான்.

பரந்துபசிங்கன் ஏழு கிராமங்களைப் பெற்ற

யாழ்ப்பாணத்தீர் சேர்ந்தபேர்து பராசுகேரன் பரந்துபசிங்கதை யழைத்து அவனுக்குக் கன வரிசைகளுஞ் செய்வித்து மிகவுங் கனப்படுத்தி கள்ளியங்காடு, சண்டிகுப்பாய், அராவி, அச்சுவேலி, உடுப்பிட்டி, கச்சாய், மல்லகம் என்னும் ஏழு கிராமங்களைச்¹ சொந்தமாகக் கொடுத்துச் செப்புத்

1. இவ்வேழு கிராமங்களும் ஒருசேர ஓரிடத்தாயின் அதன் ஆளுகையைத் தன் மகனுக்கு நல்கி அதிபதியாக்கினாலென்பது நம்பத்தக்கதாகும். ஆனால் போர்த்துக் கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியபின் இவ்வேழு கிராமங்களுக்கும் ஏழு அரசகுடும்ப மக்களை அதிபதிகளாக்கியபடியால், அக்கிராமங்கள் அவர்களுக்குத் தந்தை வழிவந்த உரிமைப் பொருள்கள் என்பதைக் காட்டவே இக்கதை எழுந்தது போலும் (யா. ச. பக். 83.)

தகட்டிலே பட்டயமும் எழுதிக் கொடுத்து அரசாட்சியின் இரண்டாம் அதிகாரமுடையவனுமாக்கினான். அது சங்கிலிக்கு மன நோவாயிருந்தும் வெளிக்குக் காட்டாமல் அடக்கிக் கொண்டான்.

அவனது வைத்தியத் திறமை

அக்காலத்திலே கண்டியிராசன் மனைவி பண்டிதர்கள் அநேகரால் மாற்றமுடியாத வயிற்றுவலியில் வருந்தினதினால் அவ்வரசன் நல்ல வைத்தியன் ஒருவனை அனுப்பும்படி பராசுகோ மகாராச னுக்குப் பாசுர மனுப்பினான்¹. அவ்வியாதி மாற்றுதற்கு பரந்துபசிங்கஞ் செய்த சூட்சத்தைக் குறித்துக் கண்டியிராசன் ஆச்சரியங் கொண்டு அவனுக்குத் தான் செய்ய வேண்டிய உபசாரங்கள் எல்லாஞ் செய்தனுப்பி வைத்தான்.

சங்கிலி சிங்காசனத்தைக் கைப்பற்றல்

அக்காலத்தில் ஒரு நாள் பண்டாரம் என்னும் இவரசன் பூஞ்சோலை சுற்றிப் பார்த்து வருகையிற் சங்கிலி மறைவிலே நின்று வாளினால் வெட்டிக் கொலை செய்து இராச்சியங் தனக்கென்று முன்னின்றுன். அன்ன தன்னுயிரையுஞ் சிதைப்பா னென்னும் பயத்தினாலே பராச மகாராசன் பேசாதே யொதுங்கிவிட்டான். அதுகண்டு

1. பி-ம். “பராசுகோரன் பரந்துபசிங்கத்தையே அனுப்பிவைத்தான். பரந்துபசிங்கம் வியாதியை ஒரே ஒளஷத்தினாலே மாற்றினான்” — உ. தா. பிரதியும், தி. த. க. பிரதியும்.

பரந்துபசிங்கம் நானிருக்க இராச்சியம் இவனுக் கெப்படிக் கிடைக்குமென்று தன் வலிமை காட்ட முயன்றுன். அதை யறிந்து சங்கிலி¹ பரந்துபசிங்கத்தீட்த்திற் போய், “கேளும் அண்ணே! நாங்கள் இருவருஞ் சகோதரராயிருக்கவே இராச்சியம் எங்களிருவருக்கும் பங்கெண்பதற்குத் தடையில்லை. நாமிருவரும் பகை கொண்டாடி நின்றுல் வன்னியர்கள் இராச்சியத்தைப் பறித்துக் கொள்ளப் பார்ப்பார்கள். அப்படி வராதபடி இப்போதைக்கு நான் இராசனென்றும் நீர் மந்திரி யென்றும் இருந்தார்ந்தோம். இனிமேல் வேரெஞ்சு முங்கு பண்ணிக் கொள்வோம். இராச்சிய வருமானம் இரண்டு பேருக்கும் பங்காகவேயிருக்கும். உமக்கு எங்கள் பிதாவினாற் கிடைத்த தேசவுதிகாரத்தை உமது மகன் பரராசசிங்கத்துக்குக் கொடுத்து விட்டு என்னுடனே கூடிக் கொண்டாற் பெருங் காரியங்களெல்லாம் நிறைவேற்றலா” மென்று சொல்லி வாய் மயக்குக் காட்டி வசப்படுத்தப் பரந்துபசிங்கம் இதற்கிணங்கி மந்திரி யாத்தியோகத்துக்கு ஏற்பட்டான்.

சில காலத்துக்குள்ளே சங்கிலி சேனைகளைத் தன்வசப் படுத்திப் பெலத்துக்கொண்டு பரந்துபசிங்கத்துக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து வந்த பங்கையும் பரராசசிங்கத்துக்குக் கொடுத்திருந்த தேசாதி காரத் தலைமையையும் நிறுத்தி மந்திரி யுத்தியோகத்துச் சம்பளம் மாத்திரம் கொடுக்கத்

1. சங்கிலி கி. பி. 1519-ல் இராச்சியத்தைக் கைக் கொண்டான்.

தொடங்கினான். இன்று முதலாக நீர் திறை கொடுக்க வேண்டியதில்லை யென்று பரந்துபசிங்கம் பாசுரமெழுதிச் சோழநாட்டரசனைத் தடுத்தான்¹.

பறங்கிக்காரர்

அங்நாட்களிற் பறங்கிக்காரர் மன்னாரில் வீயாபாரம் பண்ணி வரத்துப் போக்காயிருக்கையில் அவர்கள் செய்த உபதேசத்தினால் அறநாறு குடிகளிற் சனங்கள் சத்தியவேதத்திற் சேர்ந்தார்கள்². அதைக் கேள்விப்பட்டவுடனே சங்கிலி இராசன் அந்த அறநாறு வீட்டுக்காரரையும் பெண் ஆண் குழந்தையென்னும் பேதம் பாராட்டாமல் அனைவரையும் வெட்டுவித்தான்³.

சிங்களவரைத் துரத்தல்

யாழ்ப்பாணத்திற் பல இடங்களிலும் இருந்த புத்தசமயக் கோவில்களை யெல்லாம் இடிப்பித் துச் சிங்களக் குடிகளை முழுதாகத் துரத்திவிட்டான். அந்தச் சிங்களக் குடிகள்⁴ ஒன்றுக்கிலும் இருந்ததில்லை.

1. அங்நாட்களில் சோழவரச இருக்கவில்லை.
2. பிரான்ஸில் சவேரியார் என்னுங் கத்தோலிக்க குரு தென்னிந்தியாவிலே பரதவர்களுக்குச் சுவீசேவூ சேவை செய்து வருங்கால் தன் பெயரையடைய பரதவக் குரு ஓருவரை மன்னாருக்கனுப்பி அங்கிருந்த கடையர்கள் 600 பேரைக் கிடைத்து 1543ல் கிறீஸ்தவர்களாக்குவித்தார்.
3. இப்பெருங்கொலை நிகழ்ந்தது 1544-ம் ரூ மார்ட்டி மாசத்திலாகும்.
4. ‘கண்டி நாட்டிலும் வண்ணீயிற் காட்டிலும் போயோதுங்கினார்கள். அது முதல் யாழ்ப்பாணத்தில் சிங்களக்குடிகள் — தி. த. க. பிரதி.

யாவுகர்¹

முன் விசயவாகுவின் கீழ்ப் போர்ச் சேவுகராய் இருந்த யாவுகச் சேனையிலே கொலைக்கும் இராசதண்டனைக்கும் தப்பியிருந்த சில யாவுகக் குடிகள் சாவாங் கோட்டையிலும் சாவுகச்சேரியிலும் இருந்தார்கள். அவர்களையும் துரத்திவிட்டான்.

49 வன்னியர்களின் மரணம்

அந்தக் காலத்தில் நாற்பத்தொன்பது வள்ளியர்மார் தென்னெட்டிலிருந்து மரக்கல மேறி வருகையில் நெடுங்தீவிற் கடவில் அமிழ்ந்து போனார்கள். அவர்களின் மனைவி மக்களுங் கரைப்பிட்டி வன்னியனும் அவன் மனைவி அம்மைச்சி நாச்சியாரும் வெவ்வேறு மரக்கலங்களிலே கன திரவியங்களுடனே வந்திரங்கினார்கள். அவர்களுட் கரைப்பிட்டி வன்னியன் ஒடைக் குறிச்சி யென்னும் கந்த ரோடையிலே வீடுகட்டிக் கொண்டு மற்ற வன்னியர்கள் வரும்போது கூடிக்கொண்டு போகலாமென்றிருந்துவிட்டான். மற்ற வன்னியர்கள் நெடுங்காலமாக வரக்காணுத்தால் வன்னிச்சிகள் அங்கங்கே வீடுகட்டிக் கொண்டு தங்கள் தலைவர்களின் வரைவைப் பார்த்து வேலைக்காரரின் உதவி பெற்று அங்கங்கே யிருந்தார்கள்.

நம்பிகள்

கரைப்பிட்டி வன்னியன் கீழ் அறுபது கத்திக்கார நம்பிகள் சேவுகராயிருந்தார்கள். அந்த

1. குலோத்துங்க சிங்கையாரின் 13-ம் நூற்றுண்டில் யாப்பாகுவை யழித்த பொழுது சிறையாகப் பிடிக்கப் பட்ட யாவுகர் — யா. சி. பக். 86.

கம்பிகளுட் டலைகம்பியின் மகளைக் கரைப்பிட்டி வள்ளியன் கற்பழித்தான். அவள் தகப்பன் அறிந்து மறுநாள் அவ் வன்னியன் தேவவழிபாடு செய்து கொண்டிருக்கையில் அவளைக் கொலை செய்தான். அவன் கொலையுண்ண அவன் மனைவி அம்மைச்சி நாச்சீயார் வயல்வெளியிலோடித் தான் எங்கே போகலாமென்ற றியாமற் தற்கொலை செய்திறந்தாள். நம்பித் தலைவனும் இராசவிசார லீனக் குள்ளாகிக் கொலையுண்டான். வன்னியர் கையிலிருந்த திரவியம் சங்கீலி இராசனுக்காயிற்று. மற்ற நம்பிகள் சீவனத்துக்கு வழியில்லாததி னுலே சானூரக் கும்பம்¹ என்னும் அயற்கிராமத் திருந்த சானூருக்குப் பணிவிடைக் காரராகிப் பனையேறுங் தொழில் பயின்று பின்பு அத்தொழி லைத் தங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டார்கள்.

நளவர்²

அந்த நம்பிகள் தங்கள் குலத்தை விட்டு நனுவினதால் அவர்கள் நனுவரென்றாய் இக்காலம் நளவரென்றாயிற்று.

மறவர்

இராமாதபுரத்திலிருந்து சில மறவர் வந்து மறவன்புலவிற் குடியிருந்து உள் நாடுகளில் வந்து

1. சானூரக்குப்பம் மாகையப்பிட்டியைச் சேர்ந்தது.

2. நளவருஞ் சிங்கள மரமேறிகளே. சிங்கள மர மேறிகள் காலில் தனைபோடாது மரங்களில் ஏறிப் பின் இறங்கும்போது நழுவி வருகின்றபடியால், நழுவரெனப் பட்டு, அப்பதம் நழுவராய் நளவராயிற்று. யா.ச.பக் 85-86.

பெருங் களவு நடத்தினதால் அவர்களிற் பல ரைப் பிடித்துச் சுங்கிலி இராசன் கொலை செய் வித்ததினால் மிச்சமான பேர்கள் பன்றியங்தாழ்வு என்னுங் காட்டுக்குள்ளே போய்க் குடியிருந் தார்கள்.

சங்கிலி பரநிருபசிங்கத்தை வெறுத்தல்

அக்காலத்திலே வடதேசத்திலும் தென் தேசத்திலும் பெரும் பஞ்சமுண்டானதினாற் பல சாதியான¹ குடிகளுக்குள்ளே² ஒரு பெருங் கலக முண்டான பொழுது அக்கலகத்தை யடக்கச் சுங்கிலி இராசன் அவ்விடத்துக்குப் போய்த் திரும்பி வருகையில் இருபாலை யெல்லை கடந்தவுடனே வாத்தியகாரர் வாத்தியத் தொரியை நிறுத்தினார்கள். நிறுத்தினதற்குக் காரணம் என்னவென்று அரசன் கேட்க, “இது பாநிருபசிங்கத்தின் இடமா யிருக்கின்றதினால் உத்தரவின்றித் தொனி செய்யப் பயந்துவிட்டோம்” என்றார்கள்.

1. ‘குடிகளும் ஈடுபட்டுவந்து அங்குமிங்கும் குடியிருந் தார்கள் அந்நாட்களிலே வடமிருட்சிப் பகுதியிலிருந்த குடிகளுக்குள்ளே’ — தி. த க. பிரதி.

2. இவ்விடத்தில் அத்வக்காத்து பிறிற்றே அவர்களின் மொழி பெயர்ப்பின்படி அதிகம் வித்தியாசம் உண்டு. ‘வடதேசத்திலும் தென்றேசத்திலும் பெரும் பஞ்சம் உண்டானதின் பொருட்டு தென்றேசத்துப் பல்வேறு குடிகள் புதிதாகவந்து குடியேறவைமையால், அரசனின் கொடுங் கோன்மை காரணமாகக் குறைந்த குடிசனத்தொகை ஒருவாறு சமன்பட்டது. அந்நாட்களில் வடமராட்சிப் பகுதிகளிலிருந்த குடிசனங்களுக்குள்ளே ஓர் பெருங்கலக முண்டுபட...’ என விரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆயின் இக்குடியேற்றத்தைப் பற்றி 1916 ம் ஆண்டு வெளிவந்த பிரதயிலும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

அதன் மேற் சங்கிலி கள்ளியங்காடு முதலிய ஏழு கிராமங்களையும் பரந்திருபசிங்கத்தின் கையாற் பறிக்க யோசித்துஞ் செப்புப் பட்டய மிருந்ததி னால் முடியாதே போயிற்று. முடியுஞ் செங் கோலும் பராசுசேகர மகாராசன் கையில் இருந்ததி நை சங்கிலி முடியின்றி அதிகாரஞ் செலுத்தி வந்தான். பராசுசேகரன் வன்னியமாரைத் துணையாகக் கொண்டு பரந்திருபசிங்கத்துக்கே முடிகுட்ட எண்ணங் கொண்டிருந்தான். சங்கிலி வேறு முடி தேடிச் சூட்டிக்கொள்ள ஆலோசித்தும் கலகம் நேரிடுமென்று பயந்து அப்போதைக்கு அந்த எண்ணத்தை நிறுத்திவிட்டுப் பரந்திருபசிங்கத்துக்கும் பராசுசேகரனுக்கும் வன்னியமாருடனே அதிக கொண்டாட்டம் நடப்பதை யறிந்து தான் நிறுத்தி வைத்த வருமானப் பங்கை மறுபடியும் பரந்திருபசிங்கத்துக்குக் கொடுக்கவும் கிராம அதிகாரத்தைப் பராசுசிங்கத்துக்குக் கொடுக்கவும் சம்மதித்துச் சமாதானம் பண்ணிக்கொண்டான். பரந்திருபசிங்கத்துக்கும் மகனுக்கும் இராசாக்களுக்குரிய நாமங்கள் இருந்ததினால் அந்தப் பெயர்களுக் கொவ்வொரு பட்டத்தையுஞ் சூட்டி வித்தியாசமாக்கி விட ஆலோசித்து வடதிசை வேளாளருக்குரிய முதலிப் பட்டத்தை அவர்கள் பெயர்களீன் இறுதியிற் சேர்த்து பரந்திருபசிங்கமுதலி, பராசுசிங்கமுதலி யெனத் தானென்முதி வைத்துக் கொண்டது மல்லாமல் ஒரு தினத்திற் பராசுசிங்கத்தையழைத்து, “உன் பிதாவுக்கும் உனக்கும் சகல கிராமங்கள் மேலும் அதிகாரம் கிடைத்திருக்கின்றது. உங்களிற் பின் உங்கள் சந்ததியாருக்கும்

இவ்வதிகாரம் தலைமுறை தலைமுறை தோறும் நிலையாகவே நிற்கும். ஆதலால் உங்கள் பின் குலத்தாருக்கு ஒரு பட்டஞ் சூட்டிவைக்க விரும்பு கிறேன். அதென்னவென்றால் ஐஞ்ஞாறு கிராமத் துக்கே தலைமை பெற்றது மடப்பம், அளித்தல் - காப்பாற்றுதல். மடப்பத்தை அளிப்பதால் மடப் பளி யென்பதாம்” என்றான்¹. அதைப் பராசரீங்கம் தன் பிதாவுக் கறிவிக்க, “அவன் எப்படிப் பிதற்றினாலும் பிதற்றட்டும். வரவர இருந்தறிய வாம், நீ உன் அலுவலைப் பார்” என்றான். அதன் பின் சங்கிலி சேணைகளையும் ஆயுதங்களையும் அதி கம் அதிகமாகச் சேர்த்து வரவரப் பெலத்துக் கொண்டான்.

ஆனப்பாறிய அரசன் திரவியத்தைப் புதைத்தல்

கார்யங்கள் இருக்கிற நிலைபரத்தைக் கண்டு பராசரேகர மகாராசன் தன்னிடத்திலிருந்த சேம திரவியத்தை இராக்காலத்திலே யானைகளில் ஏற்றிக்கொண்டுபோய் வன்னிநாட்டைச் சேர்ந்த

1. மடப்பளி:— கலிங்க தேசத்து மடப்பளி யூரி னின்று வந்த அரசகுடும்பத்தவரைகளே மடப்பளியார் என்றழைக்கப்பட்டனர்.— யா. வை. வி. பக். 148-149, யா. ச. பக். 117.— நூலாசிரியர் கூறியதை நிலைநாட்டுவர் சில சரித்திராசிரியர்கள். மடப்பளியென்றும் மொழியை மடைப்பளியாக்கி அரச�ுடும்பங்களுக்குச் சமையல் செய்தவர்களின் சங்ததியார் எனக்கூறுவாருமூர்.

மடப்பம். 500 கிராமங்களுக்குத் தலையூர் எனச் சதுரகராதியிற் கண்டது. இம்மொழியிலிருங்கே மடப்பளியென்றுஞ் சொல் பிறந்ததென்பது வைபவமாலையார் கூற்றுப்போலும்.

வொரு பெருங் காட்டிக்குள்ளே தன் முன்னேர் திரவியஞ் சேமித்து வைத்த விடத்திலே சேமித்து வைத்துச் செங்கோலையும் முடியையும் அவ்விடத் திற் கூட வைத்து உள்மத்த வயிரவளையும் காவல் வைத்துத் திரும்பி வந்து தன் மாளிகையில் இருந்துவிட்டான்.

அரசனுக்கு எதிராகச் சூழ்ச்சி

பரந்துபசிங்கமும் சங்கிலியும் ஒருவரோடொரு வர் வெளிக்குச் சந்தோஷவான்கள் போலக் காட்டியும் உள்ளெண்ணைத்திலே ஒருவரை ஒருவர் சதிப்பவர்களாகவே யிருந்தார்கள். சங்கிலியின் கொடுமை வரவரத் தலைப்படத் தொடங்கிறது.

அர்ச. சவேரியார்

சத்திய வேதத்திற் சேர்ந்த அறநாறு குடிகளைச் சங்கிலி இராசன் மன்னைரில் வெட்டுவித்ததி னால் சவேரியார் என்னும் பறங்கிக்காரர் பறங்கிக்காரரை யாழ்ப்பாணத்தில் ஊடாடப்பண்ண வும், தன் சமயத்தை நாட்டவும் அவாவுள்ளவராய்த் திரிந்தார்¹. அந்காட்களிற் பரந்துபசிங்கத்துக் கும் சங்கிலிக்கும் பகை நேரிட்டிருப்பதைக் கேள் விப்பட்டுச் சவேரியார் பரந்துபசிங்கத்துடனே எழுத்து மூலமாய்க் கொண்டாட்டமானார். பரந்துபசிங்கம் இனிமேல் இராச்சிய வதிகாரம் தனக்குள்ளே வரமாட்டாதென்று கண்டுகொண்டு இராச்சியத்

1. சவேரியார் சங்கிலி மன்னாளிடத்திற்போய்த் தன் மதத்தைப் போதிப்பதற்கு உத்தரவு கேட்டும், அரசன் இடங்கொடுக்கவில்லை.

தைச் சங்கிலி கையிலிருந்து பறித்து அன்னிய ராசனுக்குக் கொடுக்க எண்ணங் கொண்டான்¹.

அப்பா மகளின் கற்புக்குப் பங்கம்

இப்படி யிருக்குங் காலத்திற் சங்கிலி தன் மந்திரிமாருள் ஒருவனுகிய அப்பா வென்பவன் மகள் மிகவும் அழகுள்ளவளா யிருந்ததினால் அவளைக் கற்பழிக்கும் நோக்கங் கொண்டிருந்தான். அதை அவளின் பிதாவறிந்து பரந்துப சீங்கத்தினிடத்தில் வந்து தன் மானத்தைக் காப்பாற்றித் தரவேண்டுமென்று அழுதான். பரந்துப சீங்கம், “நீ பயப்படாதே, நான் காப்பாற்றி வைப்பேன்” என்று திடஞ் சொல்லி, ஓர் ஒலையெழுதி, “இதைக் காக்கவன்னியன் கையிற் கொண்டுபோய்க் கொடு. அவன் ஊர்காவற்று றையில் வந்திறங்கியிருக்கிறான்” என்று சொல்ல, அப்படியே அவன் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தான். காக்கவன்னியன் அதை வாசித்துப் பார்த்துக்கொண்டு, “நீ உன் மகளைப் பரந்துபிங் குத்தின் வீட்டில் அடைக்கலமாக வைத்துவிட்டுப் போய் உன் அலுவலைப்பார். நான் சற்றிடம் போய் வந்து எல்லாம் பார்த்துக் கொள்வேன்”

1. அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாண வரசனைப் பயப்படுத்த லாமென னினைத்து நெடுந்தீவில் வந்திறங்கியவன் போர்த்துக்கேயெரின் படைத்தலைவனுகிய மாட்டின் அப்பொன்சோ தே சென்சா (Martin Aponso de Sousa) என்பவனுவன். அவனிடம் உதவிகேட்கப்போனபராசிருபசிங் குத்திடமிருந்து விலையுயர்ந்த முத்துக்களையும், சங்கிலியீட மிருந்து 5000 பர்தாங்கு அளவினதான் திரவியத்தையும் பற்றிச் சென்றனன். யா. ச. பக். 92.

என்று சொல்லி பரந்துபசிங்கத்திற்கு வகில் ஒலையுங் கொடுத்தனுப்பிவிட்டான். வன்னியன் சொற்படியே அப்பா வென்பவன் பரந்துபசிங்கத்தினிடத் திலே ஒலையையுங் கொடுத்துப் பெண்ணையும் அடைக்கலம் வைத்தான்.

பறங்கியர் வியாபாரிகளென்ற சாட்டில் வருதல்

உடனே காக்கைவன்னியன்¹ தரங்கம்பாடிக் குப் போய் அங்கே பறங்கிக்காரரைக் கண்டு, “யாழ்ப்பானம் பிடித்துத் தருவேன், வாருங்கள்” என்றார். அவர்கள் அவன் பேச்சை நம்பாத்தி னற் சத்தியம் பண்ணிக் கொடுத்தான். அப்பொழுது பறங்கிக்காரர் வியாபார முகாந்தரத்தில் வருபவர்கள் போலப் பண்ணைத்துறையில் வந்து றங்கிச் சங்கிலியிடத்திற் போய்த் தாங்கள் வியாபாரஞ் செய்ய உத்தரவு கேட்டார்கள். அதற்குச் சங்கிலி சம்மதியாதே போனார். அப்பொழுது பரந்துபசிங்கமும் மங்கிரிமாரும் ஒருமித்து ஸின்று இப்படிப்பட்ட வியாபாரம் இந்த நாட்டுக் கவசரமாகத் தேவையாகவே யிருக்கின்றது. இந்த வியாபாரம் நடந்தேறினால் இவ்விடத்திற் கிடையாத நூதனப் பொருள் அநேகம் நாங்கள் பொற்றுக்கொள்ளலாமென்று மேமன் மேலு ஞ் சொல்லச் சங்கிலி ஒருவாறுடன் பட்டு இவர்கள்

1. தரங்கம்பாடியில் போர்த்துக்கேயர் இருந்தமை, காக்கை வன்னியன் ஊருத்துறைக்கு வந்தமை, அப்பா அவனுக்கு ஒலைகொண்டு சென்றமை ஆதிய விபரங்களைல் லாம் தடுமாற்றமே — யா, வை, வி. பக. 118.

பகற்காலத்தில் நாட்டுக்குள் வந்து வியாபாரம் பண்ணிக்கொள்ளலாம். இராக்காலம் ஊருக்குள் ஸிற்கக்கூடாது. தோணிகளிலே போய்த் தங்க வேண்டு மென்று உத்தரவு கொடுத்தான். சில நாளாக வியாபாரம் அப்படியே நடந்தேறி வந்தது. அப்படி நடந்து வருகையிற் பறங்கிகள் சில பட்டுப் புடவைகளும் பல நூதன வஸ்துக்களும் கொண்டு வந்து சங்கிலி இராசனுக்குக் கொடுத்து நன்முகம் பெற்றுக்கொண்டு, “மகா ராசனே! நாங்கள் தோணிகளிற் சமையல் போசனம் பண்ணுகிறதும் நித்திரை செய்கிறதும் மிகுந்த வருத்தமாயிருக்கின்றது. ஆதலால்¹ நாங்கள் தங்கியிருக்கவும் வியாபாரப் பொருள்களைச் சேகரிக்கவும் கடலோரத்திலே ஒரு வீடு கட்டிக் கொள்ள உத்தரவு கிடைக்கவேண்டும்,” என்று கேட்டார்கள். அதற்குச் சங்கிலியிராசன், “நாட்டுக்குள்ளே கட்டக்கூடாது, கடலோரத்திலே தான் கட்டிக் கொள்ளலாம்,” என்று உத்தரவு கொடுத்தான்.

கோட்டை கட்டுதல்²

அவ்வுத்தரவைச் சாட்டாகக் கொண்டு பறங்கிகள் மண்ணால் ஒரு கோட்டையைக் கட்டி

1. “கடலோரத்திலே” — தி. த. க. பிரதி.

2. பரங்குபசிங்கன் தாண்டுதலால் போர்த்துக்கேய ருக்கு வியாபாரம் செய்ய இடங்கொடுத்தான் என்பதும், காட்டுக்கூவே அவர்கள் கோட்டைகட்டியிருப்பதைச் சங்கிலி வேட்டம் போவ காலத்திற் கண்டு, கோட்டையை யிடிப்பித்து அவர்களையும் வெளிச் செல்லக் கட்டளையிடான் என்பதும், அப்போது அவர்கள் இவனுடன் போர்

முடித்து அதிலே படை சேனைகளையும் ஆயுதங்களையும் கிரைத்து வைத்தார்கள். அவ்விடத்துக்குத் தென்புறங் கடலும் மற்ற மூன்று புறமும் பெருங் காடுமாயிருந்ததினால் அங்கே மனிதப் போக்குவரவு இல்லாமலிருந்தது. அதினால் அந்தச் செய்தி அரசனுக்கு வெளிவராமற் போயிற்று. காரியம் இப்படி கிரைவேறிச் சில காலத்தின் பின் சங்கிலியரான் வேட்டையாடுதற்குக் காட்டினுட்புகுந்து அங்கு மிங்குஞ் சுற்றி வருகையிற் கோட்டை கொத்தளத்தையுங் கொடி களையுங் தூரத்தே கண்டு திகைத்தவனுகி அவ்விடத்திற் போய் அங்குள்ள ஆயுதங்கள் அனைத்தையுங் கண்டு. “நீங்கள் இவ்விதமாகச் செய்ய உத்தரவு தந்தவன் ஆர்?” என்றான். “அரசனே! நீர்தான்,” என்றார்கள். “நீங்கள் தங்குதற்கு ஒரு சிறிய வீடு கட்டிக் கொள்ள உத்தரவு தந்தேனே யொழிய இப்படிக் கோட்டை கட்டான் உத்தரவு தந்ததில்லை. இப்பொழுதே பிடுங்

செய்தார்கள் என்பதும் ஆதாரமற்ற வெறுங்கதை — யா, ச. பக. 101.

சோனகர் பண்ணைத்துறையிற் கட்டிய பண்டகசாலைகளைப் பறங்கியர் கட்டியவை எனவும் பறங்கியர் அவற்றை அழிக்க, சங்கிலி அழித்தானெனவும், காக்கோ (அல்லது காக்கா) என்னு மிளவரசனைக் காக்கை வன்னியன் எனவும், பலமாறுதலான கதைகளை வரைந்த தோட்டமையாது பலவருவங்களீன் முன் இறந்துவிட்ட சங்கிலியை 1591 இலும் அரசாஞ்சிவானுகக் காட்டிற். சங்கிலி காலத்துப் பறங்கியரின் போரையும் அவனுக்குப் பின் நான்காவதாய் ஆண்டவனுடைய காலத்துப் போரையும் ஒன்றுக்கி வநோதமான யுத்த சரித்திரமொன்றை ஏற்படுத்திவிட்டது — (யா, வை. கெளமுதி பக் 53.)

குங்கள்," என்றார்கள். அதற்குப் பறங்கிகள் உடன் படாத்தினால்¹ யுத்த முண்டாக ஏதுவாயிற்று.

யுத்தம்

யுத்தம்² நடப்பிப்பதற்கு நல்லூர்க் கோட்டையின் மேற்கு வாசற் புறத்தே வீரமாகாளியம் மன் கோவிலுக்கு முன்னாக வீருந்த வெளியையே சிடமாக நியமித்துக் குறித்த நாளிலே யுத்தத்தை ஆரம்பித்துப் பதினெருநாளாக நடத்தினார்கள். பறங்கிகள் துப்பாக்கிச் சூத்திரத்தைக் கையிற் கொண்டு அணியணியாய் நின்றார்கள். தமிழர் வாள் முதலான படைக்கலங்களைக் கொண்டு நின்றார்கள். இருதிறத்தவர்களும் படை யொழுக் கங்கள் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமாய் இருந்ததினால் ஒழுங்கான யுத்தம் நடந்ததில்லை. பறங்கிகள் ஒருவர் துப்பாக்கிச் சூத்திரத்தை நீட்டி இலக்குப் பிடிக்க மற்றொருவர் பற்றுவாய்க்கு நெருப்பு வைக்கச் சில முறைகளிற் பற்றுவாய் புகைந்து வெடித்திராதிருக்க சில முறைகளில் வெடிதீர்ந்து ஆட்களைக் காயப்படுத்தியும் கொலை செய்தும் நெருங்கத் தமிழர் வாள் முதலிய

1. "அரசன் பலவந்தம் பண்ணித் துணிந்து முடியாதே போயிற்று. பறங்கிகள் முரட்டுத்தனங்காட்டி நின்றதினால்" — தி. த. க. பிரதி.

2. நல்லூரிலே கி. பி. 1560-ம் நூல் சங்கிலிக்கும் போர்த்துக்கேயருக்கு மிடையில் நடந்த யுத்தத்திற்கும், கி. பி. 1620-ல் பாலிய வரசனுக்குப் பரிபாலகங்க வீருந்த சங்கிலியுடன் நடத்தின யுத்தத்திற்கும் மலைவு. முதற் சண்டையில் சங்கிலியே வெற்றியடைந்தான். இரண்டாம் போரில் சங்கிலி பிடிபட்டுக் கோவைநகரிற் சிரச்சேதஞ்செய்யப்பட்டான்.

படைக் கலங்களுடன் அஞ்சாமல் மேல்விழுந்து வெட்டிவரச் சேனைகள் இளைத்துப்போன வேளை களிற் சங்கிலி இராசனும் அவனுக்குத் துணைவீரராய் நின்ற நாளூறு பராக்கிரம சாலிகளும் முன்னணியிற் பாய்ந்து கடும்போர் செய்து சேனை (யின்) களைப்பை மாற்றப்¹ பறங்கிகள் ஏழாம் நாளிற் போரிலே அபசெயப்பட்டு, “இனியென் செய்வோம்! சங்கிலியிராசன் கையில் அகப்படுவதே யொழிய வேறு கெதியில்லை,” யென்று மனங் தத்தளித்துக்கொண்டு நின்ற சமயத்திலே அந்தப் பறங்கிகள் தங்களுக்குத் தரங்கம் பாடியில் துணைச் சேனை வந்து சேர்ந்ததைக் கண்டு மறுபடியும் மனத்தைரியங்கொண்டு நெருங்கியுத்தஞ்ச செய்தார்கள். துப்பாக்கிச் சூத்திரங்கள் பற்றுவாய் புகைந்து புகைந்து இடைக்கிடைதாமதங்கள் நேரிட்டதினால் அப்பறங்கிகளும் வாட்படை கொண்டே பெரும்பாலும் யுத்தஞ்செய்ய வேண்டியதாயிருந்தது. வான் யுத்தம் நடந்தேறி வருகையிற் பறங்கிகள் மறைவில் நின்று துப்பாக்கிச் சூத்திரங்களாற் சுட்டு அமடுபண்ண முயன்றார்கள். அது கண்டு தமிழர் கவண்கல் முதலிய ஆயுதக் காவலகளை யேற்படுத்தி அந்த அபாயத்தை மாற்றினார்கள்.

பரிந்துபுசிங்கமூம் மந்திரிமாரிற் பலரும் பெருமுயற்சி செய்யாதிருப்பதைக் கண்டு சங்கிலி யிராசன் அவர்களைக் கோபித்துப் பரிந்துபசிங்கத்தின்

1. “பறங்கிகளின் சேனை குறைவுபட்டது”—தி. த. க. பிரதி.

மேற் பெருங்குறை கூறினான். அதற்குப் பரிந்துப் பிழகும், “இதுநாட் பயின்றிராத புதுப் போரா யிருப்பதினால் எங்கள் சமத்து இந்த வீட்டத்திலே செல்லாது” என்றான். அரசன் சிரித்துப் பரி காசம் பண்ணி, “நானும் உங்களைப் போலவே இந்தப் போரை இதற்கு முன் ஒருபோதுங் கண்டறியாதவன். நான் பண்ணும் போரைப் பார்த்து நில்லுங்கள்” என்று சொல்லித் துணை வீரவான்களுடனே பறங்கிச் சேனையிற் புலிகள் பாய்ந்தாற்போற் பாய்ந்து பத்தாம் நாளினன்று 1700 பேருக்கதிகப்பட வெட்டிவிழுத்தினான்.

பறங்கியரின் தோல்வி

பதினேராம் நாளையிற் போரினன்று 1400¹ சனங்களுஞ் சேனைத் தலைவனும் விழ பறங்கி கள் முரிந்து கெட்டோடினார்கள். ² சங்கிலியிரா சன் திரும்பிப்போய்ப் பறங்கிக்காரர் கட்டுவித்த கோட்டைக்குள் நுழைந்து காயப்பட்டவர்களும் போருக்கு அற்றையிற்றினம் வராமல் நின்றவர் களுமாகிய அனைவரையுங் கொன்று கோட்டை யையும் இடித்துப் பரவிவிட்டுப் பறங்கிகளின் திரவியங்களையெல்லாம் கொள்ளையிட்டுக்கொண்டு விட்டுக்குத் திரும்பினான்.

1. பி-ம்-2400.

2. “சங்கிலியிராசன் பறங்கிச் சேனைகளைத் துரத்திக் கொண்டு போக அவர்கள் காடுகளுக்குள்ளே நுழைந்து மேற்குத் திக்கை நோக்கி ஓடினார்கள். அப்பொழுது”... திதி. த. க. பிரதி.

சங்கிலியின் புத்தியற்ற செய்கை

சேனைகள் தங்கள் போர்வெற்றிகொண்ட சந்தோஷத்துக் களியாட்டுக் கொண்டாட்ட மது வெறியில் மூர்க்கங்கொண்டு ஒருவரையொருவர் அடிக்கவும் வையவும் தலைப்பட்டதினாற் பெரும் ஆரவாரம் உண்டாயிற்று. அதை யடக்கும்படி அரசன் ஆட்களை யனுப்பிப் பார்த்தும் அடக்க முடியாதே போனதினால் அரசன் மிகுந்த கோப உக்கிரத்துடனே புறப்பட்டுப்போய் அவர்களுக்குச் சமைத்து வைத்த போசனங்களை யெடுப் பித்து நிலத்துக்குள்ளே வெட்டிப் புதைப்பித் தான். இந்தச் செய்கை சேனைகளுக்கெல்லாம் பெரும் வெறுப்பை யுண்டாக்கிறது. சேனைத் தலைவன் வீரமாகாளியம்மன் கோவிலிலே தன் நியமம் முடித்துக்கொண்டு நின்றதினால் அவ் விடத்திலில்லை.

பறங்கிகள் மீண்டும் போருக்கெழுதல்

பறங்கிகள் அபசெய்யப்பட்டோடினதையுங் தாங்கள் அந்தரங்கத்திற் செய்த சகாயம் வாயா மற் போனதையுங் குறித்துப் பரநிருபசீங்கம் மிகுந்த விசனமடைந்து காக்கைவன்னியனுக்கு ஓலை யனுப்பி இனி வெளியாய் நின்று பறங்கி களுக்குத் துணைச் செய்யத் தனக்குதவி செய்யும் படி கேட்டனுப்பினான். அந்த வோலை காக்கை வன்னியன்¹ கையிற் சேரமுன்னமே போரில்

1. காக்கு எனும் சேநைதிபதி தன் மாமனை அரசினைத் தேடிப்போய்ப் புத்திகூறியதை மாற்றி காக்கை வன்னியன் அரசனைப் பிடித்துக் கொடுத்தாலென்றது

முரிந்தோடிய பறங்கிகள் ஊர்காவற்றுறையிற் போய்க் காக்கவன்னியனைப் பிடித்து, “ உன்னை நம்பி நாங்கள் போரில் ஏற்பட்டு 16000 சனத் துக்கு மேற்படச் சாகக் கொடுத்தோம். நீ எங்களை அழைத்து வந்து யாதொரு சகாயமுஞ் செய்யாமல் உன்பாட்டிலே திரிந்தபடியீனுலே தான் இந்த நட்டம் எங்களுக்கு வந்தது. நீ எங்க ரூக்கு இந்த மோசஞ் செய்ததினால் இப்பொழுது உன்னைக் கொலைசெய்வது எங்கள் தீர்மானம் ” என்று நெருங்கினர்கள். அப்படி நெருங்கிய சமயத்திற் பரந்திருப்பிங்கம் அனுப்பிய ஒலை வந்து சேர்ந்தது அவ்வோலையை வாசித்தபொழுது பறங்கிகளுக்கு மனத்திருப்பதியுண்டாயிற்று.

நகரை முற்றுகையிடல்

காக்கவன்னியன் பரந்திருப்பிங்கம் எழுதிய படியே பறங்கிகளை மறுபடி போருக்கணிவகுத்து வரும்படி சொல்லி நல்லாருக்குப் போனான். இவன் இரவிலே போய்ப் பரந்திருப்பிங்கத்தைக் கண்டு சகல ஆலோசனைகளும் பண்ணிக்கொண்டு மறந்திருக்க மறுஞாட்காலமே பறங்கிகள் பல அணிகளுடனேயும் மேற்கு வாசலை வளைந்து

சரித்திர மலைவு. காக்கு எனப் போர்த்துக்கேயர் காட்டு வது இயற்பெயரோ அன்றிப் பட்டப் பெயரோ அறிகி லோம். Gago என்பது அவர் பாஸ்டியில் கொன்னையன் எனப் பொருள்படும் — யா. வை. வி. 144.

மயில்வாகனப் புலவர் பறங்கியர்காலத்து யாழ்ப்பாண அரசர்களைப்பற்றி வரைந்து வைத்தன வெல்லாம் தலை தடுமாற்றமான தப்பறைகளே யன்றிச் சரித்திரமல்ல — யா. வை. வி. பக். 144.

கொண்டார்கள். அந்தச் செய்தியறிந்து சங்கிலி யிராசன் சடுதியிற் சேனைகளைத் திரட்டி மேற்கு வாசலிற் போனான். சேனைகள் அணியாய் ஸிற் கத் துணைச் சேனையுடனே அரசன் முன் னணியில் ஸின்றுன்.

காக்கைவன்னியனது நம்பிக்கைத் துரோகம்

அந்த வேளையிற் காக்கைவன்னியனும் சேனை களுக்குள் நுழைந்து சமீபத்தில் ஸின்றுன். பாற்றுப் பிங்கம் தான் காக்கைவன்னியனுடன் சொல்லி யிருந்தபடியே தூரத்தில் வாய்ச்சமர்த்துள்ள ஒரு வனை ஸிற்கவைத்து வேறொருவனைச் சேஞ்சுபதி யிடத்தில் அனுப்பி, “இந்தப் போரைக்குறித்து உமக்கோர் அந்தரங்கள் சொல்லும்படி உம்மை ஒருவன் தேடிக்கொண்டு ஸிற்கிறுன்” என்றறி வித்தான். சேஞ்சுபதி அந்தச் செய்தியறிய வெகு ஆவலுடன் விரைந்துபோனான். அப்பொழுது அங்கே ஸின்றவன் சேஞ்சுபதியின் மனதைக் கவரத் தக்க பேச்சுகளை வருவித்துப் பேசிச் சேஞ்சுபதி யைத் தன் வாய்ச் சாமர்த்தியத்தினால் தடுத்து ஸிற்க, காக்கைவன்னியன் தனது உடையை மாற்றிச் சுயகோலத்துடன் அரசன்முன் வெளிப் பட்டான். வள்ளியனைக் கண்டவுடன் அரசன் எதிர்கொண்டோடி, “இப்பொழுதுதான் உன் மனதில் என்மேற் றயவு பிறந்து எவக்கு உதவி செய்ய வந்தாயோ?” என்றுசொல்லி அவனை முத்தமிட்டான். வள்ளியனும் அரசனைக் கட்டி முத்தமிடுபவன் போற் காட்டிப் பிடித்தபிடி விடா மற் பிடித்துக்கொண்டான். வள்ளியன் பிடித்த

பிடி விடாமல் நிற்கப் பறங்கிப் படைகள் அரசன் மேல் ஒடிவந்தார்கள். பறங்கி வீரர்கள் ஒடிவரு வதைக் கண்டு தமிழ்ச் சேஞவீரர் ஆயுதங்களை எடுத்துப் போராட முயன்றார்கள். அப்படி யவர்கள் முயல்வதைக் கண்டு, “சேஞபதியின் உத்தர வின்றி ஒருவரும் ஆயுதந் தொட வொண்ணுது” என்று பரங்கிருபசிங்கம் தடைபண்ணினான். அப் பொழுது சேஞவீரர்கள், “ஆயுதமெடுக்க உத்தர வில்லையே! உத்தரவில்லையே!!” என்று சத்த மிட்டுக்கொண்டு அரசனையும் வன்னியையும் அந்த நிலையில்விட்டு ஒடிப்போனார்கள். பறங்கிகள் யாதொரு தடையுமின் றிச் சங்கிலியிராசனைப் பிடித்து விலங்கிட்டுச் சேஞபதியைத் தொடர்ந்து பிடித்து வாளினாற் கொலைசெய்து கோட்டை கோபுரங்களை யெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டார்கள்¹.

பழையவரசன் மரணம்

இந்தச் செய்தியை யறிந்தபோதே பராசகோர மகாராசன் கையில் வாஞ்சுடனே வன்னியிற் காட்டுக் கோடிப்போனான். “அவ்வரசனைப் பிடித்துத் தருபவனுக்கு 25,000 இறைசால் உபகாரம் தரு வோம்,” என்று பறங்கிகள் கூறினார்கள். அதை யறிந்த சங்கிலியின் மந்திரிகளில் ஒருவருகிய பிராமணன், அரசன் ஒடிப்போன குறிப்பையறிந்திருந்தவன் இளைரும் எலுமிச்சம்பழமுங்கொண்டு வன்னியிற் காட்டினான் நுழைந்து அங்குமிங்குந்

1. இதிற் சொல்லப்பட்ட சங்கிலி பாலிய வரசனுக்குப் பரிபாலகங்கே வீருந்தவன். இப்போர் கி. பி. 1620-ல் நடந்தது.

தேடிக்கொண்டு வருகையில் அரசன்கண்டு எதிராக ஓடிவந்து உபசாரவார்த்தை சொல்லப் பார்ப்பான் இளைரைத் திறங்து அரசன் கையில் வாளை வாங்கி எலுமிச்சம்பழத்தை அறுத்து அதற்குட் பிழிந்து குடிக்கக் கொடுத்தான். அரசன் குனிந்து நின்று குடிக்கும்பொழுது பிராமணன் அவன் தலையை வாளினால் வெட்டிக்கொண்டுவந்து பறங்கிகள் கையிற் கொடுத்தான். “இராசனை உயிருடன் பிடித்துத் தருபவனுக்கு உபகாரம் தருவோம்” என்று நாங்கள் கூறியிருக்க, “நீ இவ்வரசனைக் கொன்றது மன்றி அவன் உனக்குச் செய்த நன்றியையுங் கொன்றுய். ஆதலால் உன் ணையுங் கொலைசெய்வதே நியாயம்,” என்றுசொல்லி அவனையுங் கொலைசெய்தார்கள்.

சங்கிலி மரணம்

பறங்கி¹ இராசன் சங்கிலி² யிராசனை நீதாசனத்தின் முன் நிறுத்தி விசாரணைசெய்து அவன்

1. பி-ம.—பறங்கிகள்.

2. இவ்வரசனைக் கொலைசெய்ததாகக் குறிப்பிட்டமைச்சரித்திர மலைவு.

கி. பி. 1519 தொடக்கம் செகராசசேகரன் எனும் பட்டத்துப் பெயருடன் ஆண்ட சங்கிலிக்கும் கி. பி. 1615-ல் ஆண்ட சங்கிலி குமாரனுக்கும் வேற்றுமை யறியாது இவ்விருவருடையசெயல்களையும் மலைவுதான் ரெஞ்சுள்ளார்.

புளிராச பண்டாரம் பறங்கிச் சேனைதிபதி சமுகத்திற் கொண்டுவரப்பட்டு இராசதுரோகத்தின் சிமித்தம் தலையிழந்து சாக, அவனுக்கு ஓர்கால் நூற்றுண்டுக்கு முன் இறந்தொழிந்தவனுடைய சங்கிலியே வெட்டுண்டான் என்றும் அச் சங்கிலியின் அரசையும் இவன் அரசையும் ஒன்றுக்கிக் கூறியதும் ஒரு மாறுபாடு. யா. யை. வி. பக். — 143.

முடிகுட்டி அரசாட்சி செய்யாதவ னதலாலும், பிதாவுயிருடன் இருக்கப் பிதாவின் சம்மதத்துக்கு விரோதமாகக் கலகம்பண்ணி முடிக்குரிய ராச குமாரர்களை அனியாயமாகக் கொலைசெய்த பாதக னதலாலும், நீதிதவறிக் கொடுமைகள் அநேகங் செய்து குடிகளை வருத்தியவ னதலாலும் அவ ணைக் கொலைத் தீர்ப்புக்குள்ளாக்கிச் சமீபத்தி விருந்த ஒரு கோவில் வாசலிலே நிறுத்திக் கொலை செய்தார்கள். சங்கிலி கொலையுண்டா னென்பதைக் கேட்டபோதே அவன் மனைவி தற்கொலைசெய் திறந்தாள். அவன் பின்னொகளைப் பறங்கிமன்னன் தரங்கம்பாடிக் கனுப்பிவைத்துக் காக்கவன்னீய னுக்குச் செய்யடிவண்டிய சகல உபசாரங்களுஞ் செய்தனுப்பி வீட்டான்.

நல்லூர்க் கோட்டையைப் பறங்கியர் அழித்தல்

இப்படியே காலயுத்திலூ ஆனிமீ யாழ்ப் பாணம் பறங்கி யரசாட்சிக் குள்ளாயிற்று. பறங்கிகள் அரசாட்சியை யொப்புக்கொண்டு நல்லூரிற் ரூனை யிருந்துகொண்டு தங்கள் கருமங்களை நடத்திப் பிறக்கோட்டை மதில்களை இடிப்பித்து அக்கற்களைக் கொண்டுபோய்க் கடலோரத்திலே சங்கிலியராசன் இடித்துப் பரவிவிட்ட தங்கள் கோட்டையை மறுபடி கற்கோட்டையாகக்கட்டி அதன் கீழ்ப்புறத்திலே வீடுகளையும் அரசாட்சி மண்டபங்களையுங் கட்டுவித்துச் சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள காடுகளை வெட்டுவித்து குடிகள் சமீபத்தில் வீடுகட்டி வந்திருக்கும்படி வசதியும்பண்ணீர்கள்.

இராசத் துரோகிகட்கு உபகாரம்

இவ்வரசாட்சி தங்களுக்குக் கிடைக்குப்படி பரந்திருப்பிங்கம் செய்த உதவிக்காக அவனுக்குச் சொந்தமாக ஏழு கிராமங்களுடனே நல்லூர், மாதகலென்னும் இரண்டு கிராமங்களையும் பெருங் தொகையான பணத்தையும் முன்னிருந்தபடியே மந்திரி யுத்தியோகத்தையுங் கொடுத்து அவன் குமாரன் பராசரிங்கத்துக்குக் கிராமவதிகாரத்தை யுங் கொடுத்துப் பறங்கிகள் அவ்விருவரையும் கனப்படுத்தி வந்தார்கள். பரந்திருப்பிங்கத்தையும் மகளையும் பறங்கிகள் வசப்படுத்திக் கொண்டபோதே பறங்கிகள் அரசாட்சி பெலத்துக்கொண்டது.

சைவசமயத்தவர்க் கிடர் விளைத்தல்

அதன்பின் பறங்கிகள் சமயக் காரியங்களிற் கையிட்டுச் சிவாலயங்களை யெல்லாம் இடிப்பித் துச் சத்தியவேதத்தையே பரப்பிக்கொண்டார்கள். தமிழரசாட்சியாரால் நல்லூரிலுங் கீர்மலைச் சார்பிலுங் கட்டியிருந்த கோவில்கள் மாத்திரம் பரந்திருப்பிங்கம் இருக்குமளவும் வழங்கிவந்தபடியே வழங்கலாமென்று உத்தரவு கிடைத்தது.

பரந்திருப்பிங்களின் மரணம்

பறங்கி யரசாட்சி தொடங்கி ஒன்பதாம் வருடத்திலே பரந்திருப்பிங்கம் சிவபதமடைந்தான். பறங்கிகள் அவன் மரணத்துக்காகத் துச்கங் கொண்டாடி அவன் பிரேதத்துக்குச் செய்யவேண்டிய முறைப்படி சடங்குகள் எல்லாஞ் செய்வித்துத்

தகனம்பண்ண இடங் கொடுத்தார்கள். அதன் பின் பறங்கிகள் பராசுசிங்கந்தை ஆலோசனைத் தலைவரங்கி சங்கிலியிராசன் எழுதிவைத்தபடியே பராசுசிங்கமுதலி யென்னும் அவன் குலத்துக்கு மடப்பள்ளி யென்னும் பட்டஞ்சுடி அவனையும் பிதாவை நடத்தினதுபோற் கனப்படுத்தி கடத்தி வந்தார்கள்.

பராசுசிங்கமுதலிக்கு மரணகாலங்கு சமீபித்த பொழுது அவன் தன் குமாரர் ஏழுபேரையும் வரவழைத்துத் தனது ஆஸ்திகளைப் பங்கிட்டு நல் லாரையங் கள்ளியங்காட்டையும் அழகான்மை வல்லிமுதலி யென்னும் மகனுக்காக்கி அவனை நல்லூரிலுள்ள தன் மாளிகையில் இருத்தினான். தனபாலரிங்கழுதலி யென்னுங் குமாரனுக்கு மல்லா கத்தைக்கொடுத்து அதிலிருத்தினான். வெற்றிவே லாயுதமுதலிக்குச் சண்டிருப்பாயைக் கொடுத்தான். விசயதேவேந்திமுதலிக்கு அராவியைக் கொடுத்துத் தீடவீரிங்கழுதலிக்கு அச்சுவேலியைக் கொடுத்தான். சந்திரசேகரமாப்பாணசிங்க முதலிக்கு உடுப்பிட்டியைக் கொடுத்தான். இராயரத்தீன முதலிக்குக் கச்சாயைக் கொடுத்தான். இவ் வேழு ஆண்பிள்ளைகளுமன்றி வேதவல்லியார் என்னும் ஒரு மகனு மிருந்தாள். அவளுக்கு வேளாளர் குலத்தில் விவாகங்கு செய்வித்து மாதகலென்னும் ஊரைக் கொடுத்தான்.

சைவர்களுக்கு இடர் விளைத்தல்

பராசுசிங்கமுதலி இறந்தபின் பறங்கிக்காரர் தாங்கள் இடியாமல் விட்டிருந்த ஆலயமெல்லாம்

இடிப்பித்தார்கள். அப்பொழுது பாகுபாணி ஐய
ரென் னும்பிராமணன் கீரிமலைச்சாரவிலுள்ளதேவா
லயங்களின் தட்டு முட்டுக்களையும் விக்கிரகங்களை
யும் கிணறுகளிற்போட்டு முடிவைத்தான். கந்த
சாமிகோவிற்பனிவிடைக்காரனையிருந்த (சங்கிலி
என்னும்) பண்டாரம்¹ அத்திசையில் ஆலயங்களைக்
குறித்த (புதபவல்க) சமபவங்களும் ஒழுங்குத்திட்ட
உங்களும் அடங்கிய செப்புப் பட்டயத்தைக்
கொண்டு மட்டக்களப்புக் கோடிப்போனான்.
பராசரிங்கமுதலி மரணமடைந்தபின் கெங்காதாஜூயர்
வமிசத்துப் பிராமணக் குடிகள் நல்லுரைவிட்டு
நீர்வேவலியிலும் வடமிருட்சியிலும் போய்க் குடி
யிருந்தார்கள்.

மாதாக்கரை நியமித்தல்²

அக்காலத்திலே பறங்கிக்காரர் தமிழரசரைப்
போலவே தாங்களும் மாதாக்கர்களை வைத்து
நடத்தக் கருதி இராயரத்தினமுதலி மகன் சோழிங்
கச்சேநுதிராயழுதலியைக் கீழ்ப்பற்று மாதாக்களுக
வும், விசயதெய்வேந்திரமுதலியை மேல்பற்று
மாதாக்களுகவும், அழகாண்மைவல்ல முதலி மகன்
இராசவல்லபழுதலியைத் தென்பற்றுக்கு மாதாக்க
னுகவும், தீடவீரசிங்கமுதலி மகன் குமாரகுரிய
முதலியை வடபற்றுக்கு மாதாக்களுகவும் வைத்து
அரசாட்சி செலுத்திவந்தார்கள்.

1. பி - ம. (அ) “பண்டாரம் என்பவன்.” (ஆ)
“குமாரசாமி என்னும் பண்டாரம்”:

2. கைலாயமாலையிற் கண்ட செய்தியைப் பின்பற்றி
யது போலும்.

அக்காலத்திலே காரைக்கால் முதலான பல இடங்களிலிருந்து பல சூடிகள் வந்து வட்டுக் கோட்டையிலும் காரைத்திவு முதலிய தீவுகளிலும் சூடியேறினர்கள்.

முதன் முதற் பறங்கிக்காரர் சாலிவாகன சகாப்தம்¹ 1428-ம் வருஷமாகிய பரிதாபி வரு ஷத்திலே இலங்கையில்வந்து வியாபாரம்பண்ணப் பராக்கிரமவாகு மகாராசனிடத்தில் உத்தரவுபெற்று வரத்துப் போக்கா யிருந்தார்கள். கர வருஷம்² ஆடி மாதத்தில் அப்பொழுது சவேரியார் முதலான பறங்கிக்காரர்களாற் சத்தியவேதத்திற் சேர்ந்த அறுநாறுவீட்டுக்காரரையும் சங்கிலியிராசன் கொலை செய்வித்தது மன்மத வருஷம் வைகாசி மாதத் திலே³. பரந்துபஸிங்கத்தின் வழியாய்ச் சவேரியா ரென்னுஞ் சத்தியவேதக்குரு சங்கிலி யிராசனுடன் கொண்டாட்டமானார். சகாத்தம் 1503 சுபகிருது வருஷத்திலே பறங்கிக்காரர் வீடுகட்ட உத்தரவு பெற்றது.⁴

1. ஜயவர்த்தன கோட்டையில் தர்மபராக்கிரமவாகு ஆண்டகாலத்தில் (1505—1509) போர்த்துக்கேயர் கப்பல் ஒன்று இலங்கைக்கரையை யடைந்தது. இக் கப்பற்றலைவரின் பெயர் Don Lourence de Almeida என்பது. இதிற் குறிப்பிட்ட வருஷம் இரத்தாக்கி வருஷம் போலும்.

2. சுபகிருது வருஷம் போலும்.

3. பி - ம. சோபகிருது வருஷம் கி. பி. (1543—44).

4. உலாங்தேசக் கப்பலொன்று கி. பி. 1602-ம் ஸு ஆணி மாதம் மட்டக்களப்புத் துறைமுகத்தை அடைந்தது. கப்பற்படைத்தலைவன் Joris Van Spilbergen. ஆகையால் இவ்வருஷம் சுபகிருது வருஷமாயிருத்தல்

உலாந்தேசர்

இரத்தாக்ஷிவருஷம் தைமாதத்தில்¹ உலாந்தேசர் இலங்கைக்கு வந்து கண்டிநாட்டிற் சேர்ந்து விமல தர்மாசனுடன் சிரேகிதமாகிப் படைத்துணையா வோமென்று சொல்ல, அவன் அவர்களை யனைத் துக் கொண்டாட்டமானான். கண்டியிலிருந்து துரத்தப்பட்ட இராசனின் மகனைப் பறங்கிகள் மன்னரில்வைத்து வளர்த்து அவளுக்குத் தொன் கத்திருஞள் என்று பேரிட்டிருந்தார்கள். மற்ற வருஷத்திலே பறங்கிகள் அத் தொன்கத்திரு ணஞ்சுக்குக் கண்டி யரசாட்சியைப் பிடித்துக் கொடுப்போமென்று நெருங்கினபோது விமலதநு மராசன் உலாந்தேசரைத் துணையாகக் கொண்டு பறங்கிப் படைகளை முறியவடித்துத் துரத்தி தொன்கத்திருஞனை விவாகம்பண்ணிக்கொண்டான்². அட்சய வருஷத்திலே உலாந்தேச கப்பற் சேனை பசியும்³ சேனைகளிற் பலரும் மதுவெறிகொண்டு வேண்டும். விமலதர்மராசனுடைய ஆட்சிக் காலம் கி. பி. 1592 — 1604.

Marcellus de Boschowar என்னும் டச்சக்காரன் 8-3-1612-ல் கண்டியை அடைந்தான். இவனுடன் அரசன் உடன்படிக்கை செய்திருந்தும் சேனாத்துக்கு படைத் துணைபூரிய எடுத்த முயற்சி பலிக்கவில்லை.

1. சங்கிலி போர்த்துக்கேயரைத் தோல்வியுறச் செய்தது. கி. பி. 1560-ல். எனவே (சகாத்தம் 1503) என்பது இதன்கண் பொருத்தமில்லாதிருக்கின்றது.

2. இச்சம்பவம் கி. பி. 1594-ல் நடந்ததாகும்.

3. இங்கு சொல்லப்பட்ட கப்பற் சேனைத் தோல்வியுறச் செய்து வேர்ட் என்னும் ஒல்லாந்தவனவன். இச்சம்பவம் கி. பி. 1603-ல் நடந்ததாகும். ஆகையால் அட்சய வருஷம் என்பது பொருத்தமற்றது.

வீமலதருமாசனை நிந்தனை செய்தபொழுது அவ் வரசன் அவர்களை வரையுங் கொலை செய் தான். அப்பொழுது உலாந்தேசர் அவ்விடத்தை விட்டுக் கொழும்புக்குச் சமீபமான இடத்திலே போய் ஒரு கோட்டைகட்ட ஆரம்பித்தார்கள்¹. அந்த முயற்சியைப் பறங்கிகள் குழப்பிவிட்டது ஆல் அவர்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு இலங்கையின் வடத்திசையில் வந்து பொறுத்துக்கொண்டார்கள்.

தென்மார்க்கர் (Danes)

சகாத்தம் 1533-ம் வருஷத்திலே தென்மார்க்கர் கப்பலேறி இலங்கையில் வந்துசேர்ந்து இராசாக்கஞ்சன் கொண்டாட்டமாகவும் படைத்துணை செய்யவும் வருவோ மென்றார்கள்². அரசன் அதற்கு உடன்படாமையால் அவர்கள் திரும்பித் தங்கள் நாட்டிற்குப் போய்விட்டார்கள். இது நடந்து நாலு வருஷத்தின் பின் விளம்பி வருஷத்திலே³ பறங்கிக்காரர் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைகட்டத் தொடங்கினார்கள். அதற்கு மூன்று வருஷத்தின் பின் தீர்கோணமலையிலும் மட்டக்களப்

1. இச்சம்பவம் பின்சொல்லப்படும் டென்மார்க்கரைக்கருதும்.

2. டென்மார்க்கர் கண்டிக்கு வந்தது கி. பி. 1620-ல் ஆகும்: சகாப்தம் 1533-ல் அன்று, கண்டியரசன் அவர்களுடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு திருக்கோணமலையிற் கோட்டைகட்ட இடங் கொடுத்தான். ஆனால் பறங்கிகள் அவர்களைத் துரத்திவிட்டார்கள்.

3. விளம்பி வருடத்தில் பறங்கிகள் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிடித்தார்களென்றும், காலயுத்தியில் ஒல்லாந்தர் பிடித்தார்களென்றும் மயில்வாகஸப் புலவர் மாற்றி எழுதி

பிலும் கோட்டைகளைக் கட்டினார்கள்¹. பராபவ வருஷத்தில்² பறங்கிகள் யாழ்ப்பாணத்துக் கற் கோட்டையைக் கட்டி முடித்தார்கள். அடுத்த வருஷங்களில் திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு, நீர் கொழும்பு முதலான இடங்களைப் பறங்கிகள் கையிலிருந்து உலாந்தேசர் பிடித்து³ நீர்கொழும் பைப் பறிகொடுத்தார்கள்⁴.

சய வருஷம் கார்த்திகை மீ 31-ந் தினத் தன்று⁵ யாழ்ப்பாணத் தேசாதிபதியா யிருந்த

விட்டவர். வைபவமாலைக் கைப்பிரதியொன்றிற் காணப் படும் செய்யுள்களில்.

“பெருமையுடன் காலயுத்தி ஆனி மாதம் பிலிப்பென்னும் பறங்கிகளை யரசை யாண்டு”

“உதிக்கின்ற விளம்பிதனி லானி மாச

மொன்பதினி ஒலகுபுகழ் உலாந்தே சண்ணல்

—Ancient Jaffna p. 375

என வருதலால் அவ்விரு ஐரோப்பிய சாதியாரும் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிடித்த காலம் நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தது. கால யுத்தி கி. பி. 1618—1619-க்குச் சரி, விளாபிழூசு கி. பி. 1658-59-க்குச் சரி; பிடித்த காலமும் அதுவே. பறங்கிகள் கோட்டை கட்டத் தாடங்கினது கி. பி. 1620 ல் ஆகும்.

1. திருக்கோணமலைக் கோட்டை கி. பி. 1624 லும் மட்டக்களப்புக் கோட்டை கி. பி. 1628 லுங் கட்டப்பட்டன.

2. பிரபவவருவமாயிருக்கலாம். அவ்வருடம் கி. பி. 1627-க்குச் சரி.

3. மட்டக்களப்பைக் கி. பி. 1638லும் திருக்கோணமலையைக் கி. பி. 1639லும், நீர்கொழும்பை 1640லும் ஒல்லாந்தர் தம்வசப்படுத்தினார்கள்.

4. நீர்கொழும்பை ஜனவரிமாசத்திற் பிடித்து நொவெம்பர் மாசத்திற் பறிகொடுத்தார்கள்.

5. கி. பி. 1654-க்குச் சமம். ஆயின் இங்கூம்சீகி. பி. 1656-ல் ஆதலின், ஒருவருடங்கழிந்த தூர்முக வருடம் போலும். இவனே ஊராத்துறையிலும் ஒரு கோட்டை கட்டியவனான்.

அந்தோனி அயிருல் என்பவன் மன்னரிலிருந்து கொழும்புக்குப் போன்போது உலாந்தேசர் அவனைப் பிடித்துச் சிறைப்படுத்தினார்கள்.

மன்னரைப் பிடித்தல்

காலையுத்தி¹ வருஷம் மாசிமீ 1-ஏ் தேதியில் உலாந்தேசர் மன்னரைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். பங்குனி மீ் தொடங்கி யாழ்ப்பாணத்தைச் சூழவரப் பலவிடங்களிலும் சேனைத் திரள்களை நிறுத்தி முற்றிக்கை போட்டார்கள். அந்த மாசக் கடைசியில் ஊர்காவற்றுறை வழியாகக் காரை தீவிலும் இறங்கினார்கள். சிலகாலத்துக்கு முன்னே உலகுகாவலமுதலி யென்னுமோ ருயர்குல வேளாளன் சோழாட்டி விருந்து இராசகலகத்திலேற் பட்டு இராசதண்டனைக்குத் தப்பி யொளித்தோடி வந்து காரைதீவிலே களூழும் யென்னும் இடத்திலே பெருஞ் செல்வனு யிருந்தான் அந்த உலகுகாவலமுதலி அவ்விடத்தில் வந்திறங்கின உலாந்தேசருக்குச் சகல வசதியுங் கொடுத் தனுசரித்திருந்தான். அப்படி யிருக்கையில் உலாந்தேசர் இராசசிய வளப்பங்களைக் குறித்து அவனிடத்திற் கேட்டுக்கொண்டு யாழ்ப்பாணத்துக் கோட்டையைப் பிடிக்கப்போய் நுழைவதற்கு உபாய

1. மன்னரும் யாழ்ப்பாணமும் ஒரே ஆண்டில் ஒவ்வாந்தராற் கைப்பற்றப்பட்டன எனவே முன்னர்க் குறிப் பிட்டவாறு யாழ்ப்பாணம் இவர்கள் ஆளுகைக்குப்பட்டது கி. பி. 1658ல். ஏவிளம்பி வருஷக் கடைசிப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் வந்து விளம்பி வருஷத்தில் ஆளிமாதம் வெற்றிபெற்றனர். (21st June 1658) காப்பதம் 1571ல் அன்று; 1581ல்.

மென்ன வென்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது உலகுகாவலமுதலி¹ அவர்களை நோக்கி, “நான் சொல்லுங் தினத்தில் என் நூடன் வருவீர்களாகில் உங்களை வசதியாகக் கொண்டுபோய் விடுவேன்” என்றான். அவன் சொற்படி உலாந்தேசர் ஒருப்பட்டுத் தங்கள் சேனைகளையும் அணியங்களையும் அவ்விடங்களிலே திட்டம்பண்ணி யிருந்தார்கள். இப்படி மூன்றரைமாதக் காலம் இருந்தபின்², உலாந்தேசர் ஒரு காளிரவிலே பறங்கிக்காரர் காவல் காத்து விழிப்பாயிரிருக்கும் நோக்கத் தினால் நடன சங்கீத வினாக்களையிருந்த சமயத்தில் அர்த்தசாம வேளையில் உலகுகாவலமுதலி வழிகாட்டத் திறந்திருந்த கள்ளவாசல் வழியாக நுழைந்துபோய்க் கோட்டையைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். பொழுது விழிந்தபின் கடலிலுங்கடலோரத்திலும் அநேக பறங்கிப் பினங்கள் கிடப்பதையும் உலாந்தேசர் பெருங் களிப்புக் கொண்டாடுவதையுங் கண்டவர் திகைப்படைந்தார்கள். இப்படி சாலிவாகன சகாத்தம் 1571-ம் ஆண்டு³ ஏவிளம்பி வருஷம்⁴ ஆனி மீ க-ந் தினத்திலே யாழ்ப்பாணம் உலாந்தேசர் ஆட்சியின் கீழாயிற்று.

1. இவர் இவ்வளவு எளிதாகப் பிடித்துக் கொடுத்தார் என்றமை சரித்திரப் பொருத்தமில் கூற்றும்.

2. ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை 3 மாசம் முற்றுகையிட்டே பிடித்தார்கள்.

3. 84-ம் பக்கம் 13 ம் அடிக்குறிப்பினைப் பார்க்க.

4. பி-ம். விளம்பிவருஷம் பூரட்டாதிமாதத்தில். காலவாராய்ச்சியில் திறமையற்ற இந்நூலாசிரியர் சிற்சிலஇடங்களில் வருஷங்களையும் சரியாகக் குறிப்பிட்டுவிடுகின்றார்.

அரசாட்சி ஒப்புக்கொண்ட உடனே ¹ உலாங் தேசர் முதன் முதல் இறப்பிறமாது வேதத்தை நுழைவித்தார்கள்.

² பூத்தம்பியும் அந்திராசியும்

கயிலாயவன்னியன் சகோதரியை வீவாகஞ் செய்திருந்த பூத்தம்பிமுதலியும் மனுவல் அந்திராசி முதலி யென்னுங் குருகுல வலீஞுஞும் உலாங்தேச அரசாட்சியாருக்கு அரசிறை விகித முதலிமாரா னர்கள். தேசாதிபதி அந்திராசி முதலிக்கு மகாநண் பனையிருந்தான். தேசாதிபதியின் தமபி பூத்தம்பி முதலிக்குப் பிராண சிநேகனையிருந்தான். ஒருநாட்ட பூத்தம்பிமுதலி அந்திராசி முதலியைத் தன் வீட்டு

1. “உலாங்தேசரசாட்சியார் யாழ்ப்பாணத்தில்” — தி. த. க. பிரதி.

2. யாழ்ப்பாணம் ஒல்லாங்தர் கைப்பட்டுப் பல நாட்கள் கழியுமன், ஒல்லாங்தரைக் கொன்று வேரறத் தொலைக்கவேண்டு மென்னுமோர் அந்தரங்க சூழ்சியாழ்ப்பாணத்தாரிட மிருப்பதாக மனுவேல் அந்திரேடா வென்னுஞ் சிங்கள முதலி கண்டு வெளிப்படுத்தினன். இச் சூழ்சித் தலைவரான பதினெண்குபேர் கொலைசெய்யப் பட்டனர். அவர்களுள் டொன் ஓாவிஸ் பூத்தம்பியெனும் யாழ்ப்பாண முதலியாரும் இச் சதியாலோசனைக் கூட்டத் தலைவராயிருந்தனர்....மயில்வாகனப் புலவர் கர்ன பரம் பரையை ஆதாரமாகக் கொண்டே பூத்தம்பி கதையை எழுதியிருக்கவேண்டும். யா. ச. பக். 171-172.

இக்கதையை ஸ்ரீமான் அ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை யவர் கள் தாம் எழுதிய யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தில் மிகவும் வீரிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். (பக். 101-54).

ஆயின் யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி ஆசிரியரும், Notes on Jaffna எனும் நூலினுசிரியரும் இவ்வரலாற்றை மறுத்துத் தம் மதத்துக் கேற்பக் கதையினை விவரித்திருக்கின்றனர். இங்ஙனம் இவ்வரலாற்றைப் பற்றி இரு வேறு கொள்கைகளுள்.

டிற் கழைத்து விருந்திட்டான். அவ்விருந்திலே பூத்தம்பிழுதலி மனைவியின் பேரழகைக் கண்டு அந்திராசிமுதலி விகார மயக்கங் கொண்டவனுய் வீட்டுக்குத் திரும்பிப்போய் மறுநாள் ஓர் ஆள் அனுப்பி, “நீ என்னுடனே சிநேக இணக்கமா யிருக்கச் சம்மதித்தால் நான் உனக்குக் கன திர வியங்களும் நீ விரும்பும் எந்தெந்தப் பொருள்களும் தருவேன்” என்று கேட்டனுப்ப, அவள் அந்திராசிமுதலியையும் வைது பேசித் தூதுவந்த ஆளையுங் துடைப்பத்தினால் அடித்துத் துரத்திவிட்டான். அந்தக் காரணத்தினால்¹ அந்திராசிமுதலி, “அரசாட்சி வேலைக்கு மரங்கள் அழைப்பிக்கக் கச்சாய்த் துறைமுகத்துக்குக் கட்டளை அனுப்ப வேண்டும்; இதற்குக் கையொப்பம் வைக்க,” வென்று வெள்ளைப் பத்திரத்திலே பூத்தம்பிழுதலி யைக்கொண்டு கையொப்பமிடுவித்து, அதிலே கோட்டை பிடிக்க இன்னின்ன உதவிகள்செய்வே னென்று பறங்கிக்காரருக்கு பூத்தம்பி எழுதின தாக வெழுதி அதைப் பூத்தம்பிழுதலி கொடுத்தனுப்பக் கொண்டுபோன ஆளிடத்திற் பறித்தே னென்று அவ்வந்திராசிமுதலி தேசாதிபதி கையிற் கொடுத்தான். தேசாதிபதி விசாரணைசெய்து அது பொய்க் குற்றச்சாட்டென் றறிந்தும் அந்திராசியின் வேண்டுதலுக்காகப் பூத்தம்பிழுதலியைக் கொலை செய்வித்தான். தேசாதிபதியின் தம்பி²

1. “அந்திராசிமுதலிக்கும் பூத்தம்பிழுதலிக்கும் பகை யுண்டுபட்டுக்கொண்டது. ஒரு திரைத்திலே”—தி. த. பிரதி.

2. “அவ்வேளையிற்”—தி. த. க. பிரதி.

கடற்கோட்டை கட்டுவித்துக்கொண்டு ஊர்காவற் றறையில் இருந்தான்¹. வீளம்பி வருடம் பூட்டாதி மாதத்திலே இக் கொலையைக் குறித்துக் கைலாயவன்னியன் கொழும்பேறி வழக்காடின் போது தேசாதிபதியையும் அந்தீராசியையும் வரும் படி கட்டளை வந்தது. அவர்கள் போம்பெரமுது தேசாதிபதி கடவில் விழுந்திருந்தான். அந்தீராசி முதலியை யானையிடறிக் கொன்றது².

இன்னமும் அவ்வருஷத்திலே ஊர்காவற் றறையிலே வெள்ளப் பெருக்கினால் வெகு மனிதரும் மிருகங்களும் இறந்துபோனார்கள்.

உலாங்தேசர் உலகுகாவலமுதலிக்குக் கன திரவியங்களை யுபகாரமாகக் கொடுத்து மாபாலுயர்ந்த முதலியின் சகோதரியை விவாகஞ் செய்வித்துக் கொடுத்து அவனுக்கு வாசலுத்தியோகமும் மாபாலுயர்ந்தமுதலிக்கு முன்னிருந்தபடி திரவிய சாலித் தலைமையையுங் கொடுத்து உலகுகாவலமுதலி இறந்தபின் அவன் மகன் இராயதுங்க முதலிக்கு மாபாலுயர்ந்தமுதலியின் குமாரத்திகள் ஏழுபேரில் ஒருத்தியை விவாகஞ் செய்வித்து அவன்

1. பி-ம். இருந்தமையாற் றன் சினேகிதனுக்கு உற்ற விடத் ததவி செய்யக் கூடாதவனு யிருந்தான்.

2. புத்தம்பி கொலையுண்டது 1658-ம் வெளி செப் ரெம்பர் மாதத்தில் எனவும், அந்தீராசி 1659-ம் ஆண்டிலும் உயிருடன் இருந்தமை டச்சுத் தேசாதிபதிகளின் அறிக்கைப்பத்திரங்களால் அறியக்கிடக்கின்றமையால் அவன் கொழும்புக்குப் போகும் வழியில் இறந்தான் என்பது பொருத்தமற்ற கூற்றெனவும் சில சரித்தீராசிரியர் கருதுகின்றனர். இஃது இன்னும் ஆராயத்தக்கது.

பிதா நடத்திவந்த உத்தியோகத்தையே அவனுக்குக் கொடுத்தார்கள். மரபாலுயர்ந்தமுதலி இறந்தபின் அவன் பெண்மக்கள் ஏழுபேரில் ஒருத்தியை விவாகஞ்செய்த பூலோகமுதலி யென்பவனுக்குத் திரவியசாலைத் தலைமையையும் வேறு சில தத்துவங்களையும் கொடுத்தார்கள்.

சோனகர்

அக்காலத்திலே சந்தச்சாய்பு என்பவனுல் மகம்மது மார்க்கத்தவர்களாக்கப்பட்ட தமிழ் வழி சத்தவர்களான சில சோனகக் குடிகள் காயில் பட்டணம் முதலிய இடங்களிலிருந்து வந்து தென் மிருசவில் என்னும் ஊரிலே குடியிருந்து சாவகச் சேரி, கொடிகாமம், எழுதுமட்டுவாள், முகாவில் என்னு மிடங்களிலுள்ள சந்தைகளில் வியாபாரம் பண்ணிக்கொண்டு தாங்களிருந்ததென மிருசவி லுக்கு உசனென்று பேருமிட்டார்கள். சிலகாலம் அவ்விடத்திலிருந்து அவ்விடம் வசதிப்படாததி னுல் அந்தச் சோனகக் குடிகள் அவ்விடத்தை விட்டு நல்லூரிற் கந்தசவாமி கோவிலிருந்த இடத்திலே வந்து குடியிருந்தார்கள். சோனகர் அதிலே குடியிருந்தாற் கந்தசவாமி கோவில் கட்டவருங்காலத்திற் றடையாயிருக்கு மென்று நினைத்துத் தமிழர் கூடி அவர்களை அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்படுத்தத் தெண்டித்துப் பார்த்துங் கூடாமற் போயிற்று. “அந்த ஸிலங்களுக்கு அதிக வீலை தருவோம். எங்களுக்கு விற்று விடுங்கள்” என்றுங் கேட்டுப் பார்த்தார்கள். சோனகர் அதற்குஞ் சம்மதிக்கவில்லை. யாதோரு இனைக்கத்துக்குஞ் சோனகர் சம்மதியாதே போனதினால் அந்தத் தமிழர் பன்றி யிறைச்சியைக் கொண்டுபோய் அவர்கள்

தன்னீர் குடிக்கும் கிணறுகளிற் போடுவித் தார்கள். பன்றி யிறைச்சியைக் கண்டவுடனே சோனகர் அழுது புலம்பிப் பசி பட்டினியாய்க் கிடங்கு ஆற்ரூமல் ஈற்றிலே தமிழருடனே தங்கள் பெருஞாட்களிலே தாங்கள் வந்து தங்கள் சமய வழிபாடுசெய்யத் தடைபண்ணு திருப்பதற்கு ஒரு உடன் படிக்கை யெழுதுவித்துக்கொண்டு கிடைத்த விலையையும் வாங்கிக்கொண்டு போய் நாவாங் துறைக்குக் கிழக்குப் பக்கமாகக் குடியேறினார்கள்.

பள்ளர்

அந்த நாட்களில் ஒரு பெருங் கலகழுண்டுபட்ட டதினால் கலகத்துக்குப் பயன்து சில விட்டுணு சமயப் பிராமணக் குடிகளுஞ் சிவசமயப் பிராமணக் குடிகளும் உத்தரகோசமங்கை யென்னு மிடத்து விருந்து ஆனும் பெண்ணுமாகக் காரைதிவில் வந்திறங்கி அங்கே குடியிருந்தார்கள். சோழ நாட்டிலிருந்து சில பட்டுடிகள் வேளாளரின் கீழ்ப் பயிர்க் குடிகளாயிருந்து பிழைக்கலா மென்றெண்ணி வந்திறங்கித் தாங்கள் எண்ணிவந்தபடி பிழைக்க இடங்கானுதசினாற் சிலகுடிகள் தங்கள் ஊருக்குத் திரும்பினார்கள். சிலர் சானுரைப் போற் பனையேறுங் தொழிலைப் பயின்றார்கள். நளவரும் பள்ளரும் பனையேறத் தொடங்கிக்கொண்ட தினாற் சானுருக்குப் பிழைப்புக் குறைந்தது. அதினாற் சில சானுர் வெள்ளைக்காரர் வீடுகளிலே ஆனும் பெண்ணுமாகப் பணிவிடைகளில் ஏற்பட்டுச் சீலியம் பண்ணினார்கள். ¹ சிலர் வலைவீசிப் பிழைத்தார்கள்.

1. சிலர் எண்ணைய் வாணிகத்தாற் சீலியம் பண்ணினார்கள்—தி. த. க. பிரதி.

கோவியர்

இதனிற்க, முன்வந்த பள்ளர் நளவரிற் பிழைப் புக்கு வழியில்லாதிருந்தவர்கள் தங்களை வேளாளர் முதலானவர்களுக்கு அடிமையாக எழுதிக்கொடுத் திருந்தார்கள். முன்னட்களிலே சில வறிய குடிகள் தங்களைக் கோவில்களுக்கு அடிமைகளாக எழுதிக் கொடுத்துக் கோவிற் பணிவிடைசெய்து சீவனம்பண்ணிக் கோவிலார் என்றழைக்கப்பட்டு இருந்து பின்பு கோவியர் எனப் பெயர் பெற்றார்கள்¹.

பறங்கிகள் அரசாட்சியைக் கைப்பற்றின காலத்திலே கோவில்களைவிட்டு இடிபட்ட பின் கோவிலெசமான்கள் அந்தக் கோவியச் சிறைகளைப் பிறர்க்கு விற்பனவுபண்ணி யிருந்தார்கள். பிறகாலத்தில் வட்டேதசத்தி விருந்து சில சிறைகள் வட சிறை கோவியம் என்னும் பேரால் விலைப் பட்டார்கள்.

உலாந்தேசரசியல்

இப்படியே சிறை விற்பனவு கொள்வனவு வரவர அதிகப்பட்டது கண்டு உலாந்தேச அர

-
1. கோவியர், கொவியர் (Goviyas) என்னுஞ் சிங்கள வேளாளரெனவும், சங்கிலி காலத்தில் சிங்களரையாழ்ப்பாணத்தினின்று அகற்றியபோது, தமிழ் வேளாளர்க்குடும் பங்களுக்கு அவர்கள் அடிமைகளானார்களெனவும் முதலியார் இராசநாயகம் கூறுவர். கோவியர் அடிமைகளான மூலம் வேளாளருக்குச் சாதியிற் குறைந்தவரல்லரவு அவர்களுக்கிடையில் இன்னும் நடக்கும் வழக்கமொன்றைக் காட்டியுள்ளார். கோவியர், நவவர், தனக்காரர் என்னுஞ் சாதியார் சிங்களர் என்பதற்குச் சான்றுகப் பெண்கள் தாமுடுக்குஞ் சேலையின் உள்தொங்கலிலத் தோளிற்போடுவது, சிங்கள வழக்கம் எனவுங் கூறுவர்—யா. ச. பக். 85-86,

சாட்சியார் அந்த விற்பனை கொள்வனவைத் தங்கள் அதிகாரத்தின் கீழாக்கித் தங்களுக்கு வருமானத்தை யுண்டாக்கினார்கள். இறப்பிறமாது சமயமே யன்றி மற்றொரு வேதமும் வழங்காமல் அதிகாரத்தினால் நடுத்து யாழ்ப்பாணத்தை முப்பத்திரண்டு கோவிற் பற்றுகளாகப் பகுத்து ஒவ்வொரு பற்றுக்கும் ஒவ்வொரு கோவில் கட்டுவித்து¹ அக்கோவில்களிலே தங்கள் சமயக் குருவானவரை நியமித்து அணைவரும் அந்தக் கோவில்களிற் போய் அறிவு கேட்கவும் கலியாணங் கைப் பிடிக்கவும் மற்றும் சடங்குகள் எவைகளையும் தங்கள் சமய வீதிப்படிதான் செய்யவும் வேண்டுமென்று அவ்வுலாந்தேச அரசாட்சியார் பலவங்தம் பண்ணிவந்தார்கள். பல வரிகளை ஏற்படுத்தி அரசாட்சி வருமானத்தையும் பெருக்கிக் கொண்டார்கள்.

சிவியார்

போகிச்சாதியாரிற் சிலகுடிகள் தமிழரசரைச் சிவிகைகளில் வைத்துக் காவ அழைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் பெருகிச் சிவியா ரெண்டிரூரு சாதியா யிருந்தார்கள். அவர்கள் சிவிகை காவவுங் கோவியருங் குடிமைகளுங் தங்கள் தங்கள் ஒழுங்குப்படி சிறப்புச் செய்யவும் வரிசையை யேற்படுத்தி அவ்வரிசையை அவ்வரிசைப்பத்திரம் பெற்றவர்களேயன்றி மற்றொருவருஞ் செய்யவொன்றை தென்

1 பறங்கிகள் அதிகமாய்த் தாங்கள் இடித்தழித்த சைவக் கோயில்கள் இருந்தவிடங்களிலே தங்கள் கோவில்களைக் கட்டினார்கள். ஒல்லாந்தரும் அக்கட்டங்களையே தங்கள் கோவில்களாகத் திருத்தி உபயோகித்தார்கள்.

றுங் கட்டளை, வரிசைப்பத்திரம், பட்டக் கடதாசி
யென் நு மிவைகளால் அதிக வருமானங்களை அர
சாட்சிக்கு வருவித்தும் தங்கள் சமயமே யெங்
கும் சிலைபெறவேண்டு மென்னுங் கருத்துடனே
அவ் வலாங்தேசுக்காரர் இதுவரைக்கும் ஆட்சி
செய்து வருகிறார்கள்.

பறங்கி அரசாட்சி விருத்தம்

திருமருவ யாழ்ப்பாண நாட்டை யாண்ட

சிங்கையா ரியன்குலத்தைத் தீங்கு செய்து
பெருமையுடன் காலயுத்தி மாளி மாசம்

பிலிப்பனைனும் பறங்கிகளை யரசை யாண்டு
குருநெறியு மனுநெறியு மில்லா தாக்கிக்

கொடுமையுடன் நாற்பல்தாண் டளவும் போக்க
உருமருவ முதயகிரி யிரவி போல

வலாங்தேசு மன்வவன்வங் துதிப்பன் ஞானே. 1

துதிக்கின்ற விளம்பிதனி லானி மாச

மொன்பதனி ஒலகுபுகழ் உலாங்தே சண்ணால்
மதிக்கின்ற மனப்பறங்கி கிளையை யெல்லாம்

வாள்வலியா ஒயிர்தொலைத்து வாரி யள்ளிக்
கொதிக்கின்ற தென்கடலி லடைய விசிக்

கோட்டையொப்புக் கொண்டேற்றுக் கொடியுங்
துதிக்கின்ற யாழ்ப்பாண நகரி தன்னிற் [ஆக்கித்
சோதிதிகழ் மணிமகுடஞ் சூட்டு வானே; 2

சூட்டியயின் னாற்றின்மே லையெட் டாண்டு

தொல்வினைபோல் வல்வினைக் கௌலாஞ் செய்து
ஈட்டுபொரு ஞன்ளதெல்லாங் கவர்ந்து தேடி

யிடர்விளைத்து யாவரையு மிழிகோ லாக்கிக்

1. பி-ம். சூட்டினானே.

கூட்டுறுமின் மினிவீழுந்தக் கினியின் மாய்ந்த
கொள்கையென வவன்குலமு நாச மாக
நாட்டுபுகழ் யாழ்ப்பாண நாடெங் கெங்கும்
நன்மைபெற நல்லரசு¹ நடக்குந் தானே.

3

நல்லரசு நடத்திவிட்டா னனைவோ ருக்கும்
நன்றாக விராக்கதக் கன்னி தொட்டு
வல்லபுக ழிங்கிலேசர் எழுபத் தொன்பான்
வருஷமர சாண்டுமனு நீதி தப்பித்
தொல்லீவரி குடிகளுக்குச் சுமத்து நாளில்
தொன்மைபுகழ் பிரஞ்சுபிறர் துணை ரோடும்
அல்லல்வள நாடுவவ்வீ வால சிங்க
மகிபனுக்கு மனிமகுடம் வழங்கு வானே. 4

[சில பிரதிகளில் 4-ம் செய்யுள் காணப்படவில்லை.]

அச்சிட்ட பிரதியினுள்ள செய்யுள்

இலகிய சகாத்த மெண்ணூற்
றெறுபதா மாண்ட தெல்லை
அலர்பொலி மாலை மார்ப
ஞம்புவ னேக வாகு
நலமிகும் யாழ்ப்பா ணத்து
ங்கரிகட் டுவித்து நல்லீக்
குலவீய கந்த வேட்குக்
கோயிலும் புரிவித் தானே.

முற்றும்

1. பி-ம. சைவநெறி.

அநுபந்தம்

யாழிப்பாண வைபவமாலை

இந்நாவினை முதன் முதலாக 1884-ம் ஆண்டில் அச்சிட்ட திரு. V. V. சதாசிவம்பிள்ளை யவர்கள் தமது பதிப்பில் பின்வரும் பகுதியை நூலின் இறுதியிற் சேர்த்துள்ளார். ஆனால் இப்பகுதி எட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை :—

சில்லாட்டைக் கொடுங்கோலரசினராகிய பறங் கிக்காரர், உலாந்தாக்காரர் காலங்களிலும், இங்கிலீஷ் அரசினர் காலத்திலும் அமெரிக்கா, ஐரோப்பாக் கண்டங்களிலுள்ள சிறிஸ்துமதச் செல்வர்கள் தம்மத விருத்தியைக் கருதி, நாடுநாடாய்ச் சென்று தம் மத போதனை செய்யுங்களென்று வேதனங்கொடுத்தனுப்ப ஈண்டு வந்த பாதிரிமார், கீண்மக்களாகிய நலவர், பள்ளர், கரையார் முக்குவர் முதலியோருக்குஞ் குணி யோபாதான சிருட்டியைக் கூறும் விவிலியநூலை வீடுகடோறுஞ் சென்று முற்றத்திலே உரலே ஆசன மாகக்கொண்டிருந்து போதிக்க, அவர்கள் பாதிரி மார்களின் உடல் உடை வாக்கு என்னும் வேற்று மைத்தோற்றங்களைக் காண்பது கருதிக் கேட்டுவருவா ராயினர். பாதிரிமார் போதித்து மீஞங்காலவல்லாம் அவர்கள் வந்திருந்து போன தம்மில்லிடத்தை அச்சனங்கள் சாணத்தாற் சுத்திசெய்து வருவாராயினார். இங்ஙனம் பாதிரிமார் வந்து போதித்ததும், அவர்கள் சாணங் தெளித்ததும் பன்னடி டொழிற் பயனில் செய்கையாக, இருதிறத்தினர் வாயுங்கையுஞ் சலித் தன. பாதிரிமார் தங்கூற்றங்ஙனமாயினமை கண்டு, இனி யாது செய்வேமெனக் கவன்று நெட்டுயிர்த்துத்

தம்மெசமானர் இச்செய்திகளையெல்லாம் உள்ளவாறுணர்வாராயின் வேதனத்தைக் கொட்டாரென்றொந்து, இங்ஙனமோர் சூழ்ச்சி செய்வாராயினார். இங்குள்ளாறிற் சிலரைப் போதகர்களாக வியமனஞ்சு செய்து அவர்களைக்கொண்டும் விவிலியதூலைப் போதிப்பித் தல் வேண்டுமென்று தம்மெசமானருக் கெழுதிப் பொருளுதவி பெற்று, அப்பொருள்வழியாய்ச் சிலரைத் தம் மதத்தினராக்கி அவர்கட்கு மாதங்தோறும் வேதனம் கொடுத்து, ஆங்காங்கு போதித்து வரும்படி சொல்ல, அவர்கள் சில துண்டுப் புஸ்தகங்களோடு தங்கள் சுயமதத்திற்கும் உலகவிஷயங்களுக்குமேற்ற இடங்களிற்போய்த் தாங்கருதிச்சென்ற கருமமுடித்து மீணுமவதியில், அங்குள்ள சிலர் கேட்கும்படி தாங்கொணர்ந்த புஸ்தகத்தில் ஓர் வசனம் வாசித்து மெய்யான தேவனை நம்புங்களென்று சொல்லி, அப்பொழுது கேள்வி கேட்பாருண்டேல் அவர்களையுங்கையமர்த்தித் தமது சுமை குறையும்பொருட்டுத் தம் மிடத்துள்ள துண்டுக் கடுதாசிகளைக் கொடுக்க, வாங்குவோர் தமக்கு வெற்றிலை பாக்கு புகையிலை முதலியன மடித்துவைக்கலா மென்றும், வன்னக் கடதாசியாயின் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு விளையாட்டுக் துதவு மெனவுங்கருதி வாங்குகின்றார்கள். கிறிஸ்து மதத்திற் புகுவது பொருள்பற்றி யென்பது பலரின் கொள்கை, இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் பிதாவைக்கொண்டு பாளை உடைப்பித்தோர், மாவிட்டபுரத்திற் கந்தகவாமி கோவிலுக்குப் போய்னார், உழுதோர் முதலியோரின் பல சங்கதிகளுள்வாயினுஞ் சென்ற வருஷம் ஓர்சிறுச் சங்கதி உண்டு. அது ஓர் போதகர் ஒரு வறிய பெண்ணுக்கு மாதவிகிதம் இவ்வளவு ரூபாதரூகிறேன் நீ இனிமேல் விழுதி பூசவும் வேண்டியதில்லை; சைவசமயக் கோவில்களுக்குப் போகவும் வேண்டியதில்லை;

என்னுடைய சேட்சக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் வாவென்று சொல்லி அங்ஙனம் ரூபாக்கொடுத்தும் சேட்சக்கு அழைப்பித்துவரும் நாளிற், சித்திரை வருஷப்பிறப்பும் வந்தது. அந்தப்பெண் ஊர்வழக்கப் படி வருஷப்பிறப்புக்கு வீட்டுப் பொங்கல் நடத்த வில்லை. அடுத்த மரசம் அவ்லூர் அம்மன் கோவிலில் வருஷாந்தப் பொங்கல் கிட்ட, அப்பெண் நான் வருஷாந்தோறும் கோயிலுக்குச் செய்துவந்த பொங்கலை வீடுவேணுயின் எனக்கு யாது ஸிகழுமோவென ஸினைந்து ஒருவாறு அப்பொங்கலை நடத்தினான். இதனையறிந்த போதகர் அடுத்தமாசம் ரூபாக்கொடுத்திலர். இவ்வாறு செய்துவரும் போதகமார், பாதிரி மார் தஞ் சேட்சக்கு இன்னானைக்கு வருவாரென் றறிந்தவுடனே அப்பாதிரிகளுக்குச் சபைப் பொலிவு காட்டும்படி தஞ் சினேகர் வீட்டுக்கு ஒருதரத்துக்கிருதரஞ் சென்று அவர்களை வருந்தியழைப்பது அன்றும் இன்றும் நாளையும் வழக்கம். இப் பாதிரிமாரும் போதகமாரும் இவ்வாறு செய்து மதாபிமானங்கொண்டு தங்கள் எச்மானருக்கு வருஷத்துக்கு வருஷம் தம் மதத்திற் புகுவோர் பெருந்தொகையினரென அன்று முதல் இன்றும் அறிக்கைப்பத்திற் மனுப்பி வருகின்றார்கள். சின்னுட் பல்பினிச் சிற்றுடல் வளர்ப்பான், தம் மதம் நழுவிப் பிறர் மதந் தழுவி நடிப்பது எவ்வளவோ அறியாமை.

இஃதிப்படி இருக்க, இங்கிலீஸ் அரசினர் தங்கள் பலத்தினாலும், வீரத்தினாலும், நுண்ணறிவினாலும் உலர்த்தசரிடம் யாழிப்பாணத்தைச் சகாப்தம் கைசு-ம் வருஷத்தில் பிடித்துத் தங்கள் ஸியாயப்பிரமானங்களை இலங்கை முழுவதுக்குஞ் சகாப்தம் கொசு-ம் வருஷத்தில் ஸிலைங்றுத்துவாராயினார். இவ் வரசினர் முன்னிருந்த அன்னிய அரசரைப்போற்

கொடுங்கோலரசு செலுத்திக் குடிகளை வருத்தாது எச்சமயத்தவர்களும் தங்கள் இஷ்டப்படியே சமயா சாரங்கள் முதலிய எவ்வகைக் கிரியைகளுஞ் செய்தற் கிடங்கொடுத்துச் செங்கோ ணடாத்திவருகின்றனர். இத்தேசத்திற் கிறிஸ்துமதம், மகமதிய மதங்களும் வழங்கிவருகின்றன. ஆயினும், இவ்வியாழ்ப்பாணத் தளவு ஓர்பாகத்தையும், இந்தியாவில் இதற்குச் சரி வந்த ஏதேனுமொரு பாகத்தையும், அதற்குச் சரி வந்த சனத்தொகையையும் ஒப்பிட்டு எங்கே அதைக் கிறிஸ்தவர்களுங் கத்தோலிக்கர்களும், மற்றும் பிற மதஸ்தர்களும் இருக்கிறார்களெனக் கருதுகையில் இந்தியாவில் நூற்றுக்கு இரண்டாகவும், மாழப் பாணத்தில் நூற்றுக்கு ஒன்றுகவு மிருக்கக் காணப் படுகின்றது. இக்காலத்தினர் மேன்மேலுங் கல்வி, செல்வம், பொறை, தயை, தானம், தைரிய முதலிய வற்றிற் குறைவில்லாது தங்கள் பெயர்களை விளக்கித் தூண்டா விளக்குகளாய் இவ்விடத்துங் கண்ணியா குமரி தொடங்கி இமயமலைபரியந்தமுள்ள இடங்களிலுஞ், சிங்கப்பூர், பினங்கு, சீன, ஆப்ரிக்கா, அமெரிக்கா, வந்தோழிப்பட்டன முதலிய இடங்களிலுங் தங்கள் கல்வித் திறமைகளைச் சாமரத்தியத்துடன் காட்டினர்களென்பது யாருக்குங் தெரிந்த காரியம்.

இவ்வரசினர் இம்மை மறுமை இன்பங்களையும் இறுதியில் முத்தியையும் பயத்தற்கு ஏதுவானதும் யாவராலும் வணங்கப்படத்தகும் பெருந்தகைமை யினை யுடையதுமாகிய வித்தியாதருமத்தை விருத்தி செய்தவின் மிகலுக்கமுடையராய் ஒரு கோட்டத்திற் பலவாக முப்பத்திரண்டு கோட்டங்களிலுஞ் செல்வர் வறியர் எனப் பேதங்குறியாது எல்லாப்பிள்ளைகளும் நாடோறுங் கல்வியில் விருத்தியாகும்பொருட்டுப்

பற்பல வித்தியாசாலைகளை ஸ்தாபித்து, அவ்வித்தியா சாலைகளிற் கல்வி ஒழுங்காய்க் கற்பிக்கப்படுகின்றதோ என்பதைப் பரீட்சித்து அப்பரீட்சைக்கேற்ப வருஷங்கேதோறும் ரூபா 300 முதல் ரூபா 900 வரையில் ஈந்துவருகின்றார்கள். அமெரிக்கன் மிஷனரால் சகாப் தம் கசசூ-ம் வருஷமாகிய சபானு வருஷம் வட்டுக் கோட்டையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட செமினரி (Seminary) யிற் கல்வி கற்றேர்கள் அதை பிரபல்விய முள்ளவர் களா யிருக்கின்றார்கள். இக்காலத்துள்ள புண்ணிய சீலர்கள் தமிழ்க் கல்வியையும், சைவசமய சாத்திர உணர்ச்சியையும் மேன்மேலும் விருத்திசெய்வதற்குத் தங்களாலியன்றனவு முயற்சிசெய்து, அரசாட்சியாரின் உதவியையும் பெற்றுக்கொண்டு, பல இடங்களிலே சைவ வித்தியாசாலைகளைத் தாபித்து, ஒழுங்கு பெற நடத்தி, சிகண்டு, கணக்கு, இலக்கணவினாவிடை, இலக்கணச்சுருக்கம், நன்னால் முதலிய கருவி நூல்களையும், உரையோடு ஆத்திருடி, கொன்றை வேந்தன். முதுரையென வழங்கும் வாக்குண்டாம், நல்வழி, நன்னெறி, நாலடி, நானூறு, பரிமேலழகியா ருரையோடுகூடிய தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிச்செய்த திருக்குறண் முதலிய நீதி நூல்களையும், நெடுதம், பாரதம், இராமாயண முதலிய காவியங்களையும், சைவவினாவிடை, திருக்கோயிற்புராணம், இதன்சாரமாகிய சிதம்பரமானமியம், கந்தபுராணம், திருத்தொண்டர் பெரியபுராண முதலிய பல பதிநூல்களையும் கற்பித்து வருகின்றார்கள். பற்பல உபாத்தியாயர்கள் தங்கள் சுயநயங்களைக் கருதாது தங்கள்பாற் கல்வி கற்கவரும் பின்னைகளுக்குப் புத்தகம், போசனம் முதலியவற்றைக் கொடுத்து அத்தியந்த ஆசையோடு அவரவர் அறிவுக்கேற்ப நூல்களைச் சொல்லிவருகின்றனர்.

சிவாலயங்கள், விநாயகராலயங்கள், சுப்பிரமணியராலயங்கள் முதலியவைகளிற், கட்டளைப்பிரகாரம் கித்திய நைமித்தியங்கள் வழுவாது நடந்துவருகின்றன. ஒவ்வோ ராலயத்திலும் வருஷங்தோறும் கந்தபுராணம், திருத்தொண்டர் பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருச்செந்தூர் தலபுராணம், திருவாதலூர்புராணம், சிவராத்திரிபுராணம், காசி காண்டம் முதலிய புராணங்களில் எவ்வெப் புராணம் எவ்வெக்காலத்திற் படித்து முடிக்கவேண்டுமோ அவ்வெப் புராணத்தை அவ்வக்காலத்திற் படித்துமுடித்து ஆங்காங்குள்ள சைவசமயிகளில் ஆண் பெண் இருபாலரூம் ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியாநுட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, நியமப்படி ஒருபோதுண்டும், உண்டி ஒழிந்தும், புராண புத்தகத்தைக் கோவில் அருச்சகரைக்கொண்டு அருச்சனை புரிவித்து, விதிப் படி. சுபமுகூர்த்தத்திலே கல்வியறிவிற் சிறங்க ஒருவர் திரிகரணசுத்தி யுடையராய் ஆரம்பித்து வாசிக்க, இன்னெனுவர்வாசிக்கப்படும் இராகத்திலும் சுதியிலும் பொருள் சொல்லத் தினங்தோறுங் கிரமமாய்ப் படிப் பித்துத், திருக்கல்யாணப் படிப்பு முதலிய விசேஷ தினங்களில் அபிஷேகம் முதலியன விசேஷமாகப் புரிவித்து அலங்காரத் திருவிழா நடாத்திப், புராண நிறைவேற்றுங் காலங்களில் அன்னதானம் வஸ்திரதானம் முதலிய பல தானங்களை ஈந்து வருகின்றார்கள்.

சமயாசிரியர்களாகிய திருநாவுக்கரசு நாயனாராலும், திருஞானசம்பந்தஸூர்த்தி நாயனாராலும், வேதங்களால் திருக்காப்புச் செய்யப்பட்டிருந்த திருக்கதவு திறக்கப்படவும், அன்றமுதல் என்றுங் தீறக்கப்பட்டு அடைக்கப்படவுங் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் திருவாய் மலர்க்கருளப்பெற்ற புண்ணியகேத்திர

மாகிய வேதாரணியப்பதி ஆதினகர்த்தாக்களாகிய சைவக்ஞருக்கண்மார், வரணி, சுரணவாய், ஸ்ரோவிப் பிள்ளையார்கோவில் முதலிய இடங்களி விருந்து கொண்டு தங்கள் சீஷருக்குச் சிவதீட்சை முதலிய கிரியைகளைச் செய்துவருகின்றனர். பிராமணக் குருக்கள் மாரும் அநேகருளர். வரணியிற் பிறந்த, தில்லை நாததம்பிரான் சோழமண்டலத்திலுள்ள வேதாரணியம் முதலிய சில தேவஸ்தானத் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டு தஞ்சாவூர் மகாராசாவைக்கண்டு தன் வீழுதிப் பிரசாதத்தினால், யாரூப் மாற்றுதற் கரிதாய் அவரை உபாதித்த நோயை மாற்றித், தான் நிறைவேற்றிய தேவஸ்தானங்களின் பொருட்டு வெகு கிராமங்களும் கோடிக்கரை உப்பளமும் பெற்றனர்.

சோழ தேசாதிபதியாகிய திசைஉக்கிரசோழன் மகன் மாருதப்பிரவல்லி என்பவன் தனக்குக் குதிரை முசம் மாறிய காரணத்தால் மாவிட்டபுர மெனப் பெயரிட்டுக் கட்டிய கந்தசுவாமிகோவில் போர்த்துக் கேசரால் இடிபட்டு அங்கிளையர் காலத்தில் வெகு சனங்களால் நன்குமதிக்கற்பாடுடைய சபாபதியைய ரால் ஏறக்குறைய அடு-வருஷங்களுக்குமுன் கட்டப் பெற்று, ஆடி அமாவாசி, மாசிமாதச் சிவராத்திரி முதலிய புண்ணியகாலங்களில் காலை ஐந்துமணியள வில், கந்தசுவாமிக்கு அபிஷேகம் அலங்காரம் நைவே தனம் தீபாராதனை செய்து, வாகனத்திற் கச்சை சாத்திப், பல்வகை வாத்தியத்தோடு அந்தணர் வேத கோஷ்டங்களையும், அடியார் தேவார திருவாசகம் பாராயணங்களையும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து கோவிலிலிருந்து இரண்டுமைல் தூரத் தினதாகிய கீரிமலைச் சாரலின்களுள்ள சமுத்திர தீரத்திலே உவர்ச்சல மத்தியிற் பெருக்குக்காலங்களிற்

சிறிது தோன்றியும், வற்றுக்காலங்களில் முற்றுங் தோன்றியுங், தன்னிடத்துப் பத்தியோடு ஸ்நானம் பண்ணும் அடியார்களின் எவ்வகை நோயையும் நீக்கி யருஞும் புண்ணிய சுத்தசல தீர்த்தத்தில் விறுத்திச், சவாமிக்காக அத்திரதேவரைப் படிக்கட்டனச்சாமா னுடன் சுத்தசல தீர்த்தத்தில் ஸ்நானங் செய்விக் கும்போது சவாமி திருக்கண்சாத்தியருளிய பின்னர் அம்முகர்த்தம் முதற் பல்லாயிர சனங்கள் அத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானங்குசெய்து சவாமிக்கு அருச்சனை புரிவித்துத் தரிசனைசெய்யும் பொருட்டுச் சவாமியை அங்கு சுத்திசெய்யப்பட்ட கன்மண்டபத்துல் வைத் திருந்து, மாலை ஜுந்துடனியளவில் மீட்டும் மாவிட்ட புரத்துக்கு மேற்கூறிய அலங்காரத்தோடு எழுந் தருளப்பண்ணிக் கொண்டுவருகின்றனர்.

தமிழ் அரசரின் வாசஸ்தானமாகிய நல்லூரிலே சகாப்தம் அஎஃ-ம் வருஷத்திற் சிங்கையாரிய மகா ராசனின் மந்திரியாகிய புவனேகவாகுவினுற் கட்டப் பட்டுப், போர்த்துக்கேசரால் இடிக்கப்பட்ட கந்த சவாமிகோவில், உலாந்தர்காலத்தில் இரகுநாதமாப் பாணமுதலியாராற் கட்டப்பட்டு வெகுசன சமூகஞ் சேர்ந்து ஆராதனைபுரியும் விசேஷ ஸ்தலமா யிருக்கின்றது. பிரமன் மால் முதலாம் பெருந்தகைத் தேவருங் தெரிவரும் அருளிறை சின்மயவடிவாய், யாவரேயெனினுங் தன்னுண் மறைடிமேவி, வழிபாடு மெய் அகம் வாக்கு யாவதும் ஒன்றித்து இடையரு அன்போடு இயற்றுவாராயின், அவ்வவர் வேண்டும் எவ்வகை வரமும் பச்சைமயில் வாகனப் பரமஞகிக் கலியுகமதனில் எளிவந்தருளலாற் கலியுகவரதனென் றடியர்களேத்தும் அனுமகக்கடவுள் சமூமண்டல மெனப் பெயர் மருவிய இலங்கை மத்தியில் யாவரு மேத்துங் கதிர்காமப்பதியே உலாந்தருள் பதியாக

கொண்டு, முழு அருளுக்கொண் டெமுந்தருளியபடி எப்படி “அப்படியே” இங் நல்லைப் பதியின்கண் ஆண் டுக்டோறும் ஆவணி அமாவாசியே தீர்த்தோற்சவத் தினமெனக்கொண்டு நடாத்தும் இருபத்தைந்து நாட் டிரு உற்சவங்களுள் அது விசேஷத்தினமாகிய பத்தாந் திருநாளிலும், ஏணைப் புண்ணிய தினங்களிலும் எழுந்தருளியிருந்து விசேஷாநுக்கிரகம் புரிவர். சுவாயி பச்சை மயில்வாகனத்திலும் அவர் சத்தியர்களாகிய தெய்வங்காய்கியம்மையார், வள்ளிநாயகியம்மையார் இருவரும் வெள்ளி அன்னவாகனத்திலும் திருவோற்சவ காலங்களில் திருவிதிப் பிரதக்ஞினம்வரும் போது அவர்களுடைய திருத்தோற்றத்தைத் தரிசிக்கும் பெறுதற்கரும்பெரும்பேறுடையவர்களே இருவினை முழுமூல நீங்கி, நித்தியானந்தமுத்தி எய்தற்கேதுவாம் அருணைறியடைவர். இவ்வாலயத்தில் நாக்கறுத்தன் முதலிய பத்திவெராக்கியக் கிரியைகள் செய்வோர் பலர். இங்கே தமிழரசர் காலத்திலே தோண்டிக்கட்டுவிக்கப்பட்ட வற்றுத் ஆழந்த பகரவடிவினதாகிய முப்புடைக் கூபமொன்றுண்டு. அது யமுனைதியினின்றும் வருவிக்கப்பட்ட தீர்த்தங் கலக்கப் பெற்றமையால், யமுனைதியெனப் பெயர் பெற்றது. இங் நல்லூர்க் கோட்டத்தைச் சார்ந்த நத்தங்களுள் ஒன்றுகிய திருக்கல்வெலியின்கண்ணே சிங்கயாரியமகாராசனால் இருத்தப்பட்ட கார்காத்தவேளாளருள்ளே முடிதொட்ட வேளாளராகிய பாண்டிமழவர் மரபிற்குண்றிய ஞானப்பிரகாசதேசிகர் சிதம் பரத்திலே ஞானப்பிரகாசம் எனப்பெயரிய திருக்குளம் இயற்றுவித்தனர். சமஸ்கிருதத்திலே சில சிவாகமங்களுக்கு வியாக்கியானமும், சில சூவசித்தாந்த சாத்திரங்களுங், தமிழிலே சிவஞானசித்தியாருக்கு ஒருரை யும் இயற்றினர்.

வண்ணை நகரின்கண்ணே வைத்தியலிங்கச்செட்டி
யாராலே கட்டுவிக்கப்பட்டுச் சுகாப்கம் எனக் கும்
வருஷமாகிய சாதாரண வருஷம் சித்திரை மாதம்
பிரதிட்டை செய்யப்பெற்று நித்தியகையித்தீயங்களில்
ஒருசிறிதுங் குறைவுபடாது ஒழுங்குபெற நடாத்தி
வரப்படும் ஓர் பாரிய சிவாலயம் உண்டு. இக்
கோவிற் றிருப்பணியை நிறைவேற்றிய தருமகருத்தா
யாழ்ப்பாணமுதற் காசிபரியந்தம் பல தருமசத்திரங்
களைக் கட்டினார். இதன் மேல்பாகத்திலே வில்லூன்றி
எனப் பெயர்பெற்ற வற்றுத் தூ சிற்றேரி இநுக்
கின்றது. இவ்வேரி இராமசவாயி இந்தியாவினின்றும்
இலங்கைக்குத் தாவிய காலத்துத், தம் வில்லையுன்றத்
தோன்றிய காரணத்தால் வில்லூன்றி எனவும், அவர்
திருவடி தோய்ந்த இடங் திருவடிநிலை எனவும் பெயர்
பெற்றன. ஏறக்குறைய கடும் - வருஷங்களுக்கு முன்
கொச்சிக் கணேசையர் என்ற பிராமணப் பிரபு
யாழ்ப்பாணத்திருந்தவர்களுங் தென்னிந்தியாவினின்று
வந்தவர்களுமாகிய தமிழ்ப் புலவர்களைப் போறித்துத்
தமிழை வளர்த்துக்கொண்டு பெரும் புகழ்ப்படைத்து
வாழ்ந்த ஊர் வண்ணூர்பண்ணை. இங்கே உலாந்தா
காலத்திற் சோழமண்டலத்தினின்றும் வந்து குடியேறி
நெசவுத்தொழில் செய்யும் கௌஷலைவர்களாகிய சில
சேணியரும் வசிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு
விஷ்ணுவாலயம் உண்டு. இஃதன்றியும், சங்காணை
நத்தங்களுள்ளொன்றுய மூளாயைச் சார்ந்த பொன்
ஞையை இலையிலும், கட்டைவேலி நத்தங்களு ஜொன்றுய
வல்லிபுரத்திலும் எழுங்கருளியிரானின்ற கண்ணபிரா
னுக்கு நித்திய நைமித்தியாதிகளிற் குறைவுபடாது
நடாத்திவருங் தருமகருத்தாக்களும், அருச்சகர்களும்,
ஆராதனைபுரிவோர்களும் சைவசமயிகள்.

முன்னோயில் இலாட தேசத்தை அரசாண்ட சிங்கவாகுவின் குமாரன் விசயனென்பவனுற் கீரிமலைச் சாரவின்கணுள்ள திருத்தம்பலை என்னும் பதியிற் கட்டப்பெற்றதும். முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தி, நளச் சக்கிரவர்த்தி, அநுச்சனன் முதலிய பெரியோராற் ரெழப் பெற்றதமாகிய திருத்தம்பலேகரன் திருத் தம்பலேசுவரியம்மன் கோவில்களில், நகுலமுனிவர் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து அம்மலையின்கணிருந்து தவஞ் செய்யுநாளில், அவரது கீரிமுகமாறு மனுடமுகம் பெற்ற காரணத்தால், அவ்வாலாயங்கள் நகுலேசர் கோவில் எனவும் நகுலாம்பிகையம்மன் கோவில் எனவும் வழங்கிவத்தன முற்காலத்திற் சுபதிட்ட முனிவர், பரராசசேகர மகாராசனுக்குச் சொல்லிய படியே, பறங்கிக்காரர் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிடித்த ஒன்பதாம் வருஷத்திற் பரநிருபசிங்கந் தேகவியோக மடையப். பறங்கிக்காரரால் இடிபட்ட அக்கோவில் கள் ஸ்ரீலபுரி ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் நன்முயற்சி யால், இக்காலத்துள்ள சில புண்ணிய மகான்களால், உள்ளுர்களிலும் புறழூர்களிலுமுள்ள பல புண்ணிய சீலரின் பொருஞ்சுவியைக்கொண்டு திருப்பணிவெலை நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

